

Θεματικό δελτίο Δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων

Πρόλογος

Η Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνει τελωνειακή ένωση η οποία καταλαμβάνει το σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών. Η τελωνειακή ένωση αποτελείται από δύο κύρια σκέλη. Αφενός, προβλέπει την απαγόρευση, μεταξύ των κρατών μελών, των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών καθώς και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος, τόσο για τα προϊόντα που προέρχονται από τα κράτη μέλη όσο και για τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες και βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα κράτη μέλη. Αφετέρου, επιτάσσει τη θέσπιση κοινού δασμολογίου στις σχέσεις με τις τρίτες χώρες.

Το τελευταίο περιλαμβάνει τη Συνδυασμένη Ονοματολογία (στο εξής: ΣΟ) των εμπορευμάτων, βάσει της οποίας όλα τα εισαγόμενα ή εξαγόμενα εμπορεύματα υπάγονται σε συγκεκριμένες δασμολογικές κλάσεις. Αυτό γίνεται με τη διαδικασία της δασμολογικής κατάταξης.

Δεδομένου ότι το ποσό των δασμών που πρέπει να εισπράξουν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών εξαρτάται από τη δασμολογική κατάταξη του σχετικού προϊόντος και ότι τα έσοδα από τους δασμούς αυτούς συνιστούν ιδίους πόρους της Ένωσης, η δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων έχει ιδιαίτερη σημασία, τόσο από την άποψη της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης όσο και από την άποψη των συμφερόντων των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων.

Η ανωτέρω διαδικασία, όμως, μπορεί να προκαλέσει πολλές δυσκολίες, ιδίως όταν αφορά σύνθετα εμπορεύματα. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες αυτές σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αρχής της ασφάλειας δικαίου, θεσπίστηκε ένα νομικό καθεστώς σε ευρωπαϊκό επίπεδο ¹.

Το ευρωπαϊκό καθεστώς δασμολογικής κατάταξης βασίζεται στο εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων (στο εξής: ΕΣ), το οποίο καταρτίστηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων (στο εξής: ΠΟΤ) και θεσπίστηκε με τη διεθνή σύμβαση για το εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων (στο εξής: Σύμβαση για το ΕΣ), που συνήφθη στις Βρυξέλλες στις 14 Ιουνίου 1983 και εγκρίθηκε, μαζί με το τροποποιητικό της πρωτόκολλο της 24ης Ιουνίου 1986, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, με την απόφαση 87/369 ².

¹ Το ευρωπαϊκό σύστημα κατάταξης των εμπορευμάτων χωρίζεται σε δύο μέρη, δηλαδή τη ΣΟ και το ολοκληρωμένο δασμολόγιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (TARIC), το οποίο καταρτίζεται από την Επιτροπή και το οποίο παρέχει πληροφορίες σχετικά με τους αντίστοιχους δασμολογικούς συντελεστές και τα άλλα μέτρα που ισχύουν για συγκεκριμένα αγαθά στην Ένωση και αποτελείται από τον οκταψήφιο κωδικό της ΣΟ, συμπληρωμένο με δύο επιπλέον ψηφία.

² Απόφαση 87/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1987, για τη σύναψη της διεθνούς σύμβασης για το εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων, καθώς και του τροποποιητικού της πρωτοκόλλου (ΕΕ 1987, L 198, σ. 1).

Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της Σύμβασης για το ΕΣ, κάθε συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει τη δέσμευση να έχει δασμολογική και στατιστική ονοματολογία σύμφωνη με το ΕΣ, να χρησιμοποιεί όλες τις κλάσεις και διακρίσεις του συστήματος αυτού χωρίς προσθήκες ή τροποποιήσεις, καθώς και τους σχετικούς κωδικούς, και να ακολουθεί την αρίθμηση του εν λόγω συστήματος. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει, επίσης, την υποχρέωση να εφαρμόζει τους γενικούς κανόνες για την ερμηνεία του ΕΣ, καθώς και όλες τις σημειώσεις των τμημάτων, των κεφαλαίων και των διακρίσεων του ΕΣ και να μην τροποποιεί το περιεχόμενό τους. Ο ΠΟΤ εγκρίνει, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 της Σύμβασης για το ΕΣ, τις επεξηγηματικές σημειώσεις και τις γνωμοδοτήσεις περί δασμολογικής κατάταξης που εκδίδει η Επιτροπή του ΕΣ.

Το καθεστώς αυτό, το οποίο απορρέει από τον κανονισμό 2658/87 του Συμβουλίου³, του οποίου το παράρτημα ενημερώνεται τακτικά⁴, ιδίως για να προστεθούν σ' αυτό νέοι κωδικοί ή συμπληρωματικές υποδιαιρέσεις, περιλαμβάνει γενικούς κανόνες ερμηνείας, επεξηγηματικές σημειώσεις, καθώς και κανονισμούς κατάταξης που εκδίδονται από την Επιτροπή. Ειδικότερα, εναπόκειται στο Δικαστήριο, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί, να εξασφαλίζει τη συνοχή κατά την εφαρμογή των προαναφερθέντων κανόνων και πράξεων. Για τον σκοπό αυτόν, το Δικαστήριο καλείται, στο πλαίσιο αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται από τα εθνικά δικαστήρια, να διευκρινίσει την ερμηνεία των γενικών κανόνων που διέπουν τη δασμολογική κατάταξη και των κριτηρίων που εφαρμόζονται στον τομέα αυτόν, να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο των κλάσεων και των διακρίσεων της ΣΟ και να αποφανθεί επί του κύρους των κανονισμών κατάταξης που εκδίδει η Επιτροπή.

Επομένως, χωρίς να προβαίνει το ίδιο στη δασμολογική κατάταξη του σχετικού προϊόντος, το Δικαστήριο καλείται να παράσχει σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κάθε χρήσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της ορθής κατάταξης, προσφέροντας, κατά περίπτωση, σημαντικές ενδείξεις προκειμένου οι τελωνειακές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια να ασκήσουν τις αρμοδιότητές τους στο μέλλον.

Έτσι, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επανειλημμένως τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς της κατάταξης, όπως ο προορισμός ή η λειτουργία ενός προϊόντος, και έχει ερμηνεύσει τις έννοιες που είναι σημαντικές για την κατάταξη προϊόντων τα οποία περιέχουν πολλά συστατικά ή αποτελούν μέρος άλλου αγαθού.

Όλα αυτά τα στοιχεία της πλούσιας νομολογίας του Δικαστηρίου, λόγω του συχνά πολύ σύνθετου και τεχνικού χαρακτήρα των εξεταζόμενων προϊόντων, συμβάλλουν

³ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός θέσπισε τη ΣΟ η οποία πληροί ταυτόχρονα τις απαιτήσεις του ΚΔ, τις απαιτήσεις σχετικά με τα στατιστικά δεδομένα του εξωτερικού εμπορίου της Ένωσης και τις απαιτήσεις άλλων ενωσιακών πολιτικών που διέπουν την εισαγωγή ή την εξαγωγή εμπορευμάτων.

⁴ Το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου αντικαταστάθηκε από νέο παράρτημα βάσει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/1832 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2021, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2021, L 385, σ. 1), με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2022.

κατ' ανάγκην στη σημασία του ρόλου της νομολογίας αυτής στον τομέα της δασμολογικής κατάταξης των εμπορευμάτων.

Σκοπός του παρόντος θεματικού δελτίου είναι να παράσχει επισκόπηση των βασικών στοιχείων της ανωτέρω νομολογίας. Επ' αυτού, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το Δικαστήριο καλείται τακτικά να αποφανθεί προδικαστικώς επί ζητημάτων τα οποία, πέραν της νομικής τους φύσης, αφορούν ειδικά επιστημονικά και τεχνικά θέματα, συνδεδεμένα με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες των σχετικών εμπορευμάτων. Συνεπώς, οι ενδείξεις που παρέχει η νομολογία του Δικαστηρίου περιλαμβάνονται συχνά μεταξύ σκέψεων και εκτιμήσεων οι οποίες αφορούν συγκεκριμένο εμπόρευμα. Ως εκ τούτου, προκειμένου ο αναγνώστης να μπορέσει να αντιληφθεί καλύτερα το πραγματικό και νομικό πλαίσιο καθεμιάς από τις επιλεγείσες αποφάσεις, και παράλληλα να μπορέσει να κατανοήσει εξίσου το παρόν θεματικό δελτίο στο σύνολό του, τα βασικά στοιχεία της νομολογίας του Δικαστηρίου παρουσιάζονται εντός του συγκεκριμένου πλαισίου κάθε απόφασης και, στο μέτρο του δυνατού, επισημαίνονται με πλάγιους χαρακτήρες.

Κατάλογος συντομογραφιών

ΣΤΠ: συμφωνία για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών

CEN: Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης

ΣΟ: Συνδυασμένη Ονοματολογία

ΠΟΤ: Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων

ΠΟΕ: Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου

ΔΔΠ: δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες

ΕΣ: εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων

ΚΔ: κοινό δασμολόγιο

Κατάλογος των σχετικών πράξεων

Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3174/88 της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 1988, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1988, L 298, σ. 1)· **548/89** της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1989, για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ 1989, L 60, σ. 31)· **812/89** της Επιτροπής, της 21ης Μαρτίου 1989, για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ 1989, L 86, σ. 25)· **2886/89** της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1989, L 282, σ. 1)· **2472/90** της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1990, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1990, L 247, σ. 1)· **2587/91** της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1991, L 259, σ. 1)· **2505/92** της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1992, που τροποποιεί τα παραρτήματα I και II του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1992, L 267, σ. 1), και **2551/93** της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1993, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1993, L 241, σ. 1).

Κανονισμοί (ΕΚ) 535/94 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1994, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1994, L 68, σ. 15)· **3115/94** της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, που τροποποιεί τα παραρτήματα I και II του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1994, L 345, σ. 1)· **1165/95** της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 1995, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 1995, L 117, σ. 15)· **3009/95** της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1995, L 319, σ. 1)· **1734/96** της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1996, L 238, σ. 1)· **1196/97** της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1997, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 1997, L 170, σ. 13)· **1624/97** της Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 1997, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1997, L 224, σ. 16)· **1264/98** της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 1998, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 1998, L 175, σ. 4)· **2261/98** της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1998, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1998, L 292, σ. 1)· **2518/98** της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 1998, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 1998, L 315, σ. 3)· **2204/1999** της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 1999, L 278, σ. 1)· **2263/2000** της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2000, L 264, σ. 1)· **2031/2001** της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2001, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2001, L 279, σ. 1)· **1832/2002** της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2002, που

τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2002, L 290, σ. 1)· **1789/2003** της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2003, L 281, σ. 1)· **1871/2003** της Επιτροπής, της 23ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2003, L 275, σ. 5)· **2344/2003** της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2003, L 346, σ. 38)· **754/2004** της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2004, L 118, σ. 32)· **1810/2004** της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2004, L 327, σ. 1)· **1719/2005** της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2005, L 286, σ. 1)· **400/2006** της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2006, L 70, σ. 9)· **1549/2006** της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006, για τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2006, L 301, σ. 1)· **1214/2007** της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, για την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2007, L 286, σ. 1)· **1031/2008** της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, για τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2008, L 291, σ. 1)· **948/2009** της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, περί τροποποίησης του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2009, L 287, σ. 1), και **1051/2009** της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ 2009, L 290, σ. 56).

Κανονισμοί (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, περί τροποποίησης του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2010, L 284, σ. 1), και **1006/2011** της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, περί τροποποίησης του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2011, L 282, σ. 1).

Εκτελεστικοί κανονισμοί (ΕΕ) 620/2011 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2011, για τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2011, L 166, σ. 16)· **727/2012** της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2012, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2012, L 213, σ. 5)· **927/2012** της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012, περί τροποποίησης του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2012, L 304, σ. 1)· **1001/2013** της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2013, περί τροποποίησης του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2013, L 290, σ. 1)· **113/2014** της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2014, L 38, σ. 20)· **1101/2014** της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2014, L 312, σ. 1)· **1212/2014** της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ 2014, L 329, σ. 3)· **2015/1754** της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του

κανονισμού 2658/87 (ΕΕ 2015, L 285, σ. 1), και **2016/1140** της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2016, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2016, L 189, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΟΚ) 950/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί του Κοινού Δασμολογίου (ΕΕ 1968, L 172, σ. 1)· **1/71** του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1970, για την τροποποίηση του κανονισμού 950/68 (ΕΕ 1971, L 1, σ. 1)· **3400/84** του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού 950/68 (ΕΕ 1984, L 320, σ. 1), και **750/87** του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την τροποποίηση του κανονισμού 950/68 (ΕΕ 1987, L 76, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, που τροποποιεί τον κανονισμό 2913/92 (ΕΕ 1997, L 17, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) 12/97 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, για την τροποποίηση του κανονισμού 2454/93 (ΕΕ 1997, L 9, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) 1601/2001 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας (ΕΕ 2001, L 211, σ. 1).

Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ 1992, L 316, σ. 21).

Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).

Οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 1998, L 350, σ. 58).

Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ 1993, L 169, σ. 1).

Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011 (ΕΕ 2011, L 174, σ. 74).

Οδηγία 2014/77/ΕΕ της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2014, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I και II της οδηγίας 98/70 (ΕΕ 2014, L 170, σ. 62).

Πίνακας περιεχομένων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	3
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ	6
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.....	7
I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ	12
II. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ	21
1. Περιεχόμενο και πεδίο εφαρμογής των γενικών κανόνων ερμηνείας.....	21
1.1. Κανόνας 1 – αξία του κειμένου των κλάσεων και διακρίσεων και του κειμένου των τίτλων της ΣΟ.....	21
1.2. Κανόνας 2, στοιχεία α' και β' – αρχές που έχουν εφαρμογή στα είδη, ανάλογα με τον βαθμό κατασκευής ή πληρότητάς τους, καθώς και στις ύλες, ανάλογα με τη χρήση τους.....	23
1.3. Κανόνας 3, στοιχεία α' έως γ' – αρχές που έχουν εφαρμογή στα αναμειγμένα προϊόντα ή σύνθετα είδη τα οποία μπορούν να καταταγούν σε περισσότερες από μία κλάσεις.....	26
1.4. Κανόνες 4 έως 6 – γενικός κανόνας, ειδικός κανόνας που ισχύει για ορισμένα είδη συσκευασίας, κανόνας σχετικός με τις συγκρίσεις μεταξύ διακρίσεων.....	35
2. Κριτήρια κατάταξης.....	39
2.1. Αντικειμενικά χαρακτηριστικά και αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος.....	39
2.2. Προορισμός του προϊόντος.....	51
2.3. Χρήση του προϊόντος.....	58
2.4. Λειτουργία του προϊόντος.....	66
III. ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ	73
1. Επεξηγηματικές σημειώσεις.....	73
1.1. Επεξηγηματικές σημειώσεις του ΠΟΤ.....	73
1.2. Επεξηγηματικές σημειώσεις της Επιτροπής	78
2. Κανονισμοί δασμολογικής κατάταξης που έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή...85	
3. Γνωμοδοτήσεις κατάταξης και δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες	96
3.1. Γνωμοδοτήσεις κατάταξης του ΠΟΤ και της επιτροπής τελωνειακού κώδικα	96
3.2. Δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες.....	100
4. Άλλες νομικά δεσμευτικές πράξεις.....	110

I. Γενικές παρατηρήσεις ως προς τη φύση και την έκταση των καθηκόντων του δικαστή της Ένωσης καθώς και ως προς τα σχετικά κριτήρια εκτίμησης

Απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Post (C-120/90, [EU:C:1991:196](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Προϊόν το οποίο περιέχει 76,6 % πρωτεΐνες, 5 % λακτόζη και 2,1 % λιπαρές ουσίες, χωρίς να μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη ζάχαρης, και το οποίο παράγεται με υπερδιήθηση – Κατάταξη στην κλάση 0404 90 33 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το Δικαστήριο κλήθηκε να απαντήσει στο ερώτημα αν μια σκόνη καλούμενη «συμπύκνωμα κατά 75 % πρωτεϊνών του ορού γάλακτος», η οποία παράγεται με υπερδιήθηση ορού γάλακτος και περιέχει 76,6 % πρωτεΐνες, 2,1 % λιπαρές ουσίες και 5 % λακτόζη, χωρίς να μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη ζάχαρης, πρέπει να καταταγεί στη διάκριση 0404 90 33 του ΚΔ⁵, η οποία αφορά τα «προϊόντα που αποτελούνται από φυσικά συστατικά του γάλακτος», ή αν το προϊόν αυτό υπάγεται στη διάκριση 0404 10 11 του ΚΔ ως «ορός γάλακτος».

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, το καθοριστικό κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει γενικώς να αναζητείται στα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και στις αντικειμενικές ιδιότητές τους, όπως ορίζονται από το γράμμα των κλάσεων και διακρίσεων του ΚΔ, καθώς και στις σημειώσεις των τμημάτων ή των κεφαλαίων.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι διακρίσεις 0404 10 και 0404 90 του ΚΔ αφορούν δύο ομάδες προϊόντων, που φέρουν τον τίτλο, αφενός, «ορός γάλακτος [...]» (διάκριση 0404 10) και, αφετέρου, «προϊόντα που αποτελούνται από φυσικά συστατικά του γάλακτος [...]» (διάκριση 0404 90). Στη συνέχεια, επισημαίνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις διευκρινίζουν ότι ο ορός γάλακτος κατά την έννοια της κλάσης 0404 του ΚΔ αποτελείται από φυσικά συστατικά που παραμένουν όταν οι λιπαρές ουσίες και η καζεΐνη αφαιρεθούν από το γάλα. Σύμφωνα με τις εν λόγω επεξηγηματικές σημειώσεις, από τον ορό γάλακτος μπορούν να αφαιρεθούν εν μέρει η λακτόζη ή οι μεταλλικές ουσίες και ο ορός γάλακτος μπορεί να συμπυκνωθεί.

Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πρέπει να συγκριθεί η αναλογία λακτόζης που περιέχεται στον ορό γάλακτος και σε ένα προϊόν όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, προκειμένου να εκτιμηθεί αν το προϊόν αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως ορός γάλακτος από τον οποίο έχει αφαιρεθεί εν μέρει η λακτόζη, κατά την έννοια των επεξηγηματικών σημειώσεων.

⁵ ΚΔ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 950/68, όπως προκύπτει από το παράρτημα του κανονισμού 3174/88.

Επιπλέον, το Δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του κατά την οποία, για να μπορεί ένα προϊόν να καταταγεί σε συγκεκριμένη διάκριση του ΚΔ, πρέπει να περιέχει τα ουσιώδη συστατικά του βασικού προϊόντος και η σύνθεσή του δεν πρέπει να διαφέρει θεμελιωδώς, στις αναλογίες της, από τη σύνθεση του βασικού προϊόντος. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση συμπυκνώματος κατά 75 % πρωτεϊνών του ορού γάλακτος, όπως αυτό για το οποίο πρόκειται ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, στο μέτρο που, αφενός, η αναλογία λακτόζης στο προϊόν αυτό δεν αντιπροσωπεύει πλέον παρά το 1/14 περίπου του ποσοστού που περιέχεται συνήθως στον ορό γάλακτος σε σκόνη και, αφετέρου, λόγω της πλήρους σχεδόν αφαίρεσης της λακτόζης, υπήρξαν ουσιώδεις μεταβολές και στις αντίστοιχες αναλογίες των άλλων συνθετικών του ορού γάλακτος.

Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο αποφασίζει ότι ένα προϊόν όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν μπορεί να υπαχθεί στη διάκριση 0404 10 του ΚΔ, καθόσον δεν διαθέτει πλέον τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του βασικού προϊόντος «ορός γάλακτος».

Αντιθέτως, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ένα συμπύκνωμα πρωτεϊνών όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης παρουσιάζει τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά που ορίζονται από το γράμμα της διάκρισης 0404 90 33.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή Ονοματολογίας του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας αποφάσισε να κατατάξει τον τροποποιημένο ορό γάλακτος στη διάκριση 0404 90 του ΚΔ. Εντούτοις, το γεγονός ότι η Επιτροπή Ονοματολογίας γνωστοποίησε ότι θεωρούσε επιθυμητή στο μέλλον την τροποποίηση της ονοματολογίας έτσι ώστε να συγκεντρωθεί ο ορός γάλακτος στη διάκριση 0404 10 του ΚΔ και ότι η άποψη αυτή θα μεταφερθεί μελλοντικά στη νομοθεσία της Ένωσης, στερείται σημασίας για την ερμηνεία του ισχύοντος ΚΔ. Ομοίως, ούτε η ορολογία που φέρεται ως χρησιμοποιούμενη από τους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες ούτε η ενδεχόμενη αποκλίνουσα εφαρμογή της ρυθμίσεως σε ορισμένα κράτη μέλη μπορούν να επηρεάσουν την ερμηνεία του ΚΔ.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ένα προϊόν όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης πρέπει να καταταγεί στη διάκριση 0404 90 33, «προϊόντα που αποτελούνται από φυσικά συστατικά του γάλακτος», του ΚΔ, όπως η διάκριση αυτή προκύπτει από το παράρτημα του κανονισμού 3174/88. Πράγματι, ένα τέτοιο προϊόν, το οποίο δεν έχει πλέον τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του ορού γάλακτος, δεν μπορεί να υπαχθεί στη διάκριση 0404 10 «ορός γάλακτος, έστω και συμπυκνωμένος ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών».

Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Υβριδικά συρματόσχοινα “Taifun” κατασκευασμένα στη Ρωσία, αποτελούμενα από πολυπροπυλένιο και νήμα από χάλυβα – Διχαλωτοί σύνδεσμοι, με στρογγυλεμένα άκρα που συνδέονται με σφήνα –

Δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας»

Η Kurcums Metal εισήγαγε κατά τη διάρκεια του έτους 2007 από τη Ρωσία στη Λεττονία, με σκοπό τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία, συρματόσχοινα κατασκευασμένα από συνδυασμένα μεταξύ τους υλικά, τα οποία προορίζονταν για την κατασκευή αλιευτικού εξοπλισμού, όπως τράτες. Οι εισαχθέντες από την Kurcums Metal διχαλωτοί σύνδεσμοι εμφανίζονται με τη μορφή συνδετήρων με στρογγυλεμένα άκρα, τα οποία συνδέονται με σφήνα που μπορεί να βιδωθεί.

Κατά τη διεξαγωγή ελέγχου, η λεττονική φορολογική αρχή έκρινε, βάσει του γενικού κανόνα 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ΣΟ, ότι τα επίμαχα συρματόσχοινα υπάγονται στη διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ, εφόσον, αν και αποτελούνται από πλείονα υλικά, ήτοι από χάλυβα και πολυπροπυλένιο, τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους, δηλαδή στερεότητα και βάρος, τους τα προσδίδει ο χάλυβας. Όσον αφορά τους διχαλωτούς συνδέσμους, κατά την εν λόγω φορολογική αρχή, αυτοί υπάγονται στη διάκριση 7326 90 98 της ΣΟ, εφόσον δεν έχουν ούτε μυτερά ούτε αιχμηρά άκρα και δεν εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά των «συνδετήρων».

Κατά συνέπεια, η Kurcums Metal υποχρεώθηκε να πληρώσει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ συν τόκους υπερημερίας και πρόστιμο, εισαγωγικούς δασμούς συν τόκους υπερημερίας και πρόστιμο, καθώς και τον φόρο προστιθέμενης αξίας συν τόκους υπερημερίας και πρόστιμο.

Η Kurcums Metal άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως, η δε προσφυγή αυτή απορρίφθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' έφεση.

Επιληφθέν αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η διάκριση 5607 49 11 της ΣΟ ⁶ έχει την έννοια ότι συρματόσχοινα όπως τα επίδικα στο πλαίσιο της κύριας δίκης, τα οποία αποτελούνται τόσο από πολυπροπυλένιο όσο και από επιψευδαργυρωμένα χαλύβδινα νήματα, κατατάσσονται ως τέτοια στην εν λόγω διάκριση.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από τη διατύπωση των διακρίσεων 5607 49 11 και 7312 10 98 προκύπτει ότι συρματόσχοινα όπως αυτά της κύριας δίκης δεν υπάγονται, ως τέτοια, ούτε στη διάκριση 5607 49 11 ούτε στη διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ. Πράγματι, αυτά αποτελούνται τόσο από πολυπροπυλένιο όσο και από επιψευδαργυρωμένα χαλύβδινα νήματα, τα δύο δε αυτά υλικά συνδυάζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε αποτελούν μαζί τα επίδικα συρματόσχοινα. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα ίδια αυτά συρματόσχοινα, ως τέτοια, δεν αποτελούν ούτε σχοινιά ή χονδρά σχοινιά από πολυπροπυλένιο ούτε συρματόσχοινα από χάλυβα.

Συνεπώς, το Δικαστήριο απαντά ότι η διάκριση 5607 49 11 της ΣΟ έχει την έννοια ότι συρματόσχοινα όπως αυτά για τα οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, αποτελούμενα

⁶ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1549/2006.

τόσο από πολυπροπυλένιο όσο και από επιψευδαργυρωμένα χαλύβδινα νήματα, δεν υπάγονται, ως τέτοια, στην εν λόγω διάκριση.

Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να διευκρινιστεί αν το άρθρο 1 του κανονισμού 1601/2001 έχει την έννοια ότι συρματόσχοινα όπως αυτά της κύριας δίκης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, αν υποθεθεί ότι υπάγονται στη διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ.

Το Δικαστήριο, έχοντας υπενθυμίσει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του κανονισμού 1601/2001, διαπιστώνει ότι, εάν τα συρματόσχοινα υπάγονται στη διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ, εμπίπτουν, κατά συνέπεια, στο εν λόγω πεδίο εφαρμογής.

Όσον αφορά τη διαφορά μεταξύ της απόδοσης στα λεττονικά του άρθρου 1 του κανονισμού 1601/2001 και των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων της ίδιας διατάξεως, οι οποίες, αντίθετα προς τη λεττονική απόδοση, αναφέρουν όλες τη διάκριση 7312 10 99 της ΣΟ όπως αυτή προκύπτει από τον κανονισμό 2263/2000, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί τη μόνη βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να χαρακτηρίζεται ως υπερέχουσα έναντι των άλλων γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, μια τέτοια προσέγγιση θα ήταν αντίθετη προς την ανάγκη ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης. Σε περίπτωση διαστάσεως μεταξύ των αποδόσεων διατάξεως στις διάφορες γλώσσες, η επίμαχη διάταξη πρέπει επομένως να ερμηνεύεται βάσει της εν γένει οικονομίας της και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί στοιχείο.

Λαμβάνοντας υπόψη τη γενική οικονομία του άρθρου 1 του κανονισμού 1601/2001, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι μόνον η παράλειψη αναφοράς, στη λεττονική απόδοση της εν λόγω διατάξεως, στη διάκριση 7312 10 99 της ΣΟ, όπως αυτή προκύπτει από τον κανονισμό 2263/2000, παράλειψη η οποία εμφανίζεται προδήλως ως συντακτικό λάθος, δεν καθιστά δυνατή την ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως υπό την έννοια ότι αποκλείει του πεδίου εφαρμογής της την εισαγωγή από τη Ρωσία στη Λεττονία συρματόσχοινων όπως αυτών της κύριας δίκης, αν υποθεθεί ότι αυτά υπάγονται στη διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ.

Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε επίσης από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η διάκριση 7317 00 90 της ΣΟ έχει την έννοια ότι υπάγονται σ' αυτήν διχαλωτοί σύνδεσμοι όπως αυτοί της κύριας δίκης, τα άκρα των οποίων είναι στρογγυλεμένα και συνδέονται με σφήνα.

Ως προς το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η διάκριση 7317 00 90 της ΣΟ εφαρμόζεται, σύμφωνα με το γράμμα της κλάσεως 7317 00 της ΣΟ, σε καρφιά κάθε είδους, πινέζες, συνδετήρες μυτερούς, συνδετήρες από κυματοειδές έλασμα ή λοξότμητους και παρόμοια είδη, από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα.

Κατά το Δικαστήριο, όμως, τα ανωτέρω προϊόντα έχουν μυτερά άκρα. Αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση των διχαλωτών συνδέσμων των οποίων τα άκρα είναι

στρογγυλεμένα και συνδέονται με σφήνα, όπως αυτοί της κύριας δίκης. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο δίνει αρνητική απάντηση.

Απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2014, Rohm Semiconductor (C-666/13, [EU:C:2014:2388](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Δασμολογική κατάταξη – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάσεις 8541 και 8543 – Μονάδες για τη μετάδοση και λήψη δεδομένων σε μικρή απόσταση – Διακρίσεις 8543 89 95 και 8543 90 80 – Έννοια των μερών μηχανών και ηλεκτρικών συσκευών»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, να διευκρινιστεί εάν η ΣΟ έχει την έννοια ότι μονάδες που αποτελούνται η καθεμία από τη διασύνδεση μίας διόδου εκπομπής φωτός, μίας φωτοδιόδου και πολλών άλλων διατάξεων με ημιαγωγό, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πομποί/δέκτες υπέρυθρων ακτίνων όταν τροφοδοτούνται ηλεκτρικά από τις συσκευές στις οποίες είναι ενσωματωμένες, υπάγονται στην κλάση 8541 ή στην κλάση 8543 της ΣΟ ⁷.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, όταν αυτό επιλαμβάνεται αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως σε θέματα δασμολογικής κατατάξεως, το έργο του συνίσταται κυρίως στο να αποσαφηνίσει στο εθνικό δικαστήριο τα κριτήρια των οποίων η εφαρμογή θα μπορέσει να του δώσει τη δυνατότητα να κατατάξει σωστά τα επίμαχα προϊόντα στη ΣΟ και όχι στο να προβεί το ίδιο στην κατάταξη αυτή. Στο πνεύμα πάντως της συνεργασίας με τα εθνικά δικαστήρια, το Δικαστήριο μπορεί, προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, να του παράσχει όλες τις ενδείξεις τις οποίες κρίνει απαραίτητες.

Ακολούθως, το Δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του, κατά την οποία το αποφασιστικό κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει γενικά να αναζητείται στα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά και στις αντικειμενικές τους ιδιότητες, όπως αυτές ορίζονται στο κείμενο των κλάσεων της ΣΟ και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων. Τέλος, το Δικαστήριο προσθέτει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ, οι οποίες καταρτίζονται από την Επιτροπή, και του ΕΣ συμβάλλουν σημαντικά στην ερμηνεία του περιεχομένου των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων, χωρίς, πάντως, να έχουν υποχρεωτική νομική ισχύ.

Μετά τις προκαταρκτικές αυτές παρατηρήσεις, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι από τον επικουρικό χαρακτήρα της κλάσεως 8543 προκύπτει ότι αυτή έχει εφαρμογή μόνον εάν μία ηλεκτρική μηχανή ή συσκευή έχει δική της λειτουργία και εάν δεν μπορεί να υπαχθεί σε άλλες κλάσεις του κεφαλαίου 85 της ΣΟ.

⁷ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1832/2002.

Ως εκ τούτου, εφόσον, αφενός, οι εν λόγω μονάδες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη μετάδοση και λήψη σε μικρή απόσταση δεδομένων, μέσω υπέρυθρων ακτίνων, σε αλληλεπίδραση με άλλα ηλεκτρονικά εργαλεία, έχουν δική τους λειτουργία και εφόσον, αφετέρου, οι μονάδες αυτές, οι οποίες αποτελούνται η καθεμία από τη διασύνδεση μίας διόδου εκπομπής φωτός, μίας φωτοδιόδου και πολλών άλλων διατάξεων με ημιαγωγό και προορίζονται να ενσωματωθούν σε άλλες συσκευές από τις οποίες τροφοδοτούνται ηλεκτρικά, δεν περιλαμβάνονται σε καμία άλλη κλάση του κεφαλαίου 85 της ΣΟ παρά μόνο στην κλάση 8543, έπεται ότι οι εν λόγω μονάδες υπάγονται στην κλάση αυτή.

Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν η ΣΟ έχει την έννοια ότι μονάδες ενσωματωμένες σε συσκευές για τη μηχανική ή ηλεκτρική λειτουργία των οποίων δεν είναι απαραίτητες δεν αποτελούν μέρη κατά την έννοια της διακρίσεως 8543 90 80 της ΣΟ, αλλά υπάγονται στη διάκριση 8543 89 95 της εν λόγω Ονοματολογίας.

Πρώτον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στη σημείωση 2 του τμήματος XVI της ΣΟ αναφέρεται ο όρος «μέρη», για τον οποίο δεν δίδεται ορισμός, και ότι το Δικαστήριο καλείται να προβεί σε έναν ενιαίο ορισμό του όρου αυτού, κοινό για όλα τα κεφάλαια της ΣΟ.

Δεύτερον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι από τη νομολογία του προκύπτει ότι ο όρος «μέρος» προϋποθέτει την ύπαρξη ενός συνόλου για τη λειτουργία του οποίου το μέρος αυτό είναι απαραίτητο.

Συνεπώς, για να μπορεί ένα προϊόν να χαρακτηριστεί ως «μέρος», δεν αρκεί να αποδειχθεί ότι, χωρίς το προϊόν αυτό, η μηχανή δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες για τις οποίες προορίζεται. Επιπλέον, πρέπει να αποδειχθεί ότι η μηχανική ή ηλεκτρική λειτουργία της οικείας μηχανής εξαρτάται από το εν λόγω προϊόν.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι μονάδες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης δεν αποτελούν μέρη κατά την έννοια της διακρίσεως 8543 90 80 της ΣΟ, αλλά υπάγονται στη διάκριση 8543 89 95 της εν λόγω Ονοματολογίας.

Απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, LEK(C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Συμπληρώματα διατροφής που εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 2106 – Δραστική ουσία ως βασικό συστατικό – Ενδεχόμενη κατάταξη στο κεφάλαιο 30 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Παρουσίαση και διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων ως φαρμάκων»

Στην υπόθεση εκείνη, το Δικαστήριο κλήθηκε να αποφανθεί, μεταξύ άλλων, επί της ερμηνείας της ΣΟ υπό το πρίσμα άλλων πράξεων της Ένωσης. Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, να διευκρινιστεί εάν η κλάση

3004 της ΣΟ ⁸ έχει την έννοια ότι πρέπει να κατατάσσονται αυτομάτως σε αυτήν τα προϊόντα που εμπίπτουν στον ορισμό του «φαρμάκου» κατά την οδηγία 2001/83.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 5 της εν λόγω οδηγίας προκύπτει ότι αυτή αποσκοπεί στην προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών περί φαρμάκων, εξασφαλίζομένου παράλληλα του ουσιώδους σκοπού της προστασίας της δημόσιας υγείας. Επομένως, η εντός κράτους μέλους κατάταξη προϊόντος ως φαρμάκου κατά την έννοια της οδηγίας 2001/83 δεν επιτάσσει το ίδιο προϊόν να κατατάσσεται, από άλλο κράτος μέλος, ως φάρμακο κατά την έννοια άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.

Εξάλλου, από την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2658/87 προκύπτει ότι οι διατάξεις της ΣΟ πρέπει να ερμηνεύονται με τον ίδιο τρόπο σε καθένα από τα κράτη μέλη.

Επιπλέον, από το γράμμα του άρθρου 1 της οδηγίας 2001/83 απορρέει ότι το κατά την έννοια της οδηγίας αυτής φάρμακο περιλαμβάνει, αφενός, κάθε ουσία ή συνδυασμό ουσιών που παρουσιάζεται ότι έχει θεραπευτικές ή προληπτικές ιδιότητες έναντι ασθενειών ανθρώπων και, αφετέρου, κάθε ουσία ή συνδυασμό ουσιών που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή να χορηγηθεί σε άνθρωπο με σκοπό είτε να αποκατασταθούν, να διορθωθούν ή να τροποποιηθούν φυσικές λειτουργίες μέσω φαρμακολογικής, ανοσολογικής ή μεταβολικής δράσεως, είτε να γίνει ιατρική διάγνωση.

Συνεπώς, ο ως άνω ορισμός δεν απαιτεί να πληρούν ανυπερθέτως τα προϊόντα που καλύπτονται από αυτόν την προϋπόθεση της κατατάξεως στο κεφάλαιο 30 της ΣΟ, δηλαδή να έχουν σαφώς καθορισμένες θεραπευτικές ή προφυλακτικές ιδιότητες ή χαρακτηριστικά των οποίων η δράση επικεντρώνεται σε συγκεκριμένες λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού, ή να είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν για την πρόληψη ή τη θεραπεία ασθένειας ή παθήσεως. Πράγματι, η οδηγία 2001/83 επιδιώκει σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους της ΣΟ.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η κλάση 3004 της ΣΟ έχει την έννοια ότι δεν πρέπει να κατατάσσονται αυτομάτως σε αυτήν τα προϊόντα που εμπίπτουν στον ορισμό του «φαρμάκου» κατά την οδηγία 2001/83.

Απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2018, 2M-Locatel (C-555/17, [EU:C:2018:746](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διακρίσεις 8528 71 13 και 8528 71 90 – Συσκευή που καθιστά δυνατή τη λήψη, την αποκωδικοποίηση και την επεξεργασία τηλεοπτικών σημάτων μεταδιδόμενων απευθείας μέσω πρωτοκόλλου διαδικτύου»

⁸ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011.

Μεταξύ του 2007 και του 2010, η 2M-Locatel εισήγαγε από την Κίνα χωριστές ενότητες IPTV, οι οποίες δεν καθιστούν δυνατή τη λήψη, την αποκωδικοποίηση και την επεξεργασία τηλεοπτικών σημάτων που μεταδίδονται μέσω ραδιοκυμάτων, καλωδίου ή δορυφόρου. Οι ενότητες αυτές περιέχουν διάταξη Ethernet και διαθέτουν «modem», κατά την έννοια της ΣΟ. Κατά την εισαγωγή, το εν λόγω εμπόρευμα δηλώθηκε ως κατατασσόμενο στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ και, στη συνέχεια, τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία χωρίς τελωνειακούς δασμούς.

Κρίνοντας ωστόσο ότι το εμπόρευμα αυτό έπρεπε να καταταγεί στη διάκριση 8528 71 90 της ΣΟ για τον λόγο ότι δεν περιείχε «δέκτη βιντεοφωνικών σημάτων (tuner)», κατά την έννοια της ΣΟ, η δανική φορολογική και τελωνειακή αρχή εξέδωσε διορθωτική πράξη προβλέπουσα την εκ των υστέρων είσπραξη τελωνειακών δασμών επί της εισαγωγής, πλέον τόκων.

Επιληφθείσα διοικητικής ένστασης της 2M-Locatel, η δανική φορολογική επιτροπή τροποποίησε την απόφαση της δανικής φορολογικής και τελωνειακής αρχής και ακύρωσε την εντολή είσπραξης με την αιτιολογία ότι οι εν λόγω χωριστές ενότητες IPTV ενέπιπταν στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ. Το Υπουργείο Φορολογίας άσκησε κατά της απόφασης αυτής προσφυγή η οποία έγινε δεκτή με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015.

Η 2M-Locatel άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου έφεση κατά της τελευταίας αυτής απόφασης.

Έχοντας ιδίως αμφιβολίες όσον αφορά την απουσία ορισμού της έννοιας του «δέκτη βιντεοφωνικών σημάτων (tuner)» στη ΣΟ, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η ΣΟ⁹ έχει την έννοια ότι συσκευές όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη χωριστές ενότητες IPTV εμπίπτουν στη διάκριση 8528 71 13 ή στη διάκριση 8528 71 90 της ΣΟ.

Όσον αφορά την απουσία του σχετικού ορισμού, κατά την έννοια της διάκρισης 8528 71, της ΣΟ, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο προσδιορισμός της σημασίας και του περιεχομένου όρων ή φράσεων για τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τη συνήθη έννοια που έχουν στην καθημερινή γλώσσα, ενώ παράλληλα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου χρησιμοποιούνται και οι σκοποί που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελούν τμήμα.

Ειδικότερα, «δέκτης βιντεοφωνικών σημάτων (video tuner)» ή «συντονιστής τηλεόρασης (television tuner)», κατά τη συνήθη έννοια των όρων αυτών, είναι η συσκευή η οποία μετατρέπει τα τηλεοπτικά σήματα υψηλής συχνότητας σε σήματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από βιντεοφωνικές συσκευές εγγραφής ή αναπαραγωγής ή από οθόνες απεικόνισης και η οποία καθιστά, επιπλέον, δυνατή την

⁹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1549/2006.

επιλογή των τηλεοπτικών σημάτων που μεταδίδονται σε συγκεκριμένη συχνότητα. Εξάλλου, κατά το Δικαστήριο, ο ορισμός αυτός επιρρωννύεται από τις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ που ίσχυαν κατά την ημερομηνία των επίμαχων στην κύρια δίκη εισαγωγών.

Επομένως, για να εμπίπτει μια συσκευή στις διακρίσεις 8528 71 11 έως 8528 71 19 της ΣΟ, πρέπει να περιλαμβάνει δέκτη βιντεοφωνικών σημάτων (tuner), ή «συντονιστή τηλεόρασης», δηλαδή μια συσκευή που καθιστά δυνατή την επιλογή καναλιών ή φερουσών συχνοτήτων και τη μετατροπή των τηλεοπτικών σημάτων υψηλής συχνότητας σε σήματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από βιντεοφωνικές συσκευές εγγραφής ή αναπαραγωγής ή από οθόνες απεικόνισης.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο προσθέτει ότι η ανωτέρω ερμηνεία δεν κλονίζεται από την παράγραφο 2 της ΣΤΠ ¹⁰. Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται, βεβαίως, ότι η υπεροχή των συναπτόμενων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παράγωγου δικαίου επιτάσσει να ερμηνεύονται οι διατάξεις αυτές, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο ο οποίος συνάδει προς τις εν λόγω συμφωνίες.

Εντούτοις, εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι μια τέτοια ερμηνεία από την οποία θα συναγόταν το συμπέρασμα ότι οι χωριστές ενότητες με σύστημα επικοινωνίας πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, ακόμη και όταν δεν καθιστούν δυνατή την επιλογή καναλιών ή φερουσών συχνοτήτων ή τη μετατροπή των τηλεοπτικών σημάτων υψηλής συχνότητας σε σήματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από βιντεοφωνικές συσκευές εγγραφής ή αναπαραγωγής ή από οθόνες απεικόνισης, δεν μπορεί να γίνει δεκτή διότι θα αντέβαινε στο γράμμα της ΣΟ και, ως εκ τούτου, στη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης.

Εξάλλου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο δικαστής της Ένωσης δεν δύναται να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης με γνώμονα τους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΠΟΕ) για την περίοδο πριν από την ημερομηνία λήξης του εύλογου χρονικού διαστήματος που παρασχέθηκε στην Ένωση, σύμφωνα με το μνημόνιο συμφωνίας σχετικά με τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν την επίλυση των διαφορών, για να συμμορφωθεί με τις συστάσεις ή με τις αποφάσεις του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ, επειδή διαφορετικά θα καθίστατο άνευ αντικειμένου η χορήγηση του χρονικού αυτού διαστήματος.

Εν προκειμένω, το εύλογο χρονικό διάστημα που παρασχέθηκε στην Ένωση για να εφαρμόσει τις εν λόγω εκθέσεις οι οποίες εγκρίθηκαν από το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ, και οι οποίες αναφέρουν, μεταξύ άλλων, τι πρέπει να νοείται ως «χωριστή ενότητα», έληξε στις 30 Ιουνίου 2011, η δε Επιτροπή τις έλαβε υπόψη εκδίδοντας τον εκτελεστικό κανονισμό 620/2011, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2011 και δεν παράγει αναδρομικά αποτελέσματα.

¹⁰ Συμφωνία για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών (ΣΤΠ), αποτελούμενη από τη δήλωση των υπουργών για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών η οποία εγκρίθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1996 κατά την πρώτη διάσκεψη του ΠΟΕ στη Σιγκαπούρη καθώς και από τα παραρτήματα και τα συνημμένα έγγραφα της εν λόγω δήλωσης.

Σε μια τέτοια κατάσταση, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αμφισβητηθεί το κύρος του κανονισμού 1549/2006 για τον λόγο ότι ο κανονισμός αυτός κατατάσσει στη διάκριση 8528 71 90 της ΣΟ τις χωριστές ενότητες με σύστημα επικοινωνίας που δεν διαθέτουν συντονιστή τηλεόρασης.

Εν κατακλείδι, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι συσκευές που καθιστούν δυνατή τη λήψη, την αποκωδικοποίηση και την επεξεργασία τηλεοπτικών σημάτων μεταδιδόμενων απευθείας μέσω πρωτοκόλλου διαδικτύου πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 8528 71 90 της ΣΟ, υπό την προϋπόθεση ότι δεν διαθέτουν δέκτη βιντεοφωνικών σημάτων (tuner) ή «συντονιστή τηλεόρασης», πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

II. Αρχές που έχουν εφαρμογή στην δασμολογική κατάταξη

1. Περιεχόμενο και πεδίο εφαρμογής των γενικών κανόνων ερμηνείας

1.1. Κανόνας 1 – αξία του κειμένου των κλάσεων και διακρίσεων και του κειμένου των τίτλων της ΣΟ

Το πρώτο μέρος της ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, το οποίο αφορά τις «Προκαταρκτικές διατάξεις», περιέχει τον τίτλο I, ο οποίος προβλέπει τους «Γενικούς κανόνες» και του οποίου το τμήμα Α περιέχει γενικούς κανόνες για την ερμηνεία της ΣΟ.

Ο κανόνας 1 ορίζει ότι «το κείμενο των τίτλων των τμημάτων των κεφαλαίων ή των υποκεφαλαίων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι η κατάταξη καθορίζεται νόμιμα σύμφωνα με το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων και σύμφωνα με τους παρακάτω κανόνες, εφόσον αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς το κείμενο των εν λόγω κλάσεων και σημειώσεων.»

Απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014, Lukoyl Neftohim Burgas (C-330/13, [EU:C:2014:1757](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κατάταξη εμπορευμάτων – Εμπόρευμα που περιγράφεται ως “βαρύ λάδι, λάδι λιπαντικό, άλλο λάδι που προορίζεται να υποστεί καθορισμένη κατεργασία” – Κλάσεις 2707 και 2710 – Αρωματικά συστατικά και μη αρωματικά συστατικά – Σχέση μεταξύ της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και του Εναρμονισμένου Συστήματος»

Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο απαντά σε δέκα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την δασμολογική κατάταξη ενός ελαίου. Πρόκειται, συγκεκριμένα, για έλαιο πετρελαίου από άμεση απόσταξη που περιείχε μείγμα υδρογονανθράκων, στο οποίο τα

αρωματικά συστατικά υπερτερούσαν κατά βάρος από τα μη αρωματικά συστατικά. Το έλαιο αυτό δεν αποτελούνταν από βενζόλη, τολουόλη, ξυλόλη, ναφθαλίνη, άλλα μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων, από λάδια κρεοζώτου ή ακατέργαστα λάδια, από θειούχες κεφαλές, βασικά προϊόντα, ανθρακένιο ή φαινόλες.

Το αιτούν δικαστήριο, με το τέταρτο, το πέμπτο και το έκτο ερώτημα, ρώτησε κατ' ουσίαν ποιο είναι το κριτήριο με βάση το οποίο το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης έλαιο πρέπει να κατατάσσεται στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της ΣΟ ¹¹.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, αφενός, οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της ΣΟ προβλέπουν ότι η κατάταξη των εμπορευμάτων καθορίζεται με γνώμονα το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων, ενώ το κείμενο των τίτλων των τμημάτων, των κεφαλαίων ή των υποκεφαλαίων θεωρείται ότι έχει ενδεικτική μόνον αξία. Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, το αποφασιστικό κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει να αναζητείται, γενικώς, στα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους και στις αντικειμενικές τους ιδιότητες, όπως ορίζονται στο κείμενο της κλάσης της ΣΟ και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ αποτελούν σημαντικά μέσα για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του κοινού δασμολογίου και επομένως παρέχουν αξιόπιστα στοιχεία για την ερμηνεία του, παρά την έλλειψη δεσμευτικής ισχύος τους.

Στηριζόμενο σε ανάλυση του κειμένου της κλάσης της ΣΟ και στις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ και του ΕΣ που αφορούν τις επίμαχες κλάσεις, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κριτήριο με βάση το οποίο τα προϊόντα που έχουν χαρακτηριστικά παρόμοια με τα χαρακτηριστικά του επίμαχου στην κύρια δίκη προϊόντος πρέπει να κατατάσσονται στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της ΣΟ είναι η κατά βάρος περιεκτικότητα του προϊόντος σε αρωματικά συστατικά σε σχέση με την περιεκτικότητα σε μη αρωματικά συστατικά.

Με το πρώτο και το τρίτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο έθεσε κατ' ουσίαν το ζήτημα πώς πρέπει να εξακριβώνεται η περιεκτικότητα ενός προϊόντος σε αρωματικά συστατικά ενόψει της κατάταξής του στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της ΣΟ.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ δεν έχουν δεσμευτική νομική ισχύ. Κατά συνέπεια, η μέθοδος του παραρτήματος Α για την εξακρίβωση της περιεκτικότητας ενός προϊόντος σε αρωματικά συστατικά δεν πρέπει να θεωρείται ως η μόνη μέθοδος που μπορεί να εφαρμόζεται για τον σκοπό αυτόν. Επιπλέον, οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ πρέπει να μη λαμβάνονται υπόψη όταν προκύπτει ότι αντιβαίνουν στο γράμμα των κλάσεων της ΣΟ και των σημειώσεων των

¹¹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011.

τμημάτων ή των κεφαλαίων. Ως εκ τούτου, όταν οι τελωνειακές αρχές κράτους μέλους ή ένας επιχειρηματίας αντιμετωπίζουν περίπτωση στην οποία η εφαρμογή των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ έχει αποτέλεσμα ασυμβίβαστο προς τη ΣΟ, πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν στην αρμόδια αρχή. Συνεπώς, αν οι τελωνειακές αρχές κράτους μέλους ή ένας επιχειρηματίας εκτιμούν ότι η μέθοδος του παραρτήματος Α δεν καταλήγει σε αποτέλεσμα σύμφωνο με τη ΣΟ, έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν στην αρμόδια αρχή.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι εναπόκειται στο επιληφθέν δικαστήριο να κρίνει ποια είναι η καταλληλότερη μέθοδος για την εξακρίβωση της περιεκτικότητας ενός δεδομένου προϊόντος σε αρωματικά συστατικά, ενόψει της κατάταξής του στην κλάση 2707 ή στην κλάση 2710 της ΣΟ.

Το αιτούν δικαστήριο, με το έβδομο, το όγδοο, το ένατο και το δέκατο ερώτημα, ρώτησε κατ' ουσίαν πώς πρέπει να ερμηνευθεί το σημείο 1 των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ που αφορούν τις διακρίσεις 2707 99 91 και 2707 99 99 της ΣΟ.

Πρώτον, το Δικαστήριο παραπέμπει στην πάγια νομολογία του, κατά την οποία, για την ερμηνεία μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τόσο το γράμμα της και ο σκοπός της όσο και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται η διάταξη αυτή και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας μέρος αποτελεί η εν λόγω διάταξη. Δεύτερον, η ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας των κανονισμών της Ένωσης αποκλείει, σε περίπτωση αμφιβολίας, να λαμβάνεται μεμονωμένα υπόψη το κείμενο μιας διάταξης και αντιθέτως απαιτεί να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται το κείμενο αυτό υπό το πρίσμα των κειμένων στις άλλες επίσημες γλώσσες. Τρίτον, αφού σκοπός των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ είναι η διευκόλυνση της ερμηνείας της ενόψει της δασμολογικής κατάταξης, οι επεξηγηματικές σημειώσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα των διακρίσεων της ΣΟ.

Κατόπιν των ανωτέρω, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το σημείο 1 των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ για τις διακρίσεις 2707 99 91 και 2707 99 99 της ΣΟ έχει την έννοια ότι δεν περιέχει καμία περιοριστική απαρίθμηση, οπότε τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 2707 της ΣΟ, αλλά δεν μπορούν να καταταγούν σε καμία συγκεκριμένη διάκριση, πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση 2707 99 99 της ΣΟ.

1.2. Κανόνας 2, στοιχεία α' και β' – αρχές που έχουν εφαρμογή στα είδη, ανάλογα με τον βαθμό κατασκευής ή πληρότητάς τους, καθώς και στις ύλες, ανάλογα με τη χρήση τους

Κατά τον κανόνα 2, στοιχείο α', «κάθε αναφορά σ' ένα είδος μέσα σε ορισμένη κλάση καλύπτει το είδος αυτό, έστω και αν δεν είναι πλήρες ή τελειωμένο, με την προϋπόθεση ότι, στην κατάσταση που παρουσιάζεται, εμφανίζει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του πλήρους ή του τελειωμένου είδους. Καλύπτει επίσης το πλήρες ή τελειωμένο είδος ή

αυτό που θεωρείται σαν τέτοιο, βάσει των προηγούμενων διατάξεων, στην περίπτωση που αυτό παρουσιάζεται ασυναρμολόγητο ή αποσυναρμολογημένο.» Ο κανόνας 2, στοιχείο β', προβλέπει ότι «κάθε αναφορά σε μία ύλη μέσα σε ορισμένη κλάση καλύπτει την ύλη αυτή, είτε σε αμιγή κατάσταση είτε αναμειγμένη ή και συνδυασμένη με άλλες ύλες. Επίσης, κάθε αναφορά σε τεχνουργήματα από ορισμένη ύλη καλύπτει τα τεχνουργήματα που αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή μερικώς από την ύλη αυτή. Η κατάταξη των αναμειγμένων αυτών προϊόντων ή των συνθέτων αυτών ειδών γίνεται σύμφωνα με τις αρχές που αναφέρονται στον κανόνα 3.»

Απόφαση της 26ης Μαΐου 2016, Latvijas propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 2711 – Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες – Ύλη που προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα – Υγροποιημένο αέριο πετρελαίου»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, η Latvijas propāna gāze εισήγαγε υγροποιημένο αέριο πετρελαίου (στο εξής: GPL) από τη Ρωσία στη Λεττονία, κατατάσσοντάς το στη δασμολογική διάκριση 2711 19 00 και, κατά συνέπεια, εφαρμόζοντας σ' αυτό εισαγωγικό δασμό με συντελεστή 0 % επί της δασμολογητέας αξίας του. Το εν λόγω GPL περιέχει μεθάνιο, αιθάνιο, αιθυλένιο, προπάνιο, προπυλένιο, βουτάνιο και βουτυλένιο. Εντούτοις, στο πιστοποιητικό ποιότητάς του δεν γινόταν χωριστή μνεία της ποσοστιαίας αναλογίας καθεμίας από τις ανωτέρω ουσίες.

Η φορολογική αρχή, ωστόσο, έκρινε ότι το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης GPL έπρεπε να καταταχθεί βάσει της ουσίας που του προσέδιδε τον ουσιώδη χαρακτήρα του, κατ' εφαρμογήν του κανόνα 2, στοιχείο β', του κανόνα 3, στοιχείο β', καθώς και του κανόνα 6 των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ. Συναφώς, διαπίστωσε ότι οι ουσίες που υπερτερούσαν στο εν λόγω GPL ήταν το προπάνιο και το βουτάνιο, με υπεροχή του προπανίου, και κατέταξε το GPL αυτό στη δασμολογική διάκριση 2711 12 97.

Η Latvijas propāna gāze άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης της φορολογικής αρχής ενώπιον του περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου, το οποίο έκρινε ότι οι διαπιστώσεις της φορολογικής αρχής ήταν αβάσιμες.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο, ενώπιον του οποίου η φορολογική αρχή άσκησε αναίρεση, αποφάσισε να ρωτήσει το Δικαστήριο αν ο κανόνας 2, στοιχείο β', και ο κανόνας 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ ¹² έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση που τα συστατικά ενός GPL του προσδίδουν από κοινού τον ουσιώδη χαρακτήρα του και δεν είναι εφικτό να απομονωθεί εκείνο από τα συστατικά του που του προσδίδει, αυτό καθεαυτό, τον ουσιώδη χαρακτήρα του, πρέπει

¹² ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό 1031/2008 και με τον κανονισμό 948/2009.

να τεκμαίρεται ότι το συστατικό που προσδίδει στο εν λόγω GPL τον ουσιώδη χαρακτήρα του, κατά την έννοια του προμνησθέντος κανόνα 3, στοιχείο β', είναι εκείνο που υπερτερεί αναλογικά σ' αυτό.

Λαμβάνοντας υπόψη μια επιστημονική γνωμοδότηση, της οποίας η συνεκτίμηση πρέπει να αξιολογηθεί από το αιτούν δικαστήριο και κατά την οποία δεν είναι εφικτό να προσδιορισθεί ότι μια από τις ουσίες που περιέχονται στη σύνθεση του GPL προσδίδει, αυτή καθεαυτήν, στο εν λόγω προϊόν τον ουσιώδη χαρακτήρα του, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν είναι εφικτό να καθορισθεί, βάσει του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ, ποιο είναι το συστατικό εκείνο του GPL το οποίο προσδίδει στο μείγμα τις φυσικοχημικές του ιδιότητες και, ειδικότερα, τη θερμιδική ικανότητά του.

Πράγματι, δεν είναι εφικτό να προσδιορισθεί η ακριβής ποσότητα καθενός εκ των συστατικών του επίμαχου GPL, δεδομένου ότι, στο πιστοποιητικό ποιότητας των εμπορευμάτων, το ποσοστό των συστατικών αερίων του GPL προσδιορίζεται ανά ομάδα αερίων, η δε ποσότητα προπυλενίου σε ένα τέτοιο GPL μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εκείνη του προπανίου.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο κανόνας 2, στοιχείο β', και ο κανόνας 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ έχουν την έννοια ότι, εφόσον όλα τα συστατικά ενός μείγματος αερίων, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη GPL, του προσδίδουν από κοινού τον ουσιώδη χαρακτήρα του, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτό να προσδιορισθεί το συστατικό εκείνο που προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα, και εφόσον, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι εφικτό να προσδιορισθεί η ακριβής ποσότητα καθενός εκ των συστατικών του επίμαχου GPL, δεν μπορεί να γίνει χρήση τεκμηρίου κατά το οποίο η ουσία που προσδίδει στο προϊόν τον ουσιώδη χαρακτήρα του, κατά την έννοια του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών αυτών κανόνων, είναι εκείνη που υπερτερεί αναλογικά στο μείγμα.

Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 218, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2454/93 έχει την έννοια ότι επιβάλλει υποχρέωση σε υποβάλλοντα τελωνειακή διασάφηση για GPL να κάνει επακριβή μνεία της ποσοστιαίας αναλογίας της ουσίας που υπερτερεί στο εν λόγω GPL.

Αφού παρατήρησε ότι δεν είναι δυνατόν να τεκμαίρεται ότι, στην περίπτωση που ένα GPL αποτελείται από περισσότερες ουσίες, η ουσία που του προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα του είναι εκείνη που υπερτερεί αναλογικά στο εν λόγω GPL, και ότι η απουσία επακριβούς μνείας της ποσοστιαίας αναλογίας των ουσιών που συνθέτουν ένα GPL δεν εμποδίζει την εφαρμογή των κανόνων περί δασμολογικής κατάταξης, το Δικαστήριο δίνει αρνητική απάντηση.

1.3. Κανόνας 3, στοιχεία α' έως γ' – αρχές που έχουν εφαρμογή στα αναμεμειγμένα προϊόντα ή σύνθετα είδη τα οποία μπορούν να καταταγούν σε περισσότερες από μία κλάσεις

Ο κανόνας 3 ορίζει ότι «όταν εμπορεύματα πρέπει, εκ πρώτης όψεως, να καταταγούν σε δύο ή περισσότερες κλάσεις, σ' εφαρμογή του κανόνα 2 β), ή σε κάθε άλλη περίπτωση, η κατάταξη γίνεται σύμφωνα με τα παρακάτω: α) η περισσότερο εξειδικευμένη κλάση πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι των κλάσεων με γενικότερο περιεχόμενο. Εντούτοις, όταν δύο ή περισσότερες κλάσεις καλύπτουν καθεμία ένα μόνο τμήμα των υλών που αποτελούν ένα αναμεμειγμένο προϊόν ή ένα σύνθετο είδος ή ένα μόνο τμήμα των ειδών, στην περίπτωση εμπορευμάτων που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση, αυτές οι κλάσεις πρέπει να θεωρούνται, σε σχέση με αυτό το προϊόν ή αυτό το είδος, ως εξίσου εξειδικευμένες, έστω και αν μία από αυτές δίνει μια περισσότερο ακριβή ή περισσότερο πλήρη περιγραφή· β) τα αναμεμειγμένα προϊόντα, τα τεχνουργήματα και τα είδη που αποτελούνται από διάφορες ύλες ή προκύπτουν από τη συναρμολόγηση διαφόρων αντικειμένων, καθώς και τα εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση, στα οποία η κατάταξη δεν μπορεί να γίνει με εφαρμογή του κανόνα 3 α), κατατάσσονται σύμφωνα με την ύλη ή το είδος που δίνει σ' αυτά τον ουσιώδη τους χαρακτήρα, όταν είναι δυνατός αυτός ο καθορισμός· γ) στις περιπτώσεις που η κατάταξη του εμπορεύματος δεν μπορεί να γίνει σύμφωνα με τον κανόνα 3 α) ή 3 β), τότε αυτό κατατάσσεται στην τελευταία κατά σειρά αρίθμησης κλάση μεταξύ των κλάσεων που μπορούν έγκυρα να ληφθούν υπόψη.»

Απόφαση της 21ης Ιουνίου 1988, Sportex (C-253/87, [EU:C:1988:333](#))

«Δασμολογική κατάταξη – Prepregs με ίνες άνθρακα»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το Δικαστήριο κλήθηκε να απαντήσει σε δύο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη αναμεμειγμένων προϊόντων.

Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το ΚΔ¹³ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα προϊόν όπως αυτό της υπόθεσης της κύριας δίκης, ήτοι ένα ημιτελικό προϊόν υπό μορφή φύλλων, συγκείμενο από εποξειδική ρητίνη (αναλογία: 36 % του βάρους), από ίνες άνθρακα (αναλογία: 42 % του βάρους) και από πλέγμα ινών υάλου (αναλογία: 22 % του βάρους), και προοριζόμενο για την κατασκευή σωλήνων, υπάγεται στην κλάση 39.01 του εν λόγω δασμολογίου.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι υπάρχουν μόνο δύο δασμολογικές κλάσεις στις οποίες μπορεί να καταταγεί ένα τέτοιο προϊόν: αφενός, η κλάση 39.01

¹³ ΚΔ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 950/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 750/87.

(προϊόντα συμπακνώσεως, πολυσυμπακνώσεως και πολυπροσθήκης, τροποποιημένα ή μη, πολυμερισμένα ή μη, γραμμικά ή μη...), η οποία περιλαμβάνει στη διάκριση C VIII όλες τις «μη κατονομαζόμενες» τεχνητές πλαστικές ύλες· αφετέρου, η κλάση 68.16 (τεχνουργήματα εκ λίθων ή εξ ετέρων ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένων και των τεχνουργημάτων εκ τύρφης, μη αλλαχού κατονομαζόμενα ή περιλαμβανόμενα), η οποία περικλείει στη διάκρισή της Β όλα τα τεχνουργήματα αυτού του τύπου εκτός των μη εψημένων εκ χρωμίτου πλίνθων.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το επίμαχο προϊόν αποτελείται από διαφορετικές ύλες και ότι αμφότερες οι προαναφερθείσες διακρίσεις είναι γενικού περιεχομένου, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι πρέπει να εφαρμοστεί ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ονοματολογίας του ΚΔ, κατά τον οποίο η κατάταξη πρέπει να γίνεται με βάση την ύλη ή το είδος που προσδίδει στο προϊόν τον ουσιώδη χαρακτήρα του.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, για να προσδιοριστεί η ύλη που προσδίδει στο προϊόν τον ουσιώδη χαρακτήρα του, πρέπει να εξεταστεί αν το προϊόν θα εξακολουθούσε να διατηρεί ή όχι τις ιδιότητες που το χαρακτηρίζουν, χωρίς το ένα ή το άλλο από τα συστατικά του στοιχεία. Επ' αυτού, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι δεν αμφισβητείται ότι, χωρίς την εποξειδική ρητίνη, οι συγκείμενοι από ίνες άνθρακα ή υάλου σωλήνες θα έχαναν την ιδιότητα που χαρακτηρίζει το επίμαχο προϊόν, δηλαδή την ευκαμψία.

Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι προϊόντα όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης υπάγονται, ως προϊόντα από τεχνητή πλαστική ύλη, στην κλάση 39.01 του ΚΔ.

Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Υβριδικά συρματόσχοινα “Taifun” κατασκευασμένα στη Ρωσία, αποτελούμενα από πολυπροπυλένιο και νήμα από χάλυβα – Διχαλωτοί σύνδεσμοι, με στρογγυλεμένα άκρα που συνδέονται με σφήνα – Δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω ¹⁴, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε επίσης από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ΣΟ έχει την έννοια ότι η δασμολογική κατάταξη συρματόσχοινων, όπως αυτών της κύριας δίκης, πρέπει να γίνεται κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανόνα.

Όσον αφορά τον ανωτέρω κανόνα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του κανόνα αυτού, είναι αναγκαίο, για τη δασμολογική κατάταξη ενός προϊόντος, να εξακριβωθεί

¹⁴ Βλ. ενότητα I, με τίτλο «Γενικές παρατηρήσεις ως προς τη φύση και την έκταση των καθηκόντων του δικαστή της Ένωσης καθώς και ως προς τα σχετικά κριτήρια εκτίμησης».

ποια από τις ύλες που το συνθέτουν είναι αυτή που του προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα του, πράγμα το οποίο μπορεί να γίνει εφόσον δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν το προϊόν, σε περίπτωση που αφαιρούνταν κάποιο συγκεκριμένο από τα συστατικά στοιχεία του, θα εξακολουθούσε να διατηρεί τις ιδιότητες που το χαρακτηρίζουν.

Ομοίως, το γνώρισμα που προσδιορίζει τον ουσιώδη χαρακτήρα μπορεί, ανάλογα με το είδος του προϊόντος, να προκύπτει για παράδειγμα από τη φύση της ύλης του προϊόντος ή των συστατικών μερών του, από τον όγκο τους, τον αριθμό τους, το βάρος τους, την αξία τους ή τη σπουδαιότητα μιας από τις συστατικές ύλες σε σχέση με τη χρησιμοποίηση των προϊόντων αυτών.

Αν κανένα εκ των δύο υλικών από τα οποία αποτελούνται τα συρματόσχοινα δεν προσδίδει, αυτό καθεαυτό, στα εν λόγω συρματόσχοινα τον ουσιώδη χαρακτήρα τους, πρέπει για τη δασμολογική κατάταξη των συρματόσχοινων αυτών να εφαρμοστεί ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο γ', για την ερμηνεία της ΣΟ. Δυνάμει του τελευταίου αυτού κανόνα, τα εν λόγω συρματόσχοινα πρέπει να κατατάσσονται στην τελευταία κατά σειρά αρίθμησης κλάση της ΣΟ μεταξύ των κλάσεων που μπορούν έγκυρα να ληφθούν υπόψη.

Στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι κανένα εκ των δύο υλικών από τα οποία αποτελούνται τα συρματόσχοινα, δηλαδή το πολυπροπυλένιο ή τα επιψευδαργυρωμένα χαλύβδινα νήματα, δεν προσδίδει, αυτό καθεαυτό, στα εν λόγω συρματόσχοινα τον ουσιώδη χαρακτήρα τους, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι πρέπει, για τη δασμολογική κατάταξη των εν λόγω συρματόσχοινων, να μην εφαρμοστεί ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ΣΟ, αλλά ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο γ', για την ερμηνεία της ΣΟ. Δυνάμει του τελευταίου αυτού κανόνα, τα εν λόγω συρματόσχοινα πρέπει να κατατάσσονται στην τελευταία κατά σειρά αρίθμησης κλάση της ΣΟ μεταξύ των κλάσεων που μπορούν έγκυρα να ληφθούν υπόψη, αυτή δε είναι η διάκριση 7312 10 98 της ΣΟ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ΣΟ έχει την έννοια ότι η δασμολογική κατάταξη των συρματόσχοινων, όπως είναι αυτά της κύριας δίκης, δεν πρέπει να πραγματοποιείται κατ' εφαρμογήν του κανόνα αυτού, υπό την επιφύλαξη ότι το αιτούν δικαστήριο, αφού λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά στοιχεία που του έχουν υποβληθεί, θα επαληθεύσει ότι κανένα εκ των δύο υλικών από τα οποία αποτελούνται τα εν λόγω συρματόσχοινα, αυτό καθεαυτό, δεν προσδίδει στα εν λόγω συρματόσχοινα τον ουσιώδη χαρακτήρα τους.

Απόφαση της 10ης Μαρτίου 2016, VAD και van Aert (C-499/14, [EU:C:2016:155](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Ερμηνεία – Γενικοί κανόνες – Κανόνας 3, στοιχείο β' – Έννοια των “εμπορευμάτων που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση” – Χωριστές συσκευασίες»

Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο ερμηνεύει τον όρο «σύνολο εμπορευμάτων» κατά την έννοια του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ ¹⁵.

Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, ιδίως, να διευκρινιστεί εάν και σε ποιο βαθμό ο κανόνας 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων έχει την έννοια ότι εμπορεύματα τα οποία εκτελωνίζονται σε χωριστές συσκευασίες και συσκευάζονται μαζί για πρώτη φορά μετά την εν λόγω διαδικασία μπορούν εντούτοις να θεωρηθούν «εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση» κατά την έννοια του κανόνα αυτού και, συνεπώς, να υπαχθούν στην ίδια και μοναδική δασμολογική κλάση, όταν αποδεικνύεται, λαμβανομένων υπόψη άλλων αντικειμενικών παραγόντων, ότι τα εμπορεύματα αυτά αποτελούν ένα όλον και προορίζονται για διάθεση στο λιανικό εμπόριο ως ένα όλον.

Πρώτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν προκύπτει ούτε από το γράμμα του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων, αλλά ούτε και από τις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου συστήματος περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων ή τις κατευθυντήριες γραμμές για την κατάταξη στη ΣΟ εμπορευμάτων που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση, οι οποίες προβλέπουν ορισμένες εξαιρέσεις από την απαίτηση ενιαίας συσκευασίας, ότι η έννοια του «συνόλου» στο πλαίσιο του κανόνα αυτού προϋποθέτει απαραίτητως και σε κάθε περίπτωση ότι τα οικεία εμπορεύματα παρουσιάζονται στην ίδια συσκευασία κατά τον εκτελωνισμό.

Δεύτερον, η προβλεπόμενη στον εν λόγω κανόνα έννοια του «συνόλου» προϋποθέτει στενή συνάφεια των σχετικών εμπορευμάτων, από απόψεως διαθέσεώς τους στο εμπόριο, κατά τρόπο ώστε όχι μόνο να παρουσιάζονται μαζί κατά τον εκτελωνισμό αλλά και να προσφέρονται κανονικά, στα διάφορα στάδια εμπορίας και ιδίως στο λιανικό εμπόριο, ως σύνολο και σε ενιαία συσκευασία για την εξυπηρέτηση μιας ανάγκης ή για την άσκηση ορισμένης δραστηριότητας.

Επομένως, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η ενιαία συσκευασία των εμπορευμάτων, κατά την προσκόμισή τους στο τελωνείο, δεν αποτελεί *conditio sine qua non* για να θεωρηθούν ότι συνιστούν ένα όλον και ότι αποτελούν, συνεπώς, «σύνολο», κατά την έννοια του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων, αλλά μόνον ένδειξη η οποία επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος αυτού.

¹⁵ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό 1214/2007 και με τον κανονισμό 1031/2008.

Συνεπώς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ο εν λόγω κανόνας έχει την έννοια ότι εμπορεύματα τα οποία παρουσιάζονται κατά τον εκτελωνισμό σε χωριστές συσκευασίες και συσκευάζονται μαζί για πρώτη φορά μετά τον εκτελωνισμό τους μπορούν εντούτοις να θεωρηθούν ως «εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση», κατά την έννοια του κανόνα αυτού, και συνεπώς να υπαχθούν στην ίδια μία και μόνη δασμολογική κλάση, εάν αποδεικνύεται, λαμβανομένων υπόψη άλλων αντικειμενικών παραγόντων, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, ότι τα εμπορεύματα αυτά συνιστούν ένα όλον και προορίζονται για πώληση στο λιανικό εμπόριο ως ένα όλον.

Απόφαση της 12ης Μαΐου 2016, Toorank Productions (C-532/14 και C-533/14, [EU:C:2016:337](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κλάση 2206 – Δασμολογική κλάση 2208 – Αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό – Προσθήκη πρόσθετων ουσιών στα αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό – Ποτά που έχουν απολέσει τις ιδιότητες των υπαγομένων στη δασμολογική κλάση 2206 ποτών»

Τα προδικαστικά ερωτήματα που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση αυτή αφορούν την ερμηνεία της ΣΟ¹⁶ ενόψει της δασμολογικής κατατάξεως ποτού με την ονομασία «Ferm Fruit», το οποίο προέρχεται από ζύμωση συμπυκνωμένου χυμού μήλων και προορίζεται για κατανάλωση ως έχει ή ως βασικό συστατικό άλλων ποτών, έχει δε ουδέτερο χρώμα, άρωμα και γεύση λόγω υποβολής του σε καθαρισμό, μεταξύ άλλων με υπερδιήθηση, και κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 16 % χωρίς την προσθήκη αποσταγμένης αλκοόλης.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, μεταξύ άλλων, ότι η χρήση για την οποία προορίζονται τα προϊόντα μπορεί να αποτελεί αντικειμενικό κριτήριο κατατάξεως, εφόσον είναι συμφυής με τα εν λόγω προϊόντα, με γνώμονα τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητές τους. Εντούτοις, ο προορισμός του προϊόντος αποτελεί λυσιτελές κριτήριο μόνο σε περίπτωση που η κατάταξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί αποκλειστικώς και μόνο βάσει των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων του προϊόντος.

Εκκινώντας από τις αρχές αυτές, το Δικαστήριο απαντά ότι η ΣΟ έχει την έννοια ότι ποτό όπως το επίμαχο εν προκειμένω υπάγεται στην κλάση 2208 της ονοματολογίας αυτής. Πράγματι, ένα προϊόν προερχόμενο από ζύμωση και επακόλουθη διαδικασία καθαρισμού εμπίπτει στην κλάση 2208 της ΣΟ, εφόσον έχει απολέσει τις ιδιότητες των προερχόμενων από ζύμωση και υπαγόμενων στην κλάση 2206 της ΣΟ ποτών και έχει

¹⁶ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό 1719/2005 και με τον κανονισμό 1214/2007.

αποκτήσει τις ιδιότητες της αιθυλικής αλκοόλης που υπάγεται στην κλάση 2208 της εν λόγω ονοματολογίας.

Υπό το πρίσμα του συμπεράσματος αυτού, το Δικαστήριο εξετάζει στη συνέχεια το ζήτημα αν η ΣΟ έχει την έννοια ότι ένα ποτό με κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 13,4 %, το οποίο παρασκευάζεται με την προσθήκη στο «Ferm Fruit» ζάχαρης, αρωματικών ουσιών, χρωστικών ουσιών, ενισχυτικών γεύσης, πηκτικών μέσων, συντηρητικών και αποσταγμένης αλκοόλης, η οποία δεν υπερβαίνει, κατ' όγκον ή σε ποσοστό, το 49 % της περιεχόμενης στο εν λόγω ποτό αλκοόλης, ενώ το υπόλοιπο 51 % προέρχεται από ζύμωση, εμπίπτει στην κλάση 2206 ή στην κλάση 2208 της ΣΟ.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι αμφιβολίες του αιτούντος δικαστηρίου αφορούν ιδίως την ερμηνεία των κριτηρίων που απορρέουν από την απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)), ως προς τη δασμολογική κατάταξη των ποτών που παρασκευάζονται με την προσθήκη αποσταγμένης αλκοόλης και άλλων ουσιών σε βασικό ποτό προερχόμενο από ζύμωση. Ειδικότερα, το εν λόγω δικαστήριο διερωτάται εάν πρόκειται για σύνολο κριτηρίων τα οποία πρέπει να πληρούνται συνολικώς προκειμένου να μπορεί να γίνει δεκτό ότι ένα ποτό εμπίπτει στην κλάση 2208 της ΣΟ ή εάν πρέπει να αποδοθεί μεγαλύτερη σημασία στις αντίστοιχες ποσότητες προερχόμενης από ζύμωση αλκοόλης και αποσταγμένης αλκοόλης σε σχέση με τα άλλα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και ιδιότητες των προϊόντων.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι από την απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)), προκύπτει σαφώς ότι, για τον καθορισμό του ουσιώδους χαρακτήρα κατά την έννοια του κανόνα 3, στοιχείο β', της ΣΟ, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη διάφορα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και αντικειμενικές ιδιότητες. Επομένως, η ενδεχόμενη υψηλότερη ποσότητα ενός τύπου αλκοόλης σε σχέση με έναν άλλο αποτελεί μόνον ένα κριτήριο μεταξύ πολλών, το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να καθορισθεί, βάσει του ερμηνευτικού κανόνα 3, στοιχείο β', της ΣΟ, η ύλη που προσδίδει στο οικείο προϊόν τον ουσιώδη χαρακτήρα του.

Ο κανόνας 3, στοιχείο β', της ΣΟ, όμως, δεν διέπει την κατάταξη του εν λόγω ποτού, η οποία στηρίζεται στο κριτήριο των οργανοληπτικών ιδιοτήτων και χαρακτηριστικών του ποτού αυτού. Συνεπώς, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, στο μέτρο που ένα τέτοιο ποτό δεν έχει τις οργανοληπτικές ιδιότητες και τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά των ποτών που εμπίπτουν στην κλάση 2206, αλλά εκείνα των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 2208 της ΣΟ, το ποτό αυτό υπάγεται στην εν λόγω δεύτερη κλάση.

Απόφαση της 26ης Μαΐου 2016, Latvijas propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 2711 – Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες – Ύλη που προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα – Υγροποιημένο αέριο πετρελαίου»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω ¹⁷, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, επιπλέον, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, στην περίπτωση που ο υποβάλλων την τελωνειακή διασάφηση δεν έκανε επακριβή μνεία της ποσοστιαίας αναλογίας των ουσιών ενός GPL, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, του οποίου η σύνθεση περιλαμβάνει κατά 0,32 % μεθάνιο, αιθάνιο και αιθυλένιο, κατά 58,32 % προπάνιο και προπυλένιο και έως 39,99 % βουτάνιο και βουτυλένιο, η ΣΟ έχει την έννοια ότι το εν λόγω GPL πρέπει να καταταχθεί στη διάκριση 2711 19 00, ως «Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες· που έχουν υγροποιηθεί· άλλα», ή στη διάκριση 2711 12 97, ως «Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες· που έχουν υγροποιηθεί· Προπάνιο· άλλα· που προορίζεται για άλλες χρήσεις· άλλα».

Επ' αυτού, αφού παρέπεμψε στην απάντησή του στο πρώτο ερώτημα, κατά την οποία δεν είναι δυνατόν να συναχθεί τεκμήριο ως προς το ποιο αέριο προσδίδει στο GPL τον ουσιώδη χαρακτήρα του, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, δεδομένου ότι ο κανόνας 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ δεν καθιστά δυνατή την κατάταξη αέριου μείγματος όπως το GPL που περιγράφει το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να εφαρμοσθεί ο κανόνας 3, στοιχείο γ', των κανόνων αυτών, κατά τον οποίο το εμπόρευμα πρέπει να κατατάσσεται στην τελευταία κατά σειρά αρίθμησης κλάση μεταξύ των κλάσεων που μπορούν έγκυρα να ληφθούν υπόψη.

Επομένως, κατά το Δικαστήριο, ένα GPL, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο περιλαμβάνει κατά 0,32 % μεθάνιο, αιθάνιο και αιθυλένιο, κατά 58,32 % προπάνιο και προπυλένιο και έως 39,99 % βουτάνιο και βουτυλένιο, και ως προς το οποίο είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ποια συστατική του ουσία του προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα του, εμπίπτει στη διάκριση 2711 19 00.

Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, Schenker (C-409/14, [EU:C:2016:643](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Ερμηνεία δασμολογικής διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Οδηγία 2008/118/ΕΚ – Εισαγωγή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως – Τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής – Επιπτώσεις τελωνειακής διασαφήσεως με μνεία εσφαλμένης διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Παρατυπίες κατά τη διακίνηση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως»

Η Schenker είναι εμπορική εταιρία με έδρα την Ουγγαρία, η οποία παρέχει τελωνειακές και εφοδιαστικές υπηρεσίες. Το 2011, μια ουγγρική εμπορική εταιρία τής ανέθεσε να παραλάβει υπό καθεστώς «προσωρινής εναποθέσεως» φορτία καπνού λόγω ελλείψεως χώρου. Τα φορτία αυτά έφθασαν στην Ουγγαρία στο πλαίσιο της διαδικασίας εξωτερικής διαμετακομίσεως.

¹⁷ Βλ. ενότητα ΙΙ.1.2, με τίτλο «Κανόνας 2, στοιχεία α' και β' – αρχές που έχουν εφαρμογή στα είδη, ανάλογα με τον βαθμό κατασκευής ή πληρότητάς τους, καθώς και στις ύλες, ανάλογα με τη χρήση τους».

Μετά τον έλεγχο ενός φορτίου, η πρωτοβάθμια διοικητική αρχή, αφού ανέλυσε τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά των εμπορευμάτων, διαπίστωσε ότι δεν επρόκειτο για «καπνά μη απομिशωμένα», όπως αναγραφόταν στα έγγραφα, αλλά για κομμένο καπνό υπαγόμενο στη διάκριση 2401 10 35 της ΣΟ.

Κατόπιν δοκιμής χρήσεως του εξετασθέντος προϊόντος, η υπηρεσία πραγματογνωμόνων της ουγγρικής Διοικήσεως Οικονομικών και Τελωνείων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο δείγμα αποτελούσε «καπνό έτοιμο για κάπνισμα». Ακολούθως, η πρωτοβάθμια διοικητική αρχή έκρινε ότι το εν λόγω προϊόν ήταν προϊόν υποκείμενο σε ειδικό φόρο καταναλώσεως και, με απόφαση της 21ης Ιουνίου 2011, επέβαλε στη Schenker πρόστιμο σχετικό με ειδικό φόρο καταναλώσεως.

Η Γενική Διεύθυνση τελωνείων, η οποία εξέτασε τη διοικητική προσφυγή που άσκησε η Schenker, επικύρωσε την απόφαση της πρωτοβάθμιας διοικητικής αρχής. Στη συνέχεια, η Schenker άσκησε ένδικη προσφυγή κατά της τελευταίας ως άνω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, προβάλλοντας διάφορους λόγους ελλείψεως νομιμότητάς της.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία των κλάσεων 2401 και 2403 της ΣΟ¹⁸ προς τον σκοπό της δασμολογικής κατατάξεως προϊόντων τα οποία εμφανίζουν χαρακτηριστικά όμοια με εκείνα των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης.

Κατά το Δικαστήριο, καθόσον προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής ότι το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης εμπόρευμα αποτελείται από στοιχεία δυνάμενα να χαρακτηριστούν ως «απορρίμματα καπνού», αλλά ότι ταυτοχρόνως το προϊόν είναι, επίσης, «καπνός έτοιμος για κάπνισμα», είναι αναγκαίο, βάσει του κανόνα του σημείου 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ, προκειμένου να γίνει η δασμολογική κατάταξη του προϊόντος αυτού, να προσδιοριστεί ποια από τις ύλες που το συνθέτουν είναι αυτή που του προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα του, προσδιορισμός ο οποίος μπορεί να γίνει εφόσον δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν το προϊόν, σε περίπτωση που αφαιρείτο κάποιο από τα συστατικά του στοιχεία, θα εξακολουθούσε να διατηρεί τις ιδιότητες που το χαρακτηρίζουν.

Ομοίως, όπως αναφέρει το σημείο VIII της επεξηγηματικής σημειώσεως του ΕΣ σχετικά με τον κανόνα του σημείου 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ΣΟ, το γνώρισμα που προσδιορίζει τον ουσιώδη χαρακτήρα μπορεί, ανάλογα με το είδος του προϊόντος, να προκύπτει, λόγου χάρη, από τη φύση της ύλης του προϊόντος ή των συστατικών μερών του, από τον όγκο τους, τον αριθμό τους, το βάρος τους, την αξία τους ή τη σπουδαιότητα μιας από τις συστατικές ύλες σε σχέση με τη χρησιμοποίηση των προϊόντων αυτών.

¹⁸ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 861/2010.

Κατά συνέπεια, καθόσον η παρουσία απορριμμάτων καπνού δεν στέκεται εμπόδιο στο να αποτελεί το προϊόν, στο σύνολό του, καπνό έτοιμο για κάπνισμα, το προϊόν δεν δύναται να υπάγεται στην κλάση 2401 της ΣΟ. Ειδικότερα, το καθοριστικό κριτήριο βάσει του οποίου ένα προϊόν κατατάσσεται στην κλάση 2403 της ΣΟ και όχι στην κλάση 2401 είναι εάν τα φύλλα έχουν υποστεί επεξεργασία σε τέτοιο βαθμό ώστε να πρόκειται για καπνό έτοιμο προς κατανάλωση χωρίς περαιτέρω βιομηχανική επεξεργασία.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, καθόσον το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης εμπόρευμα συνίσταται σε καπνό έτοιμο για κάπνισμα, ο οποίος, επιπλέον, είναι χύδην, συσσωματωμένος σε χαρτοκιβώτια με εσωτερική πλαστική επένδυση και ότι το καθαρό βάρος κάθε χαρτοκιβωτίου είναι 30 κιλά, τούτο υπάγεται στη διάκριση 2403 10 90 της ΣΟ.

Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε επίσης να διευκρινιστεί εάν ο όρος «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής» του άρθρου 4, σημείο 6, της οδηγίας 2008/118 έχει την έννοια ότι η υπαγωγή συγκεκριμένου εμπορεύματος σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω όταν το κεφάλαιο του ΚΔ στο οποίο υπάγεται το εν λόγω εμπόρευμα αναγράφεται ορθώς στα συνοδευτικά έγγραφα αυτού, αλλά η συγκεκριμένη διάκριση αναγράφεται εσφαλμένα, και εάν το άρθρο 2, στοιχείο β', και το άρθρο 4, σημείο 8, της οδηγίας 2008/118 έχουν την έννοια ότι, εν τοιαύτη περιπτώσει, πρέπει να κριθεί ότι έγινε εισαγωγή του οικείου εμπορεύματος.

Ειδικότερα, κατά το Δικαστήριο, οσάκις η κατά το άρθρο 40 του τελωνειακού κώδικα προσκόμιση των εμπορευμάτων στο τελωνείο συνοδεύεται από κατάθεση συνοπτικής διασαφήσεως προσωρινής εναποθέσεως ή τελωνειακή διασάφηση η οποία περιλαμβάνει τις απαραίτητες πληροφορίες για την ταυτοποίηση των εμπορευμάτων όσον αφορά το είδος τους, την ποσότητά τους και τη συσκευασία τους, δεδομένου ότι είναι εσφαλμένη μόνο η δασμολογική τους κατάταξη, τα εμπορεύματα αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν ως παρατύπως εισαχθέντα στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 202 του τελωνειακού κώδικα.

Ωστόσο, όσον αφορά τις προϋποθέσεις τυχόν γενέσεως τελωνειακής οφειλής, δεδομένου ότι η υποχρέωση την οποία υπέχει ο διασαφητής να παρέχει ακριβή στοιχεία περιλαμβάνει και τον καθορισμό της ορθής διακρίσεως κατά τη δασμολογική κατάταξη του εμπορεύματος, δεν αποκλείεται η ως άνω τελωνειακή οφειλή να προκύψει βάσει του άρθρου 204 του τελωνειακού κώδικα. Εντούτοις, βάσει του άρθρου 859 του κανονισμού 2454/93, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως μη έχουσα πραγματικές συνέπειες στη λειτουργία καθεστώτος διαμετακομίσεως η μη εκτέλεση μίας εκ των υποχρεώσεων τις οποίες συνεπάγεται η χρήση του ως άνω καθεστώτος, εφόσον συντρέχουν οι τρεις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στο σημείο 2 του άρθρου αυτού και καθόσον συντρέχουν οι τρεις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στο πρώτο εδάφιο του ως άνω άρθρου. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει εάν συντρέχει το σύνολο αυτών των προϋποθέσεων.

Επομένως, ο όρος «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής» του άρθρου 4, σημείο 6, της οδηγίας 2008/118 έχει την έννοια ότι η υπαγωγή συγκεκριμένου εμπορεύματος σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή σε τελωνειακό καθεστώς αναστολής δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω όταν το κεφάλαιο του ΚΔ στο οποίο υπάγεται το εν λόγω εμπόρευμα αναγράφεται ορθώς στα συνοδευτικά του έγγραφα, αλλά αναγράφεται εσφαλμένα η ειδικότερη διάκριση. Εν τω μεταξύ περιπτώσει, το άρθρο 2, στοιχείο β', και το άρθρο 4, σημείο 8, της οδηγίας 2008/118 έχουν την έννοια ότι δεν έγινε εισαγωγή του ως άνω εμπορεύματος και ότι τούτο δεν υπόκειται στον ειδικό φόρο καταναλώσεως.

Τέλος, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο όρος «παρατυπία» του άρθρου 38 της οδηγίας 2008/118 έχει την έννοια ότι καλύπτει εμπόρευμα το οποίο έχει υπαχθεί σε «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής», κατά το άρθρο 4, σημείο 6, της οδηγίας αυτής, συνοδευόμενο από έγγραφο στο οποίο αναγράφεται εσφαλμένη δασμολογική κατάταξη.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 38, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118, εξεταζόμενες σε συνδυασμό προς το άρθρο 33, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, σε περίπτωση κατά την οποία, αφενός, τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης εμπορεύματα δεν τέθηκαν σε ανάλυση σε κράτος μέλος, δεδομένου ότι υπήχθησαν σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της οδηγίας 2008/118, και, αφετέρου, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο κατοχής για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να παραδοθούν ή να χρησιμοποιηθούν σε αυτό, αλλά προορίζονται για επανεξαγωγή σε τρίτο κράτος.

Συνεπώς, η έννοια της «παρατυπίας» δεν καλύπτει εμπόρευμα το οποίο έχει υπαχθεί σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής, συνοδευόμενο από έγγραφο στο οποίο αναγράφεται εσφαλμένη δασμολογική κατάταξη.

1.4. Κανόνες 4 έως 6 – γενικός κανόνας, ειδικός κανόνας που ισχύει για ορισμένα είδη συσκευασίας, κανόνας σχετικός με τις συγκρίσεις μεταξύ διακρίσεων

Κατά τον κανόνα 4, «τα εμπορεύματα που η κατάταξή τους δεν μπορεί να γίνει με βάση τους παραπάνω αναφερόμενους κανόνες κατατάσσονται στην κλάση που αναφέρεται στα περισσότερα ανάλογα είδη». Ο κανόνας 5 ορίζει ότι, «εκτός από τις παραπάνω διατάξεις, στα παρακάτω αναφερόμενα εμπορεύματα εφαρμόζονται και οι ακόλουθοι κανόνες: α) οι θήκες για φωτογραφικές μηχανές, μουσικά όργανα, όπλα, όργανα σχεδίασης, τα κουτιά και τα παρόμοια είδη συσκευασίας που έχουν ειδικά διευθετηθεί για να δέχονται ένα καθορισμένο είδος ή ένα σύνολο, που προορίζονται για παρατεταμένη χρήση και παρουσιάζονται με τα είδη για τα οποία προορίζονται,

κατατάσσονται με τα είδη αυτά εφόσον είναι του τύπου που κανονικά πουλιέται με αυτά. Εντούτοις ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται στα είδη συσκευασίας τα οποία προσδίδουν στο σύνολο τον ουσιώδη του χαρακτήρα· β) με την επιφύλαξη των διατάξεων του παραπάνω κανόνα 5 α), οι συσκευασίες που περιέχουν εμπορεύματα κατατάσσονται με τα εμπορεύματα αυτά όταν είναι του τύπου που χρησιμοποιείται κανονικά για το είδος των εμπορευμάτων αυτών. Εντούτοις η διάταξη αυτή δεν είναι υποχρεωτική όταν οι συσκευασίες είναι φανερό ότι είναι κατάλληλες να χρησιμοποιούνται κατά επαναλαμβανόμενο τρόπο». Σύμφωνα με τον κανόνα 6, «η κατάταξη των εμπορευμάτων στις διακρίσεις μιας και της αυτής κλάσης καθορίζεται νόμιμα σύμφωνα με το κείμενο των διακρίσεων αυτών και των σημειώσεων των διακρίσεων, καθώς και αναλογικά, σύμφωνα με τους παραπάνω κανόνες, δεδομένου ότι μπορούν να συγκριθούν μόνον οι διακρίσεις του αυτού επιπέδου. Εκτός αντιθέτων διατάξεων, για τους σκοπούς του κανόνα αυτού εφαρμόζονται επίσης οι σημειώσεις των τμημάτων και των κεφαλαίων.»

Απόφαση της 13ης Ιουλίου 2006, Uroplasty (C-514/04, [EU:C:2006:464](#))

«Δασμολογική κατάταξη – Στείρες νιφάδες από πολυδιμεθυλοσιλοξάνη – Ελαστομερές σιλικόνης – Έννοια της “αρχικής μορφής” – Φάρμακο – Συσκευασία – Έννοια της “συσκευής που εισάγεται στον οργανισμό”»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν μια σιλικόνη που έχει τη μορφή ελαστομερούς σε νιφάδες και έχει επινοηθεί με σκοπό να εισάγεται μόνιμα στο ανθρώπινο σώμα ως μέσο αντιμετώπισης των προβλημάτων που δημιουργεί η ακράτεια μπορεί να καταταγεί στην κλάση 9021 της ΣΟ ¹⁹. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το αιτούν δικαστήριο ερωτά σε ποια δασμολογική διάκριση εμπίπτει το εν λόγω προϊόν.

Απαντώντας στο ερώτημα αυτό, το Δικαστήριο εξετάζει τις κλάσεις 3910, 3926, 3004 και 9021 της ΣΟ. Επ’ αυτού, διευκρινίζει ότι η κατάταξη είναι δυνατή με βάση είτε τα φυσικά χαρακτηριστικά είτε την αντικειμενική χρήση του οικείου προϊόντος, δηλαδή της πολυδιμεθυλοσιλοξάνης.

Επισημαίνει, πρώτον, ότι η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη, ως σιλικόνη υπό μορφή ελαστομερούς σε νιφάδες, παρουσιάζεται με τη μορφή η οποία αναφέρεται στις σημειώσεις 3 και 6, στοιχείο β’, του κεφαλαίου 39 της ΣΟ. Εντούτοις, ένα τέτοιο είδος σιλικόνης δεν μπορεί να θεωρηθεί «αρχική μορφή» και να καταταγεί στην κλάση 3910. Η έννοια αυτή καλύπτει μόνο τις σιλικόνες που προορίζονται για μεταποίηση. Πρόκειται για ακατέργαστες ύλες οι οποίες είναι ιδιαίτερα κατάλληλες για μεταποίηση και μάλιστα προορίζονται για μεταποίηση. Το προϊόν στην υπόθεση της κύριας δίκης έχει σχεδιαστεί ειδικά και προορίζεται αποκλειστικά για εμφύτευση στον οργανισμό, με

¹⁹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2388/2000.

σκοπό τη θεραπευτική αγωγή για την αντιμετώπιση της αδυναμίας των σφιγκτήρων μυών. Κατά συνέπεια, η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη αποτελεί τελειωμένο είδος και δεν μπορεί επομένως να καταταγεί στην κλάση 3910 της ΣΟ.

Δεύτερον, κατά το Δικαστήριο, φαίνεται ότι η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη αποτελεί θεραπευτικό μέσο. Εντούτοις, δεν μπορεί να θεωρηθεί «φάρμακο» και να καταταγεί στην κλάση 3004 της ΣΟ. Πράγματι, η παρουσίαση του προϊόντος αυτού με τη μορφή ατομικών συρίγγων είναι αποτέλεσμα πράξης που πραγματοποιείται μετά την εισαγωγή. Κατά συνέπεια, η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη, όπως εμφανίζεται στο τελωνείο, δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό που δίδεται με την κλάση 3004 της ΣΟ.

Τρίτον, δεδομένου ότι το προϊόν αυτό δεν μπορεί να καταταγεί στις παραπάνω κλάσεις, το Δικαστήριο κρίνει ότι το προϊόν μπορεί να καταταγεί στην κλάση 9021 της ΣΟ. Τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και οι αντικειμενικές ιδιότητες της πολυδιμεθυλοσιλοξάνης είναι χαρακτηριστικά και ιδιότητες τελειωμένου προϊόντος, το οποίο έχει σχεδιαστεί ειδικά και προορίζεται αποκλειστικά για εμφύτευση στον οργανισμό. Η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη, προσκολλώμενη στον υπολειπόμενον μυ, υποβοηθεί την ανάπτυξη συνδετικών ιστών, ώστε να αντισταθμίζεται η προβληματική λειτουργία των σφιγκτήρων μυών. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ως συσκευή που εισάγεται στον οργανισμό, κατά την έννοια της κλάσης 9021 της ΣΟ.

Όσον αφορά, τέλος, τη διάκριση της κλάσης 9021 της ΣΟ στην οποία πρέπει να καταταγεί η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι από τον έκτο γενικό κανόνα για την ερμηνεία της ΣΟ προκύπτει ότι η κατάταξη των εμπορευμάτων στις διακρίσεις μιας και της αυτής κλάσης καθορίζεται σύμφωνα με το κείμενο των διακρίσεων αυτών και των σημειώσεων των διακρίσεων. Συνεπώς, δεδομένου ότι το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόν αποτελεί συσκευή που προορίζεται να εισαχθεί στον οργανισμό και που δεν ανταποκρίνεται σε καμία από τις άλλες διακρίσεις της κλάσης 9021 της ΣΟ, πρέπει να καταταγεί στις «άλλες συσκευές» της διάκρισης 9021 90 90 της ΣΟ.

Ως εκ τούτου, ένα προϊόν όπως η πολυδιμεθυλοσιλοξάνη, που αποτελείται από στείρες νιφάδες και έχει σχεδιαστεί ειδικά και προορίζεται αποκλειστικά για εισαγωγή στον οργανισμό, με σκοπό τη θεραπευτική αγωγή για ορισμένο πρόβλημα, και που είναι συσκευασμένο κατά την εμφάνισή του στο τελωνείο σε σάκους του 1 kg, πρέπει να θεωρηθεί ως συσκευή που εισάγεται στον οργανισμό και η οποία κατατάσσεται στην κλάση 9021 της ΣΟ. Το προϊόν αυτό, δεδομένου ότι δεν αποσκοπεί στην αντικατάσταση ενός οργάνου, αλλά στην υποβοήθηση της δημιουργίας συνδετικών ιστών από έναν προβληματικό μυ, πρέπει να καταταγεί στη διάκριση 9021 90 90 της ΣΟ.

Απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, Vision Research Europe (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Κάμερα με διαγραφόμενη μνήμη, λόγω της οποίας οι εγγραφείσες εικόνες διαγράφονται κατά τη θέση της κάμερας εκτός λειτουργίας και κατά τη λήψη νέων φωτογραφιών –

Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διακρίσεις 8525 80 19 και 8525 80 30 – Επεξηγηματικές σημειώσεις – Ερμηνεία – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 113/2014 – Ερμηνεία – Κύρος»

Τον Μάιο του 2009, η Vision Research υπέβαλε στον επιθεωρητή φορολογικής διοίκησης αίτηση παροχής ΔΔΠ για την κάμερα με την ονομασία «Phantom V7.3». Στην αίτησή της επισήμανε ότι η κάμερα αυτή θα έπρεπε να καταταγεί στη διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ ²⁰, ως ψηφιακή φωτογραφική μηχανή.

Με τη ΔΔΠ ο επιθεωρητής κατέταξε, όμως, την εν λόγω κάμερα στη διάκριση 8525 80 19 της ΣΟ, ως «άλλη συσκευή λήψης εικόνων για την τηλεόραση». Προς τούτο ο επιθεωρητής στηρίχθηκε στους γενικούς κανόνες 1 έως 6 για την ερμηνεία της ΣΟ, στον εκτελεστικό κανονισμό 113/2014, ο οποίος κατά τον επιθεωρητή εφαρμόζεται κατ' αναλογία στην περίπτωση της εν λόγω κάμερας, καθώς και στο κείμενο των κλάσεων 8525, 8525 80 και 8525 80 19 της ΣΟ. Έκρινε ότι δεν ασκεί επιρροή στην κατάταξη το γεγονός ότι η κάμερα μπορεί προαιρετικά να συνδεθεί με εξωτερική μνήμη, δεδομένου ότι η ΔΔΠ είχε ζητηθεί για συσκευή που δεν διέθετε αυτή την προαιρετική μνήμη.

Η Vision Research άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της εν λόγω ΔΔΠ ενώπιον του επιθεωρητή, ο οποίος απέρριψε τη διοικητική προσφυγή αυτή ως αβάσιμη. Κατόπιν τούτου η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης του επιθεωρητή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας η επίμαχη κάμερα να καταταγεί στη δασμολογική διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε επομένως να υποβάλει στο Δικαστήριο το ερώτημα αν η διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ έχει την έννοια ότι εμπίπτει στη διάκριση αυτή κάμερα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία μπορεί να αποτυπώνει μεγάλο αριθμό φωτογραφιών ανά δευτερόλεπτο και να τις διατηρεί στη διαγραφόμενη εσωτερική της μνήμη, από την οποία διαγράφονται όταν η κάμερα τίθεται εκτός λειτουργίας, και, εφόσον ισχύει κάτι τέτοιο, αν ο εκτελεστικός κανονισμός 113/2014 είναι έγκυρος, στο μέτρο που εφαρμόζεται κατ' αναλογία σε μια τέτοια κάμερα.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα, πρέπει, πρώτον, να ερμηνευθούν οι κρίσιμες δασμολογικές κλάσεις και διακρίσεις της ΣΟ, ώστε να μπορεί να καθοριστεί η κατάταξη της επίμαχης κάμερας στη ΣΟ.

Στο πλαίσιο της ερμηνείας αυτής, το Δικαστήριο διευκρινίζει, μεταξύ άλλων, ότι το καθοριστικό στοιχείο το οποίο διαφοροποιεί τις ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές, που εμπίπτουν στη διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ, από τις συσκευές λήψης εικόνων για την τηλεόραση, που εμπίπτουν στη διάκριση 8525 80 19 της ΣΟ, συνίσταται στο ότι οι πρώτες έχουν τη δυνατότητα εγγραφής σταθερών εικόνων σε μνήμη ή εσωτερικό μηχανισμό αποθήκευσης.

²⁰ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 1001/2013.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης κάμερα πρέπει να καταταγεί στη διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ.

2. Κριτήρια κατάταξης

2.1. Αντικειμενικά χαρακτηριστικά και αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος

Απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1990 (ολομέλεια), *Gmurzynska-Bscher* (C-231/89, [EU:C:1990:386](#))

«Προδικαστικά ερωτήματα – Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου – Εθνική νομοθεσία που παραπέμπει σε κοινοτικές διατάξεις – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις 83.06, 97.01 και 97.03 – Δασμολογική κατάταξη έργου τέχνης»

Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο ερωτήθηκε, κατ' ουσίαν, αν ένα έργο τέχνης, που αποτελείται από μία πλάκα χάλυβα της οποίας την επιφάνεια καλύπτουν με επισμάλτωση χρώματα υαλοβερνικώσεως, αποτελεί «ζωγραφικό πίνακα, που έχει γίνει εξ ολοκλήρου με το χέρι» ή «παρόμοιο μικρό πίνακα» κατά την έννοια της δασμολογικής κλάσεως 97.01 του ΚΔ²¹ ή «έργο αγαλματοποιίας η γλυπτικής, πρωτότυπο», κατά την έννοια της δασμολογικής κλάσεως 97.03 του ΚΔ ή αν, αντίθετα, το αντικείμενο αυτό πρέπει να καταταγεί δασμολογικώς σε συνάρτηση με το υλικό από το οποίο αποτελείται στην κατηγορία με την ονομασία «άλλα είδη διακόσμησης από κοινά μέταλλα».

Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με την εφαρμογή του γερμανικού φορολογικού δικαίου όσον αφορά τους φόρους κύκλου εργασιών λόγω εισαγωγής έργου τέχνης από τις Κάτω Χώρες στη Γερμανία. Προτού εισαγάγει αυτό το έργο τέχνης, ο προσφεύγων είχε ζητήσει από τις γερμανικές τελωνειακές αρχές τη χορήγηση δεσμευτικής γνωματεύσεως ως προς τη δασμολογική κατάταξη, για την εφαρμογή του γερμανικού φορολογικού δικαίου στον τομέα των φόρων κύκλου εργασιών λόγω εισαγωγής. Το γερμανικό δίκαιο παρέπεμπε, για τη χορήγηση απαλλαγών ή μειώσεων στον τομέα αυτό, στην ονοματολογία του ΚΔ. Το τελευταίο προέβλεπε την εφαρμογή μειωμένου φορολογικού συντελεστή στα έργα τέχνης που υπάγονται στις κλάσεις 97.01 και 97.03 του ΚΔ.

Πριν εξετάσει τα προδικαστικά ερωτήματα που αφορούν την ερμηνεία του ΚΔ, το Δικαστήριο τονίζει ότι η ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων του ΚΔ η οποία του ζητήθηκε αποσκοπεί στο να καταστήσει δυνατό στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει επί της εφαρμογής, όχι του ΚΔ, αλλά του γερμανικού δικαίου περί φόρων κύκλου εργασιών το οποίο παραπέμπει στην ονοματολογία του ΚΔ. Υπό τις συνθήκες αυτές τίθεται το προκαταρκτικό ζήτημα της δυνατότητας εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 177

²¹ ΚΔ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87.

της Συνθήκης ΕΟΚ και, επομένως, της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί των προδικαστικών ερωτημάτων.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, στο πλαίσιο της κατανομής των δικαστικών αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, που προβλέπει το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο αποφαινεται με προδικαστική απόφαση χωρίς, καταρχήν, να χρειάζεται να εξετάσει τις περιστάσεις υπό τις οποίες τα εθνικά δικαστήρια του υπέβαλαν τα ερωτήματα και υπό τις οποίες πρόκειται να εφαρμόσουν τη διάταξη του δικαίου της Ένωσης που του ζήτησαν να ερμηνεύσει.

Η κατάσταση διαφέρει μόνο στην περίπτωση όπου είτε προκύπτει ότι καταστρατηγήθηκε ο σκοπός της διαδικασίας του άρθρου 177 και ότι η διαδικασία αυτή αποσκοπεί, στην πραγματικότητα, να οδηγήσει το Δικαστήριο να αποφανθεί μέσω κατασκευασμένης διαφοράς, είτε είναι προφανές ότι η διάταξη του δικαίου της Ένωσης, η ερμηνεία της οποίας ζητήθηκε από το Δικαστήριο, δεν μπορεί να εφαρμοστεί.

Τούτο δεν συμβαίνει όταν ζητείται από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει διάταξη του δικαίου της Ένωσης την οποία ο εθνικός δικαστής οφείλει να εφαρμόσει, ανεξαρτήτως του πεδίου εφαρμογής που της αποδίδει το δίκαιο της Ένωσης, διότι η εθνική νομοθεσία παραπέμπει σ' αυτήν.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των υποβληθέντων ερωτημάτων σχετικά με την ερμηνεία του ΚΔ.

Προκειμένου να απαντήσει στα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου, το Δικαστήριο επισημαίνει εκ προοιμίου ότι το επίμαχο αντικείμενο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντικείμενο στολισμού, πράγμα που, σύμφωνα με τις επεξηγηματικές σημειώσεις, αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό των ειδών που καλύπτονται από την ονομασία «άλλα είδη για στολισμό και διακόσμηση από κοινά μέταλλα» της δασμολογικής κλάσης 83.06 του ΚΔ.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η ερμηνεία αυτή είναι εξάλλου σύμφωνη με τη σημείωση 4, που προηγείται του κεφαλαίου 97 του ΚΔ, κατά την οποία, σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς τη δασμολογική κατάταξη ενός αντικειμένου, πρέπει να προτιμάται η κατάταξή του σε μία από τις δασμολογικές κλάσεις που αποτελούν το κεφάλαιο περί αντικειμένων τέχνης, συλλογών και αρχαιοτήτων.

Κατά το Δικαστήριο, τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το κριτήριο οριοθέτησεως μεταξύ των δασμολογικών κλάσεων 97, «ζωγραφικοί πίνακες και σχέδια που έχουν γίνει εξ ολοκλήρου με το χέρι καθώς και "κολάζ" και παρόμοιοι μικροί πίνακες», και 97.03, «πρωτότυπα έργα αγαλματοποιίας και γλυπτικής, από κάθε ύλη», του ΚΔ έγκειται στο γεγονός ότι, για τα έργα αγαλματοποιίας και γλυπτικής, ο κύριος καλλιτεχνικός χαρακτήρας συνίσταται στη διάπλαση της τρισδιάστατης μορφής του έργου, ενώ, για τους ζωγραφικούς πίνακες,

«κολάζ» και παρόμοιους μικρούς πίνακες, συνίσταται στη σύνθεση της επιφάνειας του έργου, και, επομένως, ένα έργο τέχνης που αποτελείται από μία πλάκα χάλυβα, η οποία δεν έχει, αυτή καθαυτήν, καλλιτεχνική αξία και της οποίας την επιφάνεια καλύπτουν, με επισμάλτωση, χρώματα υαλοβερνικώσεως τα οποία ο καλλιτέχνης επέθεσε με το χέρι, πρέπει να θεωρηθεί ως «πίνακας που έχει γίνει εξ ολοκλήρου με το χέρι» κατά την έννοια της δασμολογικής κλάσεως 97.01.

Βάσει των κριτηρίων αυτών, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ένα έργο τέχνης όπως το επίμαχο εν προκειμένω πρέπει να καταταγεί στην κλάση 97.01 του ΚΔ.

Απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2009, Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Μόνιτορ με οθόνη υγρών κρυστάλλων (LCD) τα οποία διαθέτουν θύρες SUB-D, DVI-D, USB, S-video και composite video – Κλάση 8471 – Κλάση 8528 – Κανονισμός (ΕΚ) 754/2004»

Το 2004, η Kamino εκτελώνισε, με σκοπό τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, μια παρτίδα έγχρωμων μόνιτορ τύπου LCD, τα οποία κατετάγησαν στη διάκριση 8528 21 90. Τα εν λόγω μόνιτορ έχουν θύρες D-Sub, DVI-D, USB, S-video και composite video, χάρη στις οποίες μπορούν να αναπαράγουν τόσο εικόνες που προέρχονται από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και εικόνες που προέρχονται από άλλες συσκευές.

Θεωρώντας ότι τα μόνιτορ αυτά έπρεπε να καταταγούν στη διάκριση 8471 60 90, η Kamino υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της κατατάξεώς τους. Ωστόσο, η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του επιθεωρητή τελωνείων.

Στο πλαίσιο της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του κατά της αποφάσεως αυτής, το εφετείο, αφού εξέτασε τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες των επίμαχων στην κύρια δίκη μόνιτορ, εκτίμησε ότι τα εν λόγω μόνιτορ ικανοποιούν τα κριτήρια της σημειώσεως 5, Β, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ. Ο Υφυπουργός Οικονομικών άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του εφετείου ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, υποστηρίζοντας ότι το εφετείο δεν έλαβε υπόψη τις άλλες δυνατότητες χρήσεως που παρέχουν τα μόνιτορ αυτά, οι οποίες είναι διαφορετικές από τη χρήση τους ως στοιχείου ενός αυτόματου συστήματος επεξεργασίας πληροφοριών.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ρώτησε το Δικαστήριο αν μόνιτορ ικανά να αναπαράγουν σήματα που προέρχονται τόσο από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και από άλλες πηγές, μπορούν να θεωρηθούν μονάδες που ανήκουν «σε τύπο που χρησιμοποιείται [...] κυρίως σε αυτόματο σύστημα [επεξ]εργασίας

πληροφοριών», κατά τη σημείωση 5, Β, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ ²², και να καταταγούν στη διάκριση 8471 60 90 της ΣΟ.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, πρώτον, ότι από τη σημείωση 5, Ε, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ προκύπτει ότι έχουν «ειδική λειτουργία διαφορετική από εκείνη της επεξεργασίας πληροφοριών» μόνο οι συσκευές που φέρουν ενσωματωμένη αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών ή εργάζονται σε συνδυασμό με μια τέτοια μηχανή, των οποίων η λειτουργία δεν εμπίπτει στην επεξεργασία πληροφοριών. Πάντως, τα εν λόγω μόνιτορ, πέρα από τη λειτουργία της αναπαραγωγής εικόνων που προέρχονται από συσκευές όπως μια κονσόλα παιχνιδιών ή μια μονάδα αναπαραγωγής βίντεο ή αναπαραγωγής DVD, λειτουργία η οποία δεν εμπίπτει στην επεξεργασία πληροφοριών, διασφαλίζουν και την αναπαραγωγή σημάτων που προέρχονται από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών.

Δεύτερον, κατά το Δικαστήριο, ναι μεν, όσον αφορά την κατάταξή τους στη διάκριση 8471 60 90, τα εν λόγω μόνιτορ δεν είναι του είδους που χρησιμοποιείται αποκλειστικά σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών καθόσον μπορούν να συνδεθούν με την κεντρική μονάδα επεξεργασίας, δέχονται δεδομένα σε μορφή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το σύστημα και μπορούν να αναπαράγουν σήματα που προέρχονται από άλλες πηγές, πλην όμως ερμηνεία της επεξηγηματικής σημειώσεως 5, Β, στοιχείο α', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, υπό την έννοια ότι απλώς και μόνον η δυνατότητα των επίμαχων στην κύρια δίκη μόνιτορ να αναπαράγουν εικόνες που δεν προέρχονται από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών αποκλείει την κατάταξή τους στην κλάση 8471, θα ισοδυναμούσε με το να διαγραφεί στο κείμενο της εν λόγω σημειώσεως ο όρος «κυρίως».

Τέλος, αν οι επεξηγηματικές σημειώσεις που αφορούν τη διάκριση 8471 του ΕΣ έπρεπε να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αποκλείουν την κατάταξη στη διάκριση 8471 60 90 όλων των μόνιτορ που μπορούν να αναπαράγουν σήματα τα οποία προέρχονται τόσο από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και από άλλες πηγές, οι εν λόγω επεξηγηματικές σημειώσεις θα είχαν ως αποτέλεσμα να μεταβάλουν, και ειδικότερα να περιορίσουν, το περιεχόμενο της σημειώσεως 5, Β, στοιχείο α', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ. Επομένως, αν υποθεθεί ότι υπ' αυτή την έννοια πρέπει να ερμηνευθούν οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ σχετικά με τη διάκριση 8471 60 90 και οι επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με την κλάση 8471 του ΕΣ, τότε θα πρέπει να αποκλειστεί η εφαρμογή τους καθόσον η ερμηνεία αυτή δεν θα ήταν σύμφωνη με τη σημείωση 5, Β, στοιχείο α', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ.

Συνεπώς, δεν αποκλείεται η δυνατότητα τα μόνιτορ τύπου LCD με θύρες D-Sub, DVI-D, USB, S-video και composite video να καταταγούν στη διάκριση 8471 60 90 ως μονάδες που ανήκουν σε είδος το οποίο χρησιμοποιείται «κυρίως» σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών υπό την έννοια της σημειώσεως 5, Β, στοιχείο α', του

²² ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1789/2003.

κεφαλαίου 84 της ΣΟ, απλώς και μόνο για τον λόγο ότι μπορούν να αναπαράγουν σήματα που προέρχονται τόσο από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και από άλλες πηγές.

Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει ποια είναι τα κριτήρια που καθιστούν δυνατό να καθοριστεί αν μόνιτορ όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη είναι μονάδες που ανήκουν σε είδος το οποίο χρησιμοποιείται κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών.

Κατά το Δικαστήριο, για να καθοριστεί αν μόνιτορ τύπου LCD με θύρες D-Sub, DVI-D, USB, S-video και composite video είναι μονάδες του είδους που χρησιμοποιείται κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών, οι εθνικές αρχές, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων, οφείλουν να χρησιμοποιήσουν τις ενδείξεις που περιέχονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με την κλάση 8471 του ΕΣ, και ειδικότερα στα σημεία τα οποία αφορούν τις οθόνες αυτόματων μηχανών επεξεργασίας πληροφοριών.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο αριθμός και το είδος των θυρών τις οποίες έχουν τέτοια μόνιτορ δεν μπορούν να αποτελέσουν, από μόνοι τους, καθοριστικά κριτήρια για τη δασμολογική κατάταξη, οπότε για την κατάταξη αυτή πρέπει να αξιολογηθεί με γνώμονα και άλλα κριτήρια και λαμβανομένων υπόψη των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων των μόνιτορ αυτών τόσο ο βαθμός στον οποίο μπορούν να επιτελέσουν διάφορες λειτουργίες όσο και το επίπεδο αποδόσεως που έχουν όταν επιτελούν τις λειτουργίες αυτές, χρησιμοποιούμενων των επεξηγηματικών σημειώσεων σχετικά με την κλάση 8471 του ΕΣ.

Επομένως, εφόσον τέτοια μόνιτορ δεν μπορούν να αποκλειστούν από την έννοια της μονάδας μιας αυτόματης μηχανής επεξεργασίας πληροφοριών κατά τις σημειώσεις 5, Β, στοιχείο α', και 5, Γ, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, πρέπει να προσδιοριστούν τα κριτήρια που καθιστούν δυνατό να κριθεί αν τα μόνιτορ αυτά ανήκουν σε τύπο που χρησιμοποιείται κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών ή αν τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους και οι τεχνικές ιδιότητές τους τα κατατάσσουν στις οθόνες τηλεοράσεως ή στα βίντεο μόνιτορ.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, για να καθοριστεί αν μόνιτορ όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη είναι μονάδες του είδους που χρησιμοποιείται κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών, οι εθνικές αρχές, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων, οφείλουν να χρησιμοποιήσουν τις ενδείξεις που περιέχονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με την κλάση 8471 του ΕΣ.

Απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#))

«Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογικές κλάσεις 2206 και 2208 – Ποτό που προέρχεται από ζύμωση και περιέχει αποσταγμένη αλκοόλη – Ποτό που παρασκευάζεται σε πρώτη φάση από

φρούτα ή φυσικά προϊόντα – Προσθήκη ουσιών – Συνέπειες – Απώλεια της γεύσης, του αρώματος και της εμφάνισης του αρχικού ποτού»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν τα ποτά με βάση αλκοόλη προερχόμενη από ζύμωση, τα οποία ανταποκρίνονταν αρχικά στην κλάση 2206 της ΣΟ²³ και στα οποία έχουν προστεθεί ορισμένη ποσότητα αλκοόλης προερχόμενης από απόσταξη, νερό, σιρόπι ζάχαρης, χρωστικές και αρωματικές ουσίες και, όσον αφορά ορισμένα από αυτά, μια πυκνή κρέμα, λόγω των οποίων έχουν χάσει τη γεύση, το άρωμα και/ή την εμφάνιση ποτού που παρασκευάζεται από ορισμένο φρούτο ή από ορισμένο φυσικό προϊόν, εμπίπτουν στην κλάση 2206 της ΣΟ ως ποτά προερχόμενα από ζύμωση ή στην κλάση 2208 της ΣΟ ως αποστάγματα.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με την επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ για την κλάση 2206 της ΣΟ, η προσθήκη αλκοόλης στα ποτά που εμπίπτουν στην κλάση αυτή δεν αποτελεί εμπόδιο προκειμένου να εξακολουθήσουν τα ποτά αυτά να υπάγονται στην εν λόγω κλάση, εφόσον εξακολουθούν να έχουν τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που κατατάσσονται στην κλάση αυτή, δηλαδή των ποτών που προέρχονται από ζύμωση. Ωστόσο, δεδομένου ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη ποτά έχουν χάσει τη γεύση, το άρωμα και την εμφάνιση ποτού που παρασκευάζεται από ορισμένο φρούτο ή από ορισμένο φυσικό προϊόν, δηλαδή ποτού που προέρχεται από ζύμωση, τα προϊόντα αυτά δεν μπορούν να καταταγούν στην κλάση 2206 της ΣΟ.

Όσον αφορά την κατάταξη των εν λόγω προϊόντων, το Δικαστήριο υπενθυμίζει στη συνέχεια ότι, κατά τον γενικό κανόνα 2, στοιχείο β', για την ερμηνεία της ΣΟ, κάθε αναφορά σε μια ύλη μέσα σε ορισμένη κλάση καλύπτει την ύλη αυτή είτε σε αμιγή κατάσταση είτε αναμειγμένη ή και συνδυασμένη με άλλες ύλες. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση προϊόντων όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία περιέχουν αλκοόλη από ζύμωση, αλλά και αλκοόλη από απόσταξη. Οι ύλες αυτές εμπίπτουν σε διαφορετικές δασμολογικές κλάσεις.

Κατά τον γενικό κανόνα 3, στοιχείο α', όταν ένα εμπόρευμα πρέπει, εκ πρώτης όψευς, να καταταγεί, κατ' εφαρμογήν του γενικού κανόνα 2, στοιχείο β', σε δύο ή περισσότερες κλάσεις, η περισσότερο εξειδικευμένη κλάση πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι των κλάσεων με γενικότερο περιεχόμενο. Όταν τα προϊόντα, όπως τα επίμαχα στη διαφορά της κύριας δίκης, αποτελούνται από διαφορετικές ύλες και καμία από τις αναφερθείσες ανωτέρω δύο κλάσεις δεν είναι ειδικότερη της άλλης, η μόνη διάταξη που μπορεί να χρησιμεύσει για την κατάταξη των προϊόντων αυτών είναι ο γενικός κανόνας 3, στοιχείο β'. Δυνάμει του γενικού αυτού κανόνα, είναι αναγκαίο, για τη δασμολογική κατάταξη ενός προϊόντος, να εξακριβωθεί ποια από τις ύλες που το συνθέτουν είναι αυτή που του προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα του.

²³ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2587/91.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι πρέπει να εξακριβωθεί ποια από τις ύλες που συνθέτουν τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα είναι αυτή που τους προσδίδει τον ουσιώδη χαρακτήρα τους. Συναφώς, υπάρχουν πολλά αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους και πολλές αντικειμενικές ιδιότητες τους που μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον προσδιορισμό του ουσιώδους χαρακτήρα τους, ιδίως, πρώτον, τα ουσιώδη αντικειμενικά χαρακτηριστικά και ιδιότητες, συμπεριλαμβανομένης της περιεκτικότητάς τους σε αλκοόλη προερχόμενη από απόσταξη, δεύτερον, τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και, τέλος, ο προσορισμός τους ως οινοπνευματωδών ποτών.

Βάσει των κριτηρίων αυτών, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά ποτών όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη αντιστοιχούν, ως σύνολο, στα ουσιώδη χαρακτηριστικά προϊόντος που εμπίπτει στην κλάση 2208 της ΣΟ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ποτά όπως τα επίμαχα εν προκειμένω δεν εμπίπτουν στην κλάση 2206 της ΣΟ, αλλά στην κλάση 2208 της ΣΟ.

Απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2010, X (C-423/09, [EU:C:2010:650](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Ξερά λαχανικά (βολβοί σκόρδου), από τα οποία δεν αφαιρέθηκε ολόκληρη η υγρασία»

Η Χ, ως εκτελωνιστής, υπέβαλε δεκαπέντε διασαφήσεις για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία παρτίδες βολβών σκόρδου προελεύσεως Κίνας οι οποίες κατά τον χρόνο της εισαγωγής βρίσκονταν σε ψυχόμενα εμπορευματοκιβώτια. Οι διασαφήσεις εισαγωγής ανέφεραν κάθε φορά τη δασμολογική διάκριση 0712 90 90 της ΣΟ και περιέγραφαν τα εμπορεύματα ως ξερά σκόρδα.

Μετά την αποδέσμευση των εμπορευμάτων από τις τελωνειακές αρχές, τα σκόρδα μεταφέρθηκαν σε ψυχόμενο χώρο μιας επιχειρήσεως αποθηκεύσεως όπου διατηρήθηκαν σε θερμοκρασία $-3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ο επιθεωρητής τελωνείων, εκτιμώντας ότι τα εισηγμένα σκόρδα έπρεπε να καταταγούν ως διατηρημένα με απλή ψύξη σκόρδα που υπάγονται στη δασμολογική διάκριση 0703 20 00 της ΣΟ, εξέδωσε τις σχετικές βεβαιώσεις τελωνειακών δασμών.

Η Χ υπέβαλε διοικητική ένσταση η οποία απορρίφθηκε. Στη συνέχεια, άσκησε προσφυγή η οποία κρίθηκε αβάσιμη. Η Χ άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής, κατόπιν της οποίας εκδόθηκε απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε ότι ο επιθεωρητής δεν είχε αποδείξει ότι συνέτρεχε λόγος να γίνει παρέκκλιση από τη δηλωθείσα δασμολογική κλάση 0712 της ΣΟ.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο, επιληφθέν αιτήσεως αναιρέσεως κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως, ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει ποια είναι τα κριτήρια για να καθοριστεί αν το σκόρδο που υποβλήθηκε σε διαδικασία ξηράσεως

υπάγεται στη δασμολογική διάκριση 0703 20 00 της ΣΟ ²⁴ ή στη δασμολογική διάκριση 0712 90 90 της ΣΟ.

Αναφερόμενο στην επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ σχετικά με την κλάση 0712, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η κατάταξη στην κλάση 0712 απαιτεί να έχουν τα λαχανικά υποβληθεί σε εντατική διαδικασία ξηράνσεως με ειδική επεξεργασία στο τέλος της οποίας έχει αφαιρεθεί ολόκληρη ή σχεδόν ολόκληρη η υγρασία που υπήρχε στο προϊόν. Επομένως, κατόπιν της διαδικασίας αυτής, η ποσότητα υγρασίας που απομένει στα λαχανικά πρέπει να είναι ασήμαντη.

Κατ' αναλογία προς την απόφαση της 15ης Ιουνίου 1976, Riemer (120/75, [EU:C:1976:90](#)), το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, για να καταταγούν οι βολβοί σκόρδου στην κλάση 0712, η διαδικασία ξηράνσεως του σκόρδου πρέπει να επιφέρει ουσιαστικές και μη αναστρέψιμες αλλοιώσεις, ώστε το προϊόν να μη βρίσκεται πλέον σε φυσική κατάσταση.

Συνεπώς, η αφαίρεση του ύδατος πρέπει να αλλοιώνει ουσιωδώς τις αντικειμενικές ιδιότητες και τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του προϊόντος έτσι ώστε η αλλοίωση αυτή να επιφέρει την κατάταξη σε δασμολογική κλάση άλλη από την κλάση 0703, η οποία περιλαμβάνει τα νωπά ή τα διατηρημένα με απλή ψύξη λαχανικά.

Επιπλέον, το γεγονός ότι το εν μέρει αποξηραμένο σκόρδο εισήχθη διατηρημένο με απλή ψύξη δείχνει ότι η ξήρανση δεν αφαιρέσε ολόκληρη ή σχεδόν ολόκληρη την υγρασία που είχε το προϊόν, εφόσον η αφυδάτωση είναι μέθοδος συντηρήσεως καθιστώσα δυνατό να μην είναι πλέον αναγκαίο τα αφυδατωμένα προϊόντα να συντηρηθούν σε θερμοκρασία κατώτερη των 0 °C.

Ασφαλώς, η μακρά διάρκεια συντηρήσεως δύναται να χρησιμεύσει ως πρόσθετο στοιχείο σχετικά με τον βαθμό αφυδάτωσης του σκόρδου έτσι ώστε να καταταγεί στην κλάση 0712 ως ξερό λαχανικό, σε αντίθεση με το νωπό ή το διατηρημένο με απλή ψύξη σκόρδο. Παρά ταύτα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι κλάσεις 0703 και 0712 της ΣΟ ουδόλως αναφέρουν τη συντήρηση ως κριτήριο κατατάξεως, οπότε εξ αυτού πρέπει να συναχθεί ότι αυτή καθ' εαυτή η διάρκεια συντηρήσεως δεν ασκεί επιρροή για τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος αυτού.

Επομένως, το σκόρδο που υποβλήθηκε σε εντατική διαδικασία ξηράνσεως με ειδική επεξεργασία στο τέλος της οποίας αφαιρέθηκε ολόκληρη ή σχεδόν ολόκληρη η υγρασία που υπήρχε στο προϊόν αυτό υπάγεται στη δασμολογική διάκριση 0712 90 90 της ΣΟ, αλλά το εν μέρει αποξηραμένο σκόρδο, το οποίο διατηρεί τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του νωπού σκόρδου, υπάγεται στη δασμολογική διάκριση 0703 20 00 της ΣΟ.

²⁴ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1810/2004.

Απόφαση της 26ης Απριλίου 2017, Stryker EMEA Supply Chain Services (C-51/16, [EU:C:2017:298](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη εμπορευμάτων – Βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως προοριζόμενες να τοποθετηθούν στο ανθρώπινο σώμα για τη θεραπεία καταγμάτων ή την προσάρτηση ειδών προσθετικής – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 9021 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1212/2014 – Κύρος»

Οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές είχαν χορηγήσει στη Stryker τρεις ΔΔΠ για τρεις τύπους βιδών εμφυτεύσεως που προορίζονταν να τοποθετηθούν στο ανθρώπινο σώμα για την αντιμετώπιση καταγμάτων ή την προσάρτηση ειδών προσθετικής. Οι βίδες αυτές είχαν κοινά χαρακτηριστικά καθώς και ειδικά χαρακτηριστικά. Λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών αυτών, βάσει των ΔΔΠ που είχαν χορηγήσει οι τελωνειακές αρχές, οι ως άνω τρεις τύποι βιδών ιατρικής εμφυτεύσεως είχαν καταταχθεί στην κλάση 9021 90 90 της ΣΟ ²⁵.

Μετά τη δημοσίευση του εκτελεστικού κανονισμού 1212/2014, οι τελωνειακές αρχές ανακάλεσαν τις ανωτέρω δασμολογικές πληροφορίες. Η εν λόγω ανάκληση δικαιολογήθηκε βάσει του ότι, υπό την έννοια του προαναφερθέντος κανονισμού, «βίδα που προορίζεται για χειρουργική χρήση πρέπει να κατατάσσεται, λόγω των αντικειμενικών ιδιοτήτων και χαρακτηριστικών της, ως μέρος και υλικό γενικής χρήσεως».

Αφού άσκησε διοικητική προσφυγή ενώπιον των τελωνειακών αρχών η οποία δεν ευδοκίμησε, η Stryker άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως περί ανακλήσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Stryker εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένων υπόψη των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων των βιδών εμφυτεύσεως, στα οποία περιλαμβάνεται ο εγγενής προορισμός τους, δεν πρόκειται για «συνήθεις» βίδες κατά την έννοια της κλάσεως 7318 της ΣΟ. Επιπροσθέτως, κατά τη Stryker, ο εκτελεστικός κανονισμός 1212/2013 είναι άκυρος, διότι η κατάταξη στην οποία προβαίνει έγινε αποκλειστικώς βάσει των εξωτερικών χαρακτηριστικών των επίμαχων βιδών ιατρικής εμφυτεύσεως, χωρίς να ληφθεί υπόψη ο εγγενής προορισμός τους, κάτι που αντίκειται στη νομολογία του Δικαστηρίου.

Το αιτούν δικαστήριο, εκτιμώντας ότι, λόγω των αντικειμενικών ιδιοτήτων και χαρακτηριστικών τους, συμπεριλαμβανομένου του εγγενούς προορισμού τους, οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης βίδες εμφυτεύσεως μπορούν να καταταγούν στην κλάση 9021 της ΣΟ, ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν εμπίπτουν στην κλάση 9021 της ΣΟ βίδες εμφυτεύσεως όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προορίζονται αποκλειστικώς για τοποθέτηση στο ανθρώπινο σώμα με σκοπό την αντιμετώπιση καταγμάτων ή την προσάρτηση ειδών προσθετικής.

²⁵ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 1101/2014.

Στηριζόμενο σε ανάλυση των κειμένων της επεξηγηματικής σημειώσεως του ΕΣ σχετικά με το κεφάλαιο 90 και της κλάσεως 9021, καθώς και της επεξηγηματικής σημειώσεως της διακρίσεως 9021 39 90 της ΣΟ, το Δικαστήριο διευκρινίζει, πρώτον, ότι πρέπει να κατατάσσονται στην κλάση 9021 της ΣΟ τα προϊόντα τα οποία χαρακτηρίζονται από την τελειότητα της κατασκευής τους και τη μεγάλη τους ακρίβεια και τα οποία δύνανται να εμφυτευθούν στον οργανισμό με σκοπό την ακινητοποίηση τραυματισμένων μελών του σώματος ή την αποκατάσταση καταγμάτων, στοιχείο που, συνεπώς, τα διαφοροποιεί από τα συνήθη προϊόντα.

Δεύτερον, το Δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του, κατά την οποία μεταξύ των κριτηρίων που δύνανται να διαφοροποιούν τα απλά ή συνήθη προϊόντα από εκείνα που επιτελούν ιατρική λειτουργία συγκαταλέγονται, ιδίως, το κριτήριο σχετικά με τη μέθοδο κατασκευής του οικείου προϊόντος, καθώς και το κριτήριο σχετικά με την ιδιαιτερότητα της λειτουργίας του οικείου προϊόντος.

Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής, το Δικαστήριο αναλύει τη μέθοδο κατασκευής και τη λειτουργία του προϊόντος, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης διακρίνονται από τα συνήθη προϊόντα λόγω της τελειότητας της κατασκευής τους και της μεγάλης τους ακρίβειας, λαμβανομένης υπόψη τόσο της μεθόδου κατασκευής τους όσο και της ιδιαιτερότητας της λειτουργίας τους. Από τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες των βιδών ιατρικής εμφυτεύσεως όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης προκύπτει ότι τέτοια προϊόντα δύνανται να εμπίπτουν στην κλάση 9021 της ΣΟ.

Συνεπώς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι εμπίπτουν στην κλάση 9021 της ΣΟ οι βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, καθόσον τα προϊόντα αυτά εμφανίζουν χαρακτηριστικά τα οποία τα διακρίνουν από συνήθη προϊόντα λόγω της τελειότητας της κατασκευής τους και της μεγάλης ακρίβειάς τους, καθώς και λόγω της μεθόδου κατασκευής και της ιδιαιτερότητας της λειτουργίας τους.

Απόφαση της 13ης Μαρτίου 2019, Β. Σ. (Βύνη στη σύνθεση της μπίρας) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Ειδικοί φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά – Οδηγία 92/83/ΕΟΚ – Άρθρο 2 – Έννοια της “μπίρας” – Ποτό παρασκευαζόμενο από το γλεύκος που παράγεται από μείγμα το οποίο περιέχει περισσότερη γλυκόζη από ό,τι βύνη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάσεις 2203 (μπίρα από βύνη) ή 2206 (άλλα ποτά που προέρχονται από ζύμωση)»

Ο Β. Σ. παρήγε αλκοολούχο ποτό το οποίο, κατά την άποψή του, ήταν μείγμα μπίρας με μη αλκοολούχα ποτά. Το βασικό συστατικό που συνίστατο στο γλεύκος από το οποίο προερχόταν το ενδιάμεσο προϊόν που χρησιμοποιούνταν για την παρασκευή του ποτού αυτού δεν ήταν η βύνη, αλλά το σιρόπι γλυκόζης.

Για την παραγωγή αυτή, ο B. S. υπέβαλλε κάθε μήνα στο αρμόδιο τελωνείο δήλωση ειδικού φόρου κατανάλωσης με την οποία χαρακτήριζε το ποτό που παρασκεύαζε ως μείγμα «μπίρας», εμπίπτουσας στην κλάση 2203 της ΣΟ, με μη αλκοολούχα ποτά και εφάρμοζε τον συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που προβλέπεται για την μπίρα.

Ο προϊστάμενος του τελωνείου αμφισβήτησε τις δηλώσεις αυτές, εκτιμώντας ότι το παρασκευαζόμενο ποτό έπρεπε να καταταγεί στην κλάση 2206 της ΣΟ ως ποτό με βάση ποτά προερχόμενα από ζύμωση, πλην της μπίρας, και μη αλκοολούχα ποτά και, επομένως, έπρεπε να υπαχθεί σε ειδικό φόρο κατανάλωσης με υψηλότερο συντελεστή. Ο προϊστάμενος του τελωνείου αιτιολόγησε την αμφισβήτηση αυτή εκθέτοντας ότι το βασικό συστατικό που χρησιμοποιούνταν για την παρασκευή του ενδιάμεσου προϊόντος δεν ήταν η βύνη, αλλά το σιρόπι γλυκόζης, και, ως εκ τούτου, το προϊόν αυτό δεν μπορούσε να καταταγεί στην κλάση 2203 της ΣΟ, η οποία αφορά την «μπίρα από βύνη».

Οι εν λόγω αποφάσεις του προϊσταμένου του τελωνείου επιβεβαιώθηκαν με αποφάσεις του διευθυντή της Διεύθυνσης Τελωνείων. Επιπλέον, οι προσφυγές του B. S. κατά των αποφάσεων αυτών απορρίφθηκαν από τα πολωνικά διοικητικά δικαστήρια. Στο πλαίσιο της διαφοράς αυτής, ο B. S. καταδικάστηκε από ποινικό δικαστήριο διότι παραπλάνησε την πολωνική φορολογική αρχή όσον αφορά τη φύση του ποτού το οποίο παρήγε, με αποτέλεσμα τη μείωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης που όφειλε. Κατόπιν τούτου, ο B. S. άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το άρθρο 2 της οδηγίας 92/83²⁶ έχει την έννοια ότι ενδιάμεσο προϊόν προοριζόμενο να αναμειχθεί με μη αλκοολούχα ποτά, το οποίο παράγεται από γλεύκος που περιέχει λιγότερα βυνοποιημένα από ό,τι αβυνοποίητα συστατικά και στο οποίο προστίθεται σιρόπι γλυκόζης πριν από τη διαδικασία ζύμωσης, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μπίρα από βύνη» εμπίπτουσα στην κλάση 2203 της ΣΟ²⁷.

Εκτιμώντας ότι το επίμαχο τελικό προϊόν είναι ένα μείγμα που δεν μπορεί να καταταγεί στην κλάση 2203 της ΣΟ, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το προϊόν αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μπίρα» και να εμπίπτει στο εν λόγω άρθρο 2 μόνον εάν το ενδιάμεσο αλκοολούχο προϊόν, το οποίο προορίζεται να αναμειχθεί με μη αλκοολούχα ποτά προκειμένου να παραχθεί το τελικό προϊόν, μπορεί, αυτό καθεαυτό, να χαρακτηριστεί ως «μπίρα από βύνη» κατά την έννοια της κλάσης 2203 της ΣΟ, δεδομένου ότι δεν φαίνεται να αμφισβητείται ότι το εν λόγω τελικό προϊόν έχει αλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο από 0,5 % vol.

²⁶ Το άρθρο 2 της οδηγίας 92/83 συγκαταλέγει στον χαρακτηρισμό «μπίρα» όχι μόνον κάθε προϊόν που εμπίπτει στην κλάση 2203 της ΣΟ, αλλά και κάθε προϊόν το οποίο περιέχει μείγμα μπίρας με μη αλκοολούχα ποτά και το οποίο εμπίπτει στην κλάση 2206 της ΣΟ, υπό την προϋπόθεση ότι, και στις δύο περιπτώσεις, το προϊόν έχει αλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο από 0,5 % vol.

²⁷ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2587/91.

Πρώτον, προκειμένου να κριθεί αν ένα αλκοολούχο προϊόν που παράγεται με ζύμωση γλεύκους αποτελούμενου, μεταξύ άλλων, από σιρόπι γλυκόζης και μικρό ποσοστό βύνης μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μπίρα από βύνη» κατά την έννοια της κλάσης 2203 της ΣΟ, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ΣΟ δεν καθορίζει ελάχιστο ποσοστό βυνοποιημένων συστατικών στο προοριζόμενο για την παραγωγή της μπίρας γλεύκος. Η κλάση 2203 της ΣΟ αφορά, βεβαίως, την «μπίρα από βύνη», πράγμα που σημαίνει ότι η μπίρα της κλάσης αυτής δεν μπορεί να παράγεται χωρίς να περιλαμβάνεται βύνη στη σύνθεσή της. Ωστόσο, απλώς και μόνον από τη διατύπωση της φράσης «μπίρα από βύνη» δεν μπορεί να συναχθεί ότι πρέπει να υπάρχει ένα ελάχιστο ποσοστό βύνης στο γλεύκος.

Δεύτερον, όσον αφορά το σιρόπι γλυκόζης που περιλαμβάνεται στη σύνθεση του γλεύκους, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ΣΟ δεν απαγορεύει την ύπαρξη τέτοιου σιροπιού και ότι, επιπλέον, η επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ σχετικά με την εν λόγω κλάση προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα προσθήκης αρωματικών ουσιών στο γλεύκος κατά τη διάρκεια της ζύμωσης.

Επομένως, προϊόν παραγόμενο με μικρό ποσοστό βύνης και προσθήκη γλυκόζης πριν από την αλκοολική ζύμωση δεν εξαιρείται, για τους λόγους αυτούς και μόνον, από την έννοια «μπίρα από βύνη» της κλάσης 2203 της ΣΟ. Πάντως, ένα τέτοιο προϊόν εμπίπτει στην εν λόγω κλάση μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και ιδιότητές του αντιστοιχούν σε εκείνα της μπίρας. Συναφώς, πρέπει, ειδικότερα, να ληφθούν υπόψη τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του σχετικού προϊόντος.

Στο πλαίσιο αυτό, κατά το Δικαστήριο, εάν τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του ενδιαμέσου αλκοολούχου προϊόντος δεν αντιστοιχούν σε εκείνα της μπίρας, πράγμα που συμβαίνει ιδίως εάν το ενδιαμέσο αυτό προϊόν δεν μοιάζει οπτικά με την μπίρα ή δεν έχει την ιδιαίτερη γεύση της, το εν λόγω προϊόν δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μπίρα από βύνη» εμπίπτουσα στην κλάση 2203 της ΣΟ.

2.2. Προορισμός του προϊόντος

Απόφαση της 14ης Απριλίου 2011, *British Sky Broadcasting Group και Pace* (C-288/09 και C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δέκτες και αποκωδικοποιητές ψηφιακής δορυφορικής τηλεόρασης, με λειτουργία εγγραφής – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 12, παράγραφοι 5, στοιχείο α', σημείο i, και 6 – Χρονική ισχύς μιας δεσμευτικής δασμολογικής πληροφορίας»

Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως επί των οποίων εκδόθηκε η ανωτέρω απόφαση αφορούν, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία των διακρίσεων 8521 90 00 και 8528 71 13 της ΣΟ²⁸. Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, ιδίως, με τα πρώτα ερωτήματά του στις υπό εξέταση υποθέσεις, να διευκρινιστεί αν η ΣΟ έχει την έννοια ότι χωριστές ενότητες με σύστημα επικοινωνίας και σκληρό δίσκο εμπίπτουν στη διάκριση 8528 71 13, παρά τις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ που δημοσιεύθηκαν στις 7 Μαΐου 2008, από τις οποίες προκύπτει ότι οι εν λόγω ενότητες εμπίπτουν στη διάκριση 8521 90 00.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ προβλέπουν πράγματι ότι οι χωριστές ενότητες με ενσωματωμένη διάταξη που επιτελεί λειτουργία εγγραφής ή αναπαραγωγής (π.χ. σκληρό δίσκο) εξαιρούνται από τη διάκριση 8528 71 13 και πρέπει να καταταχθούν στη διάκριση 8521 90 00. Ωστόσο, οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ οι οποίες ίσχυαν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης διευκρίνιζαν ότι οι δέκτες τηλεόρασης, ακόμη και με ενσωματωμένη συσκευή εγγραφής, έπρεπε να εξαιρεθούν από τη διάκριση 8521 και να καταταγούν στη διάκριση 8528.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι από τους ορισμούς των διακρίσεων 8521 90 00 και 8528 71 13 προκύπτει ότι εμπορεύματα τα οποία εμπίπτουν στις δύο αυτές διακρίσεις μπορούν συγχρόνως να λαμβάνουν τηλεοπτικά σήματα και να τα εγγράφουν. Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών διακρίσεων έγκειται στον κύριο ή παρεπόμενο χαρακτήρα των εν λόγω λειτουργιών. Η διάκριση 8521 90 00 αφορά τις συσκευές εγγραφής που έχουν παρεπόμενη λειτουργία τηλεοπτικού δέκτη, ενώ η διάκριση 8528 71 13 αφορά τους δέκτες τηλεόρασης που έχουν παρεπόμενη λειτουργία εγγραφής.

Κατά τη σημείωση 3 του τμήματος XVI της ΣΟ, στο οποίο ανήκουν οι επίμαχες διακρίσεις, «οι συνδυασμοί μηχανών διαφόρων ειδών που προορίζονται να λειτουργούν μαζί και που αποτελούν ένα μόνο σώμα, καθώς και οι μηχανές που είναι κατασκευασμένες για να εξασφαλίζουν δύο ή περισσότερες διαφορετικές λειτουργίες, εναλλακτικές ή συμπληρωματικές, κατατάσσονται ανάλογα με την κύρια λειτουργία που χαρακτηρίζει το σύνολο». Η επίμαχη στην κύρια δίκη ενότητα επιτελεί

²⁸ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς 2587/91 και 1214/2007.

αναμφισβήτητα αμφότερες τις λειτουργίες εγγραφής και λήψεως τηλεοπτικών σημάτων. Συνεπώς, μπορεί να χαρακτηριστεί ως μηχανή που είναι κατασκευασμένη για να εξασφαλίζει δύο ή περισσότερες διαφορετικές λειτουργίες, εναλλακτικές ή συμπληρωματικές, υπό την έννοια της σημειώσεως 3 του τμήματος XVI της ΣΟ.

Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πρέπει να διερευνηθεί ποια από τις δύο λειτουργίες, της εγγραφής ή της λήψεως τηλεοπτικών σημάτων, είναι η κύρια και ποια η παρεπόμενη.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο προορισμός του προϊόντος μπορεί να αποτελέσει αντικειμενικό κριτήριο κατατάξεως, εφόσον είναι συμφυής με το εν λόγω προϊόν, ο συμφυής δε αυτός χαρακτήρας πρέπει να είναι δυνατό να εκτιμηθεί με γνώμονα τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος. Ειδικότερα, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη αυτό το οποίο οι καταναλωτές θεωρούν κύριο ή δευτερεύον.

Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη εν προκειμένω ενότητα έχει ως κύριο προορισμό τη λήψη τηλεοπτικών σημάτων και ότι η λειτουργία αυτή είναι συμφυής με την εν λόγω συσκευή. Συνεπώς, αποτελεί την κύρια λειτουργία της, η δε λειτουργία εγγραφής είναι απλώς και μόνο δευτερεύουσα.

Κατά συνέπεια, ενότητες όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη εμπίπτουν στη διάκριση 8528 71 13, παρά τις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ.

Εντεύθεν συνάγεται ότι, δεδομένου ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ είναι αντίθετες, επί του σημείου αυτού, προς τη ΣΟ, πρέπει να μη ληφθούν υπόψη.

Απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Digitalnet κ.λπ. (C-320/11, C-330/11, C-382/11 και C-383/11, [EU:C:2012:745](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Συσκευές με δυνατότητα λήψης τηλεοπτικών σημάτων και με ενσωματωμένο διαμορφωτή-αποδιαμορφωτή (modem) για την πρόσβαση στο Διαδίκτυο (Internet), οι οποίες διαθέτουν διαλογικό σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών»

Τρεις εταιρίες των οποίων η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στην παροχή πρόσβασης στην ψηφιακή τηλεόραση και στο Διαδίκτυο εισήγαγαν στη Βουλγαρία πανομοιότυπες χωριστές ενότητες με σύστημα επικοινωνίας (στο εξής: χωριστές ενότητες), υπό διάφορες εμπορικές ονομασίες. Οι χωριστές ενότητες δηλώθηκαν, κατά τη διασάφησή τους, ως υπαγόμενες στη δασμολογική διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, ως απαλλασσόμενες από δασμούς.

Οι τελωνειακές αρχές διενήργησαν έλεγχο και κατέληξαν στη διαπίστωση ότι στις χωριστές ενότητες δεν ήταν ενσωματωμένο κανένα modem και ότι οι ενότητες αυτές έπρεπε να έχουν υπαχθεί στη διάκριση 8528 71 19 της ΣΟ. Συνεπώς, εξέδωσαν

διοικητικές πράξεις με τις οποίες επέβαλαν στις προαναφερθείσες τρεις εταιρίες την καταβολή δασμών.

Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, οι εν λόγω εταιρίες αμφισβήτησαν το κύρος των διοικητικών αυτών πράξεων, ασκώντας τέσσερις προσφυγές, από τις οποίες οι δύο ασκήθηκαν από την ίδια εταιρία.

Κατόπιν τούτου, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει ποια εμπορεύματα μπορούν να κατατάσσονται στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ²⁹ και τι καλύπτουν οι έννοιες «modem» και «πρόσβαση στο Internet», όπως χρησιμοποιούνται στην εν λόγω διάκριση και στις επεξηγηματικές σημειώσεις της 7ης Μαΐου 2008. Έθεσε επίσης το ζήτημα αν για τη δασμολογική κατάταξη έχει σημασία το είδος του χρησιμοποιούμενου modem ή, αντίθετα, αρκεί το γεγονός ότι το modem καθιστά δυνατή την πρόσβαση στο Internet.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, για να καταταγεί μια συσκευή στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, πρέπει αφενός να έχει τη δυνατότητα λήψης τηλεοπτικών σημάτων και αφετέρου να έχει ενσωματωμένο ένα modem για πρόσβαση στο Internet που να παρέχει τη δυνατότητα διαλογικής ανταλλαγής πληροφοριών. Συνεπώς, οποιαδήποτε συσκευή δεν έχει ένα από τα χαρακτηριστικά αυτά πρέπει να κατατάσσεται στη διάκριση 8528 71 19 της ΣΟ, κατ' εφαρμογήν του γενικού κανόνα 3, στοιχείο γ', για την ερμηνεία της ΣΟ.

Πράγματι, ο προορισμός του προϊόντος μπορεί να αποτελεί αντικειμενικό κριτήριο κατάταξης, εφόσον είναι συμφυής με το εν λόγω προϊόν, ο συμφυής δε αυτός χαρακτήρας πρέπει να είναι δυνατό να εκτιμηθεί με γνώμονα τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος.

Δεδομένου ότι η ΣΟ δεν ορίζει ούτε την έννοια «modem» ούτε την έννοια «πρόσβαση στο Internet», το Δικαστήριο αναλύει τις επεξηγηματικές σημειώσεις της 7ης Μαΐου 2008, οι οποίες ίσχυαν κατά τον χρόνο της πραγματοποίησης των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης εισαγωγών και οι οποίες παρέχουν ορισμένες διευκρινίσεις ως προς τους τύπους των συσκευών που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως modem, κατά την έννοια της διάκρισης 8528 71 13, και ως προς τα χαρακτηριστικά που πρέπει να παρουσιάζουν οι συσκευές αυτές για να μπορεί να θεωρηθεί ότι παρέχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στο Internet και διαλογικής ανταλλαγής πληροφοριών.

Αναφερόμενο στον ορισμό του modem, κατά την έννοια της διάκρισης 8528 71 13, που περιλαμβάνεται στις εν λόγω επεξηγηματικές σημειώσεις, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους νοήματός του στην καθημερινή γλώσσα και του ορισμού της έκθεσης της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της 7ης Μαΐου 2008 σχετικά με τη διάκριση 8528 71 13, προβλέποντας ότι, για τεχνικούς λόγους, δεν αποτελούν «modem» οι διατάξεις που επιτελούν παρόμοια

²⁹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τους κανονισμούς 1214/2007, 1031/2008 και 948/2009.

λειτουργία με ένα modem, ενώ κρίσιμη σημασία για τη δασμολογική κατάταξη έχει μόνο ο σκοπός παροχής της δυνατότητας πρόσβασης στο Internet, περιόρισαν το περιεχόμενο της εν λόγω έννοιας. Οι σημειώσεις αυτές αντιβαίνουν συνεπώς, ως προς το σημείο αυτό, στη ΣΟ και δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, κατά τη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, ως «modem για πρόσβαση στο Internet» νοείται η διάταξη που παρέχει τη δυνατότητα πρόσβασης στο Internet και εξασφαλίζει διαδραστικότητα ή ανταλλαγή πληροφοριών σε διπλή κατεύθυνση. Για τη δασμολογική κατάταξη κρίσιμη είναι μόνο η δυνατότητα πρόσβασης στο Internet και όχι η τεχνική μέθοδος που χρησιμοποιείται για την πρόσβαση αυτή. Επιπλέον, η συσκευή, για μπορεί να καταταγεί στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, πρέπει να έχει η ίδια τη δυνατότητα πρόσβασης στο Internet, χάρη στο ενσωματωμένο modem, χωρίς να χρειάζεται να χρησιμοποιηθεί καμία άλλη συσκευή ή κανένας άλλος μηχανισμός.

Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε επίσης να διευκρινιστεί ποια από τις δύο λειτουργίες που εκτελούν οι εν λόγω συσκευές, δηλαδή η λήψη τηλεοπτικών σημάτων ή η ύπαρξη ενός modem για πρόσβαση στο Internet, πρέπει να θεωρηθεί ως η κύρια λειτουργία τους.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, για να εξακριβωθεί αν μια συσκευή μπορεί να καταταγεί στη διάκριση 8528 71 13 της ΣΟ, δεν χρειάζεται να εξεταστεί κατά πόσον η λειτουργία της λήψης τηλεοπτικών σημάτων είναι η κύρια λειτουργία και η λειτουργία πρόσβασης στο Internet δευτερεύουσα ή το αντίστροφο, αφού η συσκευή πρέπει να εκτελεί αμφότερες τις λειτουργίες αυτές και οι συσκευές που δεν εκτελούν μία από τις λειτουργίες αυτές δεν κατατάσσονται στη διάκριση 8528 71 13, αλλά, κατ' εφαρμογήν του γενικού κανόνα 3, στοιχείο γ', για την ερμηνεία της ΣΟ, στη διάκριση 8528 71 19 της ΣΟ.

Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο έθεσε το ζήτημα αν το άρθρο 78, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι ο εκ των υστέρων έλεγχος των εμπορευμάτων και η συνακόλουθη αλλαγή της δασμολογικής τους κατάταξης επιτρέπεται να πραγματοποιούνται με βάση έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς οι τελωνειακές αρχές να έχουν την υποχρέωση να εξετάζουν τα εν λόγω εμπορεύματα αυτά καθεαυτά.

Δεδομένου ότι από το άρθρο αυτό προκύπτει ότι ο εκ των υστέρων έλεγχος των διασαφήσεων μπορεί να πραγματοποιείται χωρίς οι τελωνειακές αρχές να έχουν την υποχρέωση να εξετάζουν το εμπόρευμα αυτό καθεαυτό, το Δικαστήριο απαντά καταφατικά.

Απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Εκτίμηση του κύρους – Κανονισμός (ΕΚ) 1051/2009 – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 8701 – Ελκυστήρες – Διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 – Γεωργικοί ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών (με

εξαίρεση τους χειροδηγούμενους), τροχοφόροι, καινούργιοι – Ελαφρά τετράτροχα οχήματα παντός εδάφους που έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται ως ελκυστήρες»

Στην υπόθεση αυτή, το Gerechtshof Amsterdam (εφετείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κύρους του κανονισμού 1051/2009, ο οποίος κατατάσσει οχήματα παντός εδάφους ανάλογα με την ισχύ του κινητήρα τους.

Το 2010, η Kawasaki Motors Europe (ΚΜΕ) ζήτησε να καταταγούν τρία οχήματα παντός εδάφους ως γεωργικοί ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών με βάση την ισχύ του κινητήρα, αντιστοίχως, στις διακρίσεις 8701 90 11, 8701 90 20 και 8701 90 25 της ΣΟ. Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές κατέταξαν τα οχήματα αυτά στη διάκριση 8701 90 90. Αφού άσκησε διοικητική προσφυγή η οποία δεν ευδοκίμησε, η ΚΜΕ άσκησε ένδικη προσφυγή κατά των αποφάσεων που περιείχαν τις εν λόγω δασμολογικές πληροφορίες, της δε υποθέσεως αυτής επιλήφθηκε σε δεύτερο βαθμό το αιτούν δικαστήριο. Με την απόφασή του, το δικαστήριο αυτό αναφέρθηκε σε προηγούμενη υπόθεση του 1992, στην οποία παρόμοια οχήματα είχαν αρχικώς καταταγεί εσφαλμένως, προτού καταταγούν ορθώς στην κατηγορία των γεωργικών ελκυστήρων.

Με την απόφαση της 27ης Απριλίου 2006, Kawasaki Motors Europe (C-15/05, [EU:C:2006:259](#)), το Δικαστήριο έκρινε ανίσχυρο τον κανονισμό 2518/98. Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, ο επιθεωρητής των φορολογικών αρχών εξέδωσε νέες ΔΔΠ κατατάσσοντας τα συγκεκριμένα οχήματα στις διακρίσεις 8701 90 11 ή 8701 90 20 της ΣΟ, ανάλογα με την ισχύ του κινητήρα τους. Ωστόσο, οι πληροφορίες αυτές έπαυσαν να ισχύουν ως αποτέλεσμα της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 1051/2009.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο, εκτιμώντας ότι ο κανονισμός 1051/2009 έχει κατ' αναλογίαν εφαρμογή στα επίμαχα στην κύρια δίκη οχήματα, εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού αυτού, στο μέτρο που βάσει αυτού τα εν λόγω οχήματα πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 8701 90 90 της ΣΟ, διότι δεν διαθέτουν δυναμοδότη ισχύος ούτε υδραυλική διάταξη ανυψώσεως ή βαρούλκο.

Συγκεκριμένα, τα καινούργια οχήματα παντός εδάφους με τέσσερις τροχούς τα οποία διαθέτουν μία θέση, μηχανισμό διευθύνσεως τύπου Άκερμαν, ο οποίος ελέγχεται από τιμόνι, διάταξη ζεύξεως και τεχνικά χαρακτηριστικά που καθιστούν δυνατή την ώθηση φορτίου βάρους τουλάχιστον διπλάσιου του βάρους τους πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 8701 90 της ΣΟ, δεδομένου ότι η κατάταξη των εν λόγω οχημάτων στις οκταψήφιες διακρίσεις γίνεται ανάλογα με την ισχύ του κινητήρα τους. Συναφώς, αυτό ισχύει μόνο για τις οκταψήφιες διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 της ΣΟ, σχετικά με τους καινούργιους γεωργικούς ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών.

Σύμφωνα με τον γενικό κανόνα 1 για την ερμηνεία της ΣΟ, η κατάταξη καθορίζεται νόμιμα σύμφωνα με το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων, καθώς και των λοιπών γενικών κανόνων, εφόσον αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς το κείμενο των εν λόγω κλάσεων και σημειώσεων. Ο γενικός κανόνας 6 ορίζει ότι η κατάταξη των εμπορευμάτων στις διακρίσεις μιας και της αυτής κλάσεως καθορίζεται νόμιμα σύμφωνα με το κείμενο των εν λόγω διακρίσεων και των σημειώσεων των

διακρίσεων αυτών καθώς και, κατ' αναλογία, σύμφωνα με τους λοιπούς γενικούς κανόνες. Επιπλέον, από τον γενικό κανόνα 3, στοιχείο α', προκύπτει ότι, όταν εμπορεύματα πρέπει, εκ πρώτης όψεως, να καταταγούν σε δύο κλάσεις, η περισσότερο εξειδικευμένη κλάση πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι των κλάσεων με γενικότερο περιεχόμενο. Ο προορισμός του προϊόντος μπορεί να αποτελεί αντικειμενικό κριτήριο για την κατάταξη, εφόσον είναι συμφυής με το εν λόγω προϊόν, ο συμφυής δε αυτός χαρακτήρας πρέπει να μπορεί να εκτιμάται σε σχέση με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος.

Στο πλαίσιο αυτό, δεν ασκεί επιρροή το ότι ελκυστήρες που έχουν σαφή γεωργικό ή δασικό προορισμό μπορούν να χρησιμοποιηθούν για ψυχαγωγία. Συγκεκριμένα, εφόσον το αντικειμενικό χαρακτηριστικό ενός προϊόντος μπορεί να επαληθεύεται κατά τον χρόνο του εκτελωνισμού, το γεγονός ότι μια άλλη χρήση του εν λόγω προϊόντος είναι επίσης νοητή δεν μπορεί να αποκλείσει τον νομικό του χαρακτηρισμό. Για τη δασμολογική του κατάταξη, δεν είναι αναγκαίο το προϊόν αυτό να προορίζεται μόνον ή αποκλειστικά για τη χρήση που αντιστοιχεί στο εν λόγω αντικειμενικό χαρακτηριστικό. Αρκεί η χρήση αυτή να συνιστά τον κύριο προορισμό του.

Κατ' εφαρμογήν της νομολογίας αυτής, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο γεωργικός ή δασικός προορισμός των ελκυστήρων μπορεί να προκύπτει από τον σχεδιασμό τους ή από την ύπαρξη διατάξεων ή εξοπλισμού που καθορίζουν τον προορισμό τους, χωρίς να χρειάζεται να συνδεθεί a priori ο προορισμός αυτός με την ύπαρξη ορισμένου εξοπλισμού ή διατάξεων που απαριθμούνται περιοριστικά. Επομένως, τα οχήματα επαγγελματικής χρήσεως που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος του κανονισμού 1051/2009 πρέπει να θεωρηθούν ως «ελκυστήρες» κατά την έννοια της διακρίσεως 8701 90, η οποία αφορά αποκλειστικά οχήματα επαγγελματικής χρήσεως. Η κύρια διαφοροποίηση βασίζεται στον γεωργικό, δασικό ή άλλο προορισμό τους.

Απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Pfizer Consumer Healthcare (C-182/19, [EU:C:2020:243](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Κλάσεις 3005 και 3824 – Αυτοθερμαινόμενα επιθέματα και ζώνες που προορίζονται για την ανακούφιση από τον πόνο – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1140 – Ανίσχυρο»

Η Pfizer εισήγαγε προϊόντα μιας χρήσης που καλύπτονται από το καταχωρισμένο σήμα ThermaCare. Τα εν λόγω προϊόντα παρουσιάζονται προς πώληση και διατίθενται στο εμπόριο για σκοπούς θερμικής θεραπείας, προκειμένου να παράσχουν οφέλη όπως άμβλυση του πόνου, μείωση της ακαμψίας και επίσπευση της επούλωσης των ιστών που έχουν υποστεί βλάβη.

Λόγω της διαφορετικής κατάταξης των προϊόντων αυτών από τις διάφορες χώρες, οι γαλλικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν από την Επιτροπή, το 2015, να εξετάσει την κατάταξη των προϊόντων ThermaCare, η δε Επιτροπή παρέπεμψε το ζήτημα αυτό στην

επιτροπή τελωνειακού κώδικα της Ένωσης, γεγονός που οδήγησε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1140 από την Επιτροπή, με τον οποίο τα προϊόντα ThermaCare κατατάσσονται στην κλάση 3824 της ΣΟ³⁰.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1140.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα εισαγόμενα από την Pfizer εμπορεύματα είναι πανομοιότυπα ή, τουλάχιστον, αρκούντως ανάλογα με τα δύο προϊόντα τα οποία αφορά ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1140 και ότι, ως εκ τούτου, ο τελευταίος αυτός κανονισμός είναι εφαρμοστέος.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν παράσχει στην Επιτροπή, η οποία ενεργεί σε συνεργασία με τους τελωνειακούς πραγματογνώμονες των κρατών μελών, ευρεία διακριτική ευχέρεια για τον προσδιορισμό του περιεχομένου των δασμολογικών κλάσεων που λαμβάνονται υπόψη για την κατάταξη συγκεκριμένου εμπορεύματος. Ωστόσο, η εξουσία της Επιτροπής να θεσπίζει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 57, παράγραφος 4, του τελωνειακού κώδικα δεν της επιτρέπει να τροποποιεί ούτε το περιεχόμενο ούτε το πεδίο εφαρμογής των δασμολογικών κλάσεων.

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το γράμμα της στήλης 1 του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού 2016/1140, τα προϊόντα τα οποία αφορά ο εν λόγω κανονισμός έχουν τη μορφή αυτοθερμαινόμενων επιθεμάτων ή ζωνών για την ανακούφιση από τον πόνο. Τα εν λόγω επιθέματα αποτελούνται από συγκολλητικό υλικό που προορίζεται για τη στερέωση επί του δέρματος, ενώ οι ζώνες αποτελούνται από μη συγκολλητικό υλικό, το οποίο στερεώνεται με αυτοκόλλητη ταινία. Τα προϊόντα αυτά αποτελούνται από μαλακό συνθετικό υλικό που ακολουθεί το σχήμα του σώματος και περιέχει ορισμένους δίσκους στους οποίους εμπεριέχονται σκόνη σιδήρου, ξυλάνθρακας, αλάτι και νερό και οι οποίοι, με την έκθεση στον ατμοσφαιρικό αέρα, παράγουν θερμότητα λόγω εξώθερμης αντιδράσεως.

Κατά το γράμμα της κλάσεως 3824 της ΣΟ, τα προϊόντα που εμπίπτουν στην εν λόγω κλάση είναι προϊόντα «που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού». Επομένως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή, κατατάσσοντας τα προϊόντα τα οποία αφορά ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1140 στη διάκριση 3824 90 96 της ΣΟ, και όχι στην κλάση 3005 αυτής, τροποποίησε το περιεχόμενο ή το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κλάσεων της ΣΟ.

Πρώτον, όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με τη συσκευασία για τη λιανική πώληση που περιλαμβάνεται στην κλάση 3005 της ΣΟ, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, βεβαίως, στη στήλη 1 του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του εκτελεστικού

³⁰ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 952/2013.

κανονισμού 2016/1140 δεν παρέχεται κανένα λεπτομερές στοιχείο ως προς τη συσκευασία των προϊόντων τα οποία αφορά ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός. Εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα αυτά είναι συσκευασμένα για τη λιανική πώληση, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το ιστορικό της θεσπίσεως του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού.

Δεύτερον, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η έννοια των «ιατρικών σκοπών», κατά την κλάση 3005 της ΣΟ, δεν ορίζεται ούτε στη ΣΟ ούτε στις επεξηγηματικές σημειώσεις της. Κατά πάγια νομολογία, η σημασία και το περιεχόμενο εκφράσεων ως προς τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να προσδιορίζονται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα. Επιπλέον, προκειμένου να καθοριστεί εάν ένα προϊόν προορίζεται για ιατρικούς σκοπούς, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι εμπόρευμα που έχει σχεδιασθεί ειδικώς για την πρόληψη, την ανίχνευση ή τη θεραπεία των ασθενειών ή των τραυμάτων αφορά «ιατρικούς σκοπούς», κατά την έννοια της κλάσεως 3005 της ΣΟ. Εξάλλου, το γεγονός ότι τα ως άνω προϊόντα έχουν καταταχθεί ως «ενεργά ιατροτεχνολογικά προϊόντα», σύμφωνα με την οδηγία 93/42, συνιστά μια συμπληρωματική ένδειξη συναφώς.

Τρίτον, το Δικαστήριο εξετάζει αν τα εν λόγω προϊόντα μπορούν να θεωρηθούν ως «ανάλογα είδη» προς «[β]άτες, γάζες [ή] ταινίες», κατά την έννοια της κλάσεως 3005 της ΣΟ. Κατά το Δικαστήριο, το γεγονός ότι τα εμπορεύματα αυτά δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να κλονίσει το συμπέρασμα ότι χρησιμεύουν για τη θεραπεία πόνων και κακώσεων. Συνεπώς, τα προϊόντα τα οποία αφορά ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1140 εμπίπτουν στην κλάση 3005 της ΣΟ και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να εμπίπτουν στην κλάση 3824.

Εξ αυτού συνάγεται ότι η Επιτροπή, έχοντας κατατάξει δασμολογικώς τα εν λόγω προϊόντα στη διάκριση 3824 90 96 της ΣΟ, και όχι στην κλάση 3005, τροποποίησε το περιεχόμενο των εν λόγω δασμολογικών κλάσεων και υπερέβη τις αρμοδιότητες που της απονέμει το άρθρο 57, παράγραφος 4, του τελωνειακού κώδικα.

Κατά συνέπεια, ο εκτελεστικός κανονισμός 2016/1140 είναι ανίσχυρος.

2.3. Χρήση του προϊόντος

Απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2000, Peacock (C-339/98, [EU:C:2000:573](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Δασμολογική κατάταξη των καρτών δικτύου – Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία»

Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο απαντά σε προδικαστικό ερώτημα σχετικό με τη δασμολογική κατάταξη καρτών δικτύου, προοριζόμενων για προσωπικούς

υπολογιστές, ώστε να επιτραπεί η ανταλλαγή πληροφοριών ή δεδομένων μεταξύ αυτών και άλλων υπολογιστών.

Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο στην υπόθεση αυτή ζήτησε, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί η ορθή κλάση στη ΣΟ ³¹ για την κατάταξη των καρτών δικτύου. Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με αίτημα επιστροφής δασμών που καταβλήθηκαν από τον Ιούλιο του 1990 έως τον Μάιο του 1995 κατά την εισαγωγή εντός της Ένωσης καρτών δικτύου.

Οι επίμαχες στην κύρια δίκη κάρτες δικτύου τέθηκαν υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας με διασάφηση υπό τη δασμολογική διάκριση 8473 30 της ΣΟ έως το 1993, ως «μέρη και εξαρτήματα των μηχανών της κλάσης 8471». Από το 1994 και εντεύθεν τα εμπορεύματα υπάγονται στη δασμολογική διάκριση 8473 30 10 της ΣΟ. Κατά συνέπεια, στις κάρτες δικτύου επιβλήθηκαν δασμοί ύψους 4 % μέχρι το 1994 και 3,8 % το 1995.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της ΣΟ προβλέπουν ότι η κατάταξη των εμπορευμάτων καθορίζεται με γνώμονα το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων. Επιπλέον, τα χαρακτηριστικά και οι ιδιότητες των εμπορευμάτων αποτελούν το αποφασιστικό κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η σημείωση 5, Β, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ του ΚΔ, η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι μηχανές που ενσωματώνουν αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών ή που εργάζονται σε συνδυασμό με μια τέτοια μηχανή και εκτελούν ειδικό έργο αποκλείονται από την κλάση 8471, «αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και μονάδες (στοιχεία) αυτών», έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει την κατάταξη στην κλάση αυτή των καρτών δικτύου που προορίζονται για εγκατάσταση σε αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών.

Πράγματι, οι κάρτες δικτύου μπορούν να συγκριθούν με κάθε άλλο μέσο διά του οποίου μια αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών δέχεται ή παρέχει δεδομένα, υπό την έννοια ότι δεν επιτελούν έργο που θα μπορούσαν να επιτελέσουν χωρίς τη βοήθεια τέτοιας μηχανής. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι κάρτες δικτύου δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να θεωρηθούν ως επιτελούσες «ειδικό έργο».

Τέλος, το Δικαστήριο προσθέτει ότι οι κάρτες δικτύου πρέπει να καταταγούν στην κλάση 8471 της ΣΟ ως «μονάδες» αυτόματων μηχανών επεξεργασίας πληροφοριών, διότι μπορούν να συνδεθούν με την κεντρική μονάδα και είναι ειδικά κατασκευασμένες για να αποτελούν μέρος αυτόματου συστήματος επεξεργασίας πληροφοριών.

Πράγματι, δεν ανταποκρίνονται στον ορισμό των «μερών» ή των «εξαρτημάτων», διότι οι όροι αυτοί σημαίνουν ότι το μέρος είναι ουσιώδες για τη λειτουργία ενός συνόλου, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση των καρτών δικτύου. Τα χαρακτηριστικά των καρτών δικτύου αντιστοιχούν περισσότερο στα παραδείγματα «μονάδων» που

³¹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τα παραρτήματα των κανονισμών 2886/89, 2472/90, 2587/91, 2505/92, 2551/93 και 3115/94.

περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου συστήματος του ΠΟΤ.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η σημείωση 5, Β, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ δεν αποκλείει την κατάταξη στην κλάση 8471 της ΣΟ των καρτών δικτύου που προορίζονται για εγκατάσταση σε αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών. Κατά συνέπεια, μεταξύ Ιουλίου 1990 και Μαΐου 1995, οι κάρτες αυτές έπρεπε να καταταγούν στην κλάση 8471 ως μονάδες μηχανών αυτού του είδους, δεδομένου ότι οι εν λόγω κάρτες πληρούν τις σχετικές με τις «μονάδες» προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στην προαναφερθείσα σημείωση, καθόσον μπορούν να συνδεθούν με την κεντρική μονάδα και είναι ειδικά κατασκευασμένες ως μέρη αυτόματου συστήματος επεξεργασίας πληροφοριών.

Απόφαση της 20ής Ιουνίου 2013, Agroferm (C-568/11, [EU:C:2013:407](#))

«Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Προϊόν με βάση τη ζάχαρη, αποτελούμενο κατά 65 % από θειική λυσίνη και από ακαθαρσίες που προκύπτουν από τη διαδικασία παρασκευής – Κανονισμός (ΕΚ) 1719/2005 – Κανονισμός (ΕΚ) 1265/2001 – Χορήγηση επιστροφών στην παραγωγή για ορισμένα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία – Αχρεωστήτως καταβληθείσες κοινοτικές ενισχύσεις – Απόδοση των καταβληθέντων – Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης»

Η δανική επιχείρηση Agroferm παρήγε, έως τον Ιούνιο του 2006, θειική λυσίνη σε εργοστάσιο ευρισκόμενο στο Esbjerg (Δανία). Οι ενώσεις της λυσίνης παράγονται από ζάχαρη, η οποία είναι για αυτές το προϊόν βάσεως.

Τον Μάιο του 2004 η Agroferm υπέβαλε αίτηση προς τις δανικές τελωνειακές αρχές, ζητώντας προηγούμενη έγκριση για τη χορήγηση επιστροφών στην παραγωγή όσον αφορά τη θειική λυσίνη. Η Agroferm εξέθεσε στην αίτησή της ότι σχεδίαζε την παρασκευή λυσίνης η οποία, κατά την άποψή της, υπαγόταν στην κλάση 2922 της ΣΟ³². Κατόπιν της αποδοχής της αιτήσεώς της από τις εν λόγω αρχές, η Agroferm ελάμβανε σε τακτά χρονικά διαστήματα επιστροφές στην παραγωγή που αντιστοιχούσαν στις ποσότητες ζάχαρης που χρησιμοποιούσε για την παρασκευή θειικής λυσίνης.

Η επιτροπή τελωνειακού κώδικα, στην οποία απευθύνθηκαν οι δανικές τελωνειακές αρχές, διευκρίνισε ότι το επίμαχο παρασκεύασμα στην κύρια δίκη έπρεπε να καταταγεί στο κεφάλαιο 23 και όχι στο κεφάλαιο 29 της ΣΟ.

Με απόφαση της 10ης Αυγούστου 2006, η Direktoratet for FødevareErhverv (διεύθυνση επιχειρήσεων τροφίμων, Δανία, στο εξής: Direktoratet) ενημέρωσε την Agroferm ότι, κατόπιν διαβουλεύσεων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την επιτροπή τελωνειακού κώδικα, είχε διαπιστωθεί ότι τα προϊόντα που παρήγε η εταιρία αυτή δεν έπρεπε να κατατάσσονται ως προϊόντα με βάση τη λυσίνη, κατά την έννοια της κλάσεως 2922

³² ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1719/2005.

της ΣΟ, και ότι, κατά συνέπεια, η επιχείρηση αυτή δεν μπορούσε να τυγχάνει επιστροφών στην παραγωγή. Στη συνέχεια, η Direktoratet αποφάσισε ότι η Agroferm έπρεπε να επιστρέψει ποσό το οποίο αντιστοιχούσε στις επιστροφές στην παραγωγή που είχαν εισπραχθεί μεταξύ Αυγούστου 2004 και Μαρτίου 2006 και για το ύψος του οποίου ερίζουν οι διάδικοι της κύριας δίκης.

Η Agroferm άσκησε ενώπιον του Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Υπουργείου Τροφίμων, Γεωργίας και Αλιείας, Δανία, στο εξής: Ministeriet) διοικητική προσφυγή κατά των αποφάσεων του Direktoratet. Με την απόφασή του, το Ministeriet επιβεβαίωσε στο σύνολό τους τις αποφάσεις της Direktoratet και έκρινε ότι η Agroferm δεν είχε ενεργήσει καλοπίστως ζητώντας να της χορηγηθούν επιστροφές στην παραγωγή.

Κατά της ανωτέρω απόφασης του Ministeriet, η Agroferm άσκησε ένδικη προσφυγή. Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο τρία προδικαστικά ερωτήματα.

Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν προϊόν όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο περιέχει θειική λυσίνη καθώς και ακαθαρσίες από τη διαδικασία παρασκευής, κατατάσσεται στην κλάση 2309, 2922 ή 3824 της ΣΟ.

Όσον αφορά την κλάση 2922 της ΣΟ, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η σημείωση 1, στοιχείο α', του κεφαλαίου 29 της ΣΟ προβλέπει ότι οι κλάσεις του κεφαλαίου αυτού περιλαμβάνουν μόνο τις αμιγείς οργανικές ενώσεις καθορισμένης χημικής συστάσεως, είτε οι ενώσεις αυτές περιέχουν ακαθαρσίες είτε όχι.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το επίμαχο στην κύρια δίκη προϊόν με βάση τη θειική λυσίνη ήταν οργανική ένωση καθορισμένης χημικής συστάσεως η οποία περιείχε κατά περίπου 6 % θειική λυσίνη και κατά 35 % κυτταρική μάζα που προκύπτει λόγω της χρησιμοποιούμενης διαδικασίας παρασκευής με ζύμωση. Επιπλέον, η κυτταρική αυτή μάζα, η οποία περιείχε θρεπτικές ουσίες υψηλής βιολογικής αξίας, είχε σκοπίμως διατηρηθεί στο προϊόν αυτό προκειμένου να καθίσταται πιο κατάλληλο για χρήση ως πρόσθετο στις ζωοτροφές και να εμποδίζεται η απορρόφηση υγρασίας από τη λυσίνη.

Επομένως, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι τίθεται το ερώτημα αν αυτή η κυτταρική μάζα θεωρείται πρόσμειξη της οποίας η παρουσία, σύμφωνα με τη σημείωση 1, στοιχείο α', του κεφαλαίου 29 της ΣΟ, δεν θέτει εν αμφιβόλω την κατάταξη στις κλάσεις του κεφαλαίου αυτού.

Ως προς το σημείο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μολονότι η σημείωση 1 του κεφαλαίου 29 της ΣΟ επιτρέπει την παρουσία ακαθαρσιών, εντούτοις αυτές έχουν κατ' ανάγκην υπολειμματικό χαρακτήρα, προκειμένου να μην θίγεται ο «αμιγής» χαρακτήρας της συγκεκριμένης οργανικής ενώσεως. Επιπλέον, από τη σημείωση 1, στοιχεία στ' και ζ', του κεφαλαίου 29 της ΣΟ προκύπτει ότι στις κλάσεις του κεφαλαίου

αυτού είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα τα οποία αφορά η ως άνω σημείωση 1, στοιχείο α', στα οποία έχουν προστεθεί διάφορες ουσίες που είναι απαραίτητες για τη συντήρησή τους ή τη μεταφορά τους ή οι οποίες διευκολύνουν την εξακρίβωση της ταυτότητας των προϊόντων ή για λόγους ασφάλειας, εφόσον οι προσθήκες αυτές δεν καθιστούν το προϊόν περισσότερο κατάλληλο για ειδικές χρήσεις απ' ό,τι για τη γενική χρήση του.

Αν, κατά τη σημείωση 1, στοιχείο στ' και ζ', του κεφαλαίου αυτού, για την προσθήκη άλλων ουσιών στα προϊόντα που μπορούν να καταταγούν στο εν λόγω κεφάλαιο πρέπει να τηρούνται ορισμένες απαιτήσεις, που αφορούν ιδίως λόγους ασφάλειας ή διαπιστώσεως της ταυτότητας των προϊόντων με ταυτόχρονη διατήρηση της γενικής χρήσεως του οικείου προϊόντος, τότε, κατά μείζονα λόγο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ίδιο ισχύει για τις ακαθαρσίες για τις οποίες γίνεται λόγος στη σημείωση 1, στοιχείο α', του ίδιου κεφαλαίου.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, στην περίπτωση που ορισμένο προϊόν περιέχει ακαθαρσίες οι οποίες προκύπτουν από τη διαδικασία παρασκευής και οι οποίες το καθιστούν κατάλληλο για ειδικές χρήσεις, διαφορετικές από τη γενική του χρήση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι είναι «αμιγές», κατά την έννοια της σημειώσεως 1, στοιχείο α', του κεφαλαίου 29 της ΣΟ, εφόσον οι ακαθαρσίες αυτές είναι καθοριστικές για τη χρήση του.

Εν προκειμένω, οι ακαθαρσίες διατηρούνται στο επίμαχο προϊόν στην κύρια δίκη μετά τη ζύμωση προκειμένου να το καταστήσουν πιο κατάλληλο, σε σχέση με τη γενική του χρήση, για ειδική χρήση, ως πρόσθετο για πλήρεις ζωοτροφές οι οποίες περιέχουν ορισμένες θρεπτικές ουσίες υψηλής βιολογικής αξίας.

Έτσι, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν δυνατή η κατάταξη στην κλάση 2922 της ΣΟ προϊόντος όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη. Στη συνέχεια, διευκρινίζει ότι το προϊόν αυτό πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να καταταγεί στην κλάση 2309 της ΣΟ. Ως προς την κλάση 3824 της ΣΟ, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι αυτή είναι επικουρικής φύσεως και εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η κατάταξη του συγκεκριμένου προϊόντος σε οποιαδήποτε άλλη κλάση.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ένα προϊόν όπως το επίμαχο πρέπει να καταταγεί στην κλάση 2309 ως παρασκεύασμα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων.

Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που πρέπει να τηρούνται βάσει του εθνικού δικαίου, αφενός, η εκ μέρους των εθνικών τελωνειακών αρχών αναζήτηση των αχρεωστήτως χορηγηθεισών επιστροφών στην παραγωγή τις οποίες ο παραγωγός εισέπραξε καλοπίστως και, αφετέρου, η εκ μέρους τους άρνηση καταβολής επιστροφών στην

παραγωγή για το προϊόν αυτό, για την οποία οι αρχές αυτές είχαν δεσμευτεί έναντι του εν λόγω παραγωγού.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο παραπέμπει στην πάγια νομολογία του, κατά την οποία δεν δύναται να θεωρηθεί αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης το γεγονός ότι το εθνικό δίκαιο περί ανακλήσεως των διοικητικών πράξεων και περί αναζητήσεως των παροχών που αχρεωστήτως καταβλήθηκαν από τη διοίκηση λαμβάνει υπόψη, παράλληλα με την αρχή της νομιμότητας, τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι οι τελευταίες αποτελούν μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης. Οι αρχές αυτές πρέπει να τηρούνται με ιδιαίτερη αυστηρότητα όταν πρόκειται για ρύθμιση δυναμένη να έχει χρηματοοικονομικές συνέπειες.

Ωστόσο, δεν χωρεί επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι ρητής διατάξεως του δικαίου της Ένωσης και η αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορά εθνικής αρχής επιφορτισμένης με την εφαρμογή του δικαίου αυτού δεν μπορεί να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους του επιχειρηματία ότι θα τύχει μεταχειρίσεως αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης.

Συνεπώς, προστατευόμενη εμπιστοσύνη επιχειρηματία όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφής στην παραγωγή μπορεί να θεμελιωθεί μόνον εφόσον το προϊόν που παρασκευάζει εμπίπτει στην κλάση ή στο κεφάλαιο της ΣΟ που αναγράφεται στον τίτλο επιστροφής.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι δεν προσκρούει στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η εκ μέρους των εθνικών τελωνειακών αρχών αναζήτηση των αχρεωστήτως χορηγηθεισών επιστροφών στην παραγωγή για τη θειική λυσίνη τις οποίες ο παραγωγός έχει ήδη εισπράξει και η εκ μέρους τους άρνηση καταβολής επιστροφών στην παραγωγή για το προϊόν αυτό, για την οποία οι αρχές αυτές έχουν δεσμευτεί έναντι του εν λόγω παραγωγού.

Απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2019, TDK-Lambda Germany (C-559/18, [EU:C:2019:667](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διάκριση 8504 40 30 – Στατικοί μετατροπείς ρεύματος – Κριτήρια κατάταξης – Κύριος προορισμός»

Η TDK-Lambda Germany είναι θυγατρική της εταιρίας TDK-Lambda Corporation, η οποία είναι εγκαταστημένη στο Τόκιο (Ιαπωνία) και δραστηριοποιείται στην ανάπτυξη, παραγωγή, εμπορία και επισκευή μετά την πώληση ηλεκτρονικών συσκευών και ηλεκτρονικών εξαρτημάτων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, ιδίως, τροφοδοτικά.

Από το 2013 έως το 2014 εισήγαγε στην Ένωση 75 σταθεροποιημένα τροφοδοτικά (στο εξής: επίμαχοι μετατροπείς ρεύματος), δηλώνοντας στις τελωνειακές διασαφήσεις ότι

οι επίμαχοι μετατροπείς ρεύματος έπρεπε να καταταγούν στη διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ, ως εμπορεύματα προέλευσης τρίτων χωρών, απαλλασσόμενα τελωνειακών δασμών.

Στο πλαίσιο τελωνειακού ελέγχου που διενεργήθηκε στη διάρκεια του έτους 2015, η τελωνειακή αρχή έκρινε ότι οι επίμαχοι μετατροπείς ρεύματος, ως σταθεροποιημένα τροφοδοτικά, συνιστούν στατικούς μετατροπείς ρεύματος οι οποίοι δεν είναι «του τύπου που χρησιμοποιείται με συσκευές τηλεπικοινωνιών, αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και των σχετικών μονάδων τους» κατά την έννοια της διάκρισης 8504 40 30 της ΣΟ και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως εμπορεύματα προέλευσης τρίτων χωρών, απαλλασσόμενα τελωνειακών δεσμών, αλλά εμπίπτουν στη διάκριση 8504 40 90 της ονοματολογίας αυτής, ήτοι στα εμπορεύματα προέλευσης τρίτων χωρών για τα οποία ισχύει δασμολογικός συντελεστής 3,3 %.

Κατά συνέπεια, η τελωνειακή αρχή εξέδωσε πράξη εκ των υστέρων επιβολής εισαγωγικών δασμών και, με απόφαση της 30ής Αυγούστου 2016, απέρριψε ως αβάσιμη τη διοικητική ένσταση που υπέβαλε η TDK-Lambda Germany κατά της εν λόγω πράξης επιβολής δασμών. Κατόπιν της απορριπτικής αυτής απόφασης, η TDK-Lambda Germany άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, βάλλοντας, μεταξύ άλλων, κατά της δασμολογικής κατάταξης των επίμαχων μετατροπέων ρεύματος στη διάκριση 8504 40 90 της ΣΟ.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ ³³ έχει την έννοια ότι, προκειμένου στατικοί μετατροπείς ρεύματος να εμπίπτουν σε αυτήν, αρκεί αυτοί να είναι, βάσει των τεχνικών χαρακτηριστικών και των αντικειμενικών ιδιοτήτων τους, συμβατοί με «συσκευές τηλεπικοινωνιών, αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τ[ις] σχετικ[ές] μονάδ[ες] τους», κατά την έννοια της εν λόγω διάκρισης.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, όσον αφορά την κατάταξη των προϊόντων σε κλάση η οποία συνδέεται με ορισμένη χρήση, ήτοι κλάση που υιοθετεί κριτήριο κατάταξης βασιζόμενο σε συγκεκριμένη χρήση των οικείων εμπορευμάτων, δεν είναι αναγκαίο το προς κατάταξη προϊόν να προορίζεται μόνον ή αποκλειστικώς για τη χρήση αυτή. Αρκεί η χρήση που αναφέρεται στην επίμαχη κλάση να συνιστά τον κύριο προορισμό του προϊόντος αυτού.

Όσον αφορά την επίμαχη διάκριση, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ούτε το γράμμα της ούτε οι σημειώσεις τμήματος ή κεφαλαίου διευκρινίζουν αν αρκεί, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ένας στατικός μετατροπέας ρεύματος είναι «του τύπου που χρησιμοποιείται με συσκευές τηλεπικοινωνιών, αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τ[ις] σχετικ[ές] μονάδ[ες] τους», κατά την έννοια της εν λόγω διάκρισης, να μπορεί ο εν λόγω μετατροπέας ρεύματος, βάσει των τεχνικών

³³ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον εκτελεστικό κανονισμό 927/2012 και με τον εκτελεστικό κανονισμό 1001/2013.

χαρακτηριστικών και των αντικειμενικών ιδιοτήτων του, να χρησιμοποιείται με τέτοια προϊόντα.

Ωστόσο, το γράμμα της διάκρισης 8504 40 30 αναφέρεται σαφώς σε συγκεκριμένη χρήση των στατικών μετατροπών ρεύματος που αναφέρονται σε αυτή, ήτοι σε χρήση με τις συσκευές τηλεπικοινωνιών, τις αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τις σχετικές μονάδες τους. Εξάλλου, οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ σχετικά με την εν λόγω διάκριση επιβεβαιώνουν ότι πρόκειται για κλάση που υιοθετεί κριτήριο κατάταξης βασιζόμενο σε συγκεκριμένη χρήση των οικείων εμπορευμάτων.

Επομένως, όσον αφορά τους στατικούς μετατροπείς ρεύματος που δύνανται να εμπίπτουν στη διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ, όπως οι επίμαχοι μετατροπείς, το γεγονός και μόνον ότι είναι συμβατοί με τις συσκευές που αναφέρονται στην εν λόγω διάκριση δεν μπορεί να αρκεί για την κατάταξη των μετατροπών αυτών στην εν λόγω διάκριση, εκτός αν ο κύριος προορισμός τους είναι σύμφωνος προς τη χρήση που προβλέπεται στη διάκριση αυτή.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι η διάκριση 8504 40 30 αναφέρεται, σε αντίθεση με τις άλλες διακρίσεις της κλάσης 8504 40 της ΣΟ, σε στατικούς μετατροπείς ρεύματος οι οποίοι προορίζονται για συγκεκριμένη χρήση, ήτοι για χρήση με συσκευές τηλεπικοινωνιών, αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τις σχετικές μονάδες τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, από την απουσία διευκρίνισης περί αποκλειστικής ή κύριας χρήσης με τα προϊόντα που αναφέρονται στη διάκριση 8504 40 30 δεν μπορεί να συναχθεί ότι κάθε μετατροπέας ρεύματος, κατ' αρχήν συμβατός με τέτοια προϊόντα, θα μπορούσε να εμπίπτει στην εν λόγω διάκριση.

Αφετέρου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι διατάξεις του παράγωγου δικαίου, όπως η ΣΟ, πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο ο οποίος συνάδει με τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει η Ένωση. Πράγματι, η διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ αντανάκλα τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ένωση με τη ΣΤΠ. Επομένως, πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο σύμφωνο προς την εν λόγω συμφωνία και προς τον επιδιωκόμενο με αυτή σκοπό της αύξησης των ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά για τα προϊόντα της τεχνολογίας πληροφοριών.

Κατά το Δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερου πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται η διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η διάκριση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά μόνον τους στατικούς μετατροπείς ρεύματος που έχουν κύριο προορισμό να χρησιμοποιούνται με συσκευές τηλεπικοινωνιών, αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τις σχετικές μονάδες αυτών συνάδει με τους σκοπούς που επιδιώκει η ΣΤΠ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η διάκριση 8504 40 30 της ΣΟ έχει την έννοια ότι στατικοί μετατροπείς ρεύματος όπως οι επίμαχοι στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν εμπίπτουν στην εν λόγω διάκριση παρά μόνον αν ο κύριος προορισμός τους είναι να χρησιμοποιούνται με «συσκευές τηλεπικοινωνιών,

αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και τ[ις] σχετικ[ές] μονάδ[ες] τους», κατά την έννοια της εν λόγω διάκρισης.

2.4. Λειτουργία του προϊόντος

Απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2002, Lohmann και Medi Bayreuth (C-260/00 έως C-263/00, [EU:C:2002:637](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία των επιδέσμων καρπού, υποστηρικτικών ζωνών πλάτης, επιδέσμων αγκώνα και επιγονατίδων – Σημείωση 1 β) του κεφαλαίου 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας»

Στις συνεκδικασθείσες αυτές υποθέσεις, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε ιδίως από το Δικαστήριο να διευκρινίσει, κατ' ουσίαν, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να καθοριστεί αν προϊόντα όπως οι επίδεσμοι καρπού, οι υποστηρικτικές ζώνες πλάτης, οι επίδεσμοι για τον αγκώνα και οι επιγονατίδες μπορούν να καταταγούν στη κλάση 9021 της ΣΟ ³⁴.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, χάριν της ασφαλείας δικαίου και προς διευκόλυνση των ελέγχων, το αποφασιστικό κριτήριο για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει γενικά να αναζητείται στα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά και ιδιότητες, όπως ορίζονται από τη διατύπωση της κλάσεως του ΚΔ και των σημειώσεων επί των τμημάτων ή των κεφαλαίων.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ούτε το γράμμα των κλάσεων της ΣΟ ούτε το γράμμα των σημειώσεων επί των τμημάτων ή των κεφαλαίων της αναφέρεται ρητώς στα επίδικα στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόντα. Εντούτοις, οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ προσφέρουν χρήσιμα για τη δασμολογική τους κατάταξη στοιχεία.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την πρώτη επεξηγηματική σημείωση της κλάσεως 9021, τα είδη και οι συσκευές ορθοπεδικής, στα οποία αναφέρεται η κλάση 9021 της ΣΟ, χρησιμεύουν είτε «για την πρόληψη ή τη διόρθωση ορισμένων σωματικών ατελειών» είτε «για τη στήριξη ή συγκράτηση των οργάνων μετά από νόσο ή εγχείρηση».

Στον κατάλογο που ακολουθεί την περιγραφή αυτή, με παραδείγματα ειδών και συσκευών που πληρούν τα ανωτέρω κριτήρια, επισημαίνεται ενίοτε ότι το συγκεκριμένο προϊόν πρέπει να έχει γίνει επί παραγγελία (ορθοπεδικά υποδήματα, εσωτερικά ειδικά πέλματα). Βάσει αυτού του στοιχείου το Δικαστήριο έκρινε ότι τα σανδάλια και υποδήματα που μπορούν να εξομοιωθούν προς μη κατασκευαζόμενα επί

³⁴ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1734/96.

παραγγελία εσωτερικά πέλματα ή υποδήματα που στηρίζουν το κοίλο του πέλματος δεν αποτελούν «είδη ορθοπεδικής» εμπύπτοντα στην κλάση 9021 της ΣΟ.

Εντούτοις, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τέτοια απαίτηση δεν προβλέπεται για τα περισσότερα από τα αναφερόμενα στον κατάλογο αυτό προϊόντα.

Ως προς τις ανορθωτικές συσκευές κατά της σκολιώσεως και της κυφώσεως καθώς και τους ιατροχειρουργικούς κορσέδες και ζώνες, η πρώτη επεξηγηματική σημείωση της κλάσεως 9021 επισημαίνει ότι στην κλάση αυτή εμπύπτον τα συναφή είδη που χαρακτηρίζονται από προσαρμοζόμενα ανάλογα με τον ασθενή υλικά. Η ίδια αυτή σημείωση διευκρινίζει ότι η «ειδική κατασκευή των ειδών αυτών αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη ορθοπεδική λειτουργία και τα διαφοροποιεί από τους συνήθεις κορσέδες ή ζώνες, ακόμη και αν οι κοινοί αυτοί κορσέδες και ζώνες έχουν επίσης αποτελεσματικό ρόλο υποστηρίξεως ή συγκρατήσεως».

Το Δικαστήριο καταλήγει επομένως στο συμπέρασμα ότι η απαίτηση κατασκευής επί παραγγελία ή τουλάχιστον προσαρμογής ανάλογα με τον ασθενή εκφράζει την πρόθεση αποκλεισμού κατατάξεως στην κλάση 9021 της ΣΟ προϊόντων «κοινών», δηλαδή απλών προϊόντων τα οποία δεν έχουν τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που αναφέρονται στην πρώτη επεξηγηματική σημείωση της κλάσεως 9021. Πράγματι, οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ περιγράφουν το κεφάλαιο 90 της ΣΟ ως περικλείον ένα σύνολο οργάνων και συσκευών τα οποία, γενικώς, χαρακτηρίζονται κατ' ουσίαν από την τελειότητα της κατασκευής τους και τη μεγάλη τους ακρίβεια.

Κατά το Δικαστήριο, γι' αυτόν τον λόγο η πρώτη επεξηγηματική σημείωση της κλάσεως 9021 στηρίζεται στο κριτήριο της κατασκευής επί παραγγελία για να διαφοροποιήσει τα ορθοπεδικά από τα κοινά υποδήματα, ή στα κριτήρια προσαρμογής ανάλογα με τον ασθενή, τη φύση των συστατικών υλικών ή την ύπαρξη ενισχυμένων μερών για να διαφοροποιήσει ορισμένες ανορθωτικές συσκευές από τους κοινούς κορσέδες ή ζώνες, ή ακόμη στο κριτήριο της εξειδικευμένης λειτουργίας του προϊόντος για να διαφοροποιήσει τους ορθοπεδικούς από τους απλούς πλεκτούς κρεμαστήρες. Τα κριτήρια που μπορούν να διαφοροποιήσουν τα απλά ή κοινά προϊόντα από αυτά που ανταποκρίνονται σε ιατρικής φύσεως λειτουργία περιλαμβάνουν συνεπώς τη μέθοδο κατασκευής του οικείου προϊόντος, τη φύση των συστατικών υλικών του, τη δυνατότητα προσαρμογής του στις ατέλειες που σκοπεύει να διορθώσει ή άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, ιδίως την εξειδικευμένη λειτουργία του.

Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η κλάση 9021 της ΣΟ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην κλάση αυτή εμπύπτον προϊόντα όπως οι επίδεσμοι καρπού, οι υποστηρικτικές ζώνες μέσης, οι επίδεσμοι αγκώνα και οι επιγονατίδες, αν τα προϊόντα αυτά έχουν χαρακτηριστικά που τα διαφοροποιούν, μεταξύ άλλων, λόγω των συστατικών υλικών τους, του τρόπου λειτουργίας τους ή της προσαρμοστικότητάς τους στις συγκεκριμένες ατέλειες του ασθενούς, από τους κοινούς και γενικής χρήσεως επιδέσμους και ζώνες.

Απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007, Olicom (C-142/06, [EU:C:2007:449](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία – Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών – Κάρτες δικτύου με λειτουργία “μόντεμ” – Έννοια της φράσεως “ειδική λειτουργία”»

Κατά τα έτη 1996 έως 1999, η Olicom εισήγαγε εξοπλισμό δικτύων πληροφορικής, δηλαδή, μεταξύ άλλων, εξωτερικές κάρτες δικτύου για φορητούς υπολογιστές, τον οποίον κατέταξε στην κλάση 8471 της ΣΟ. Οι κάρτες αυτές λαμβάνουν και μετατρέπουν σήματα, τα οποία εκπέμπουν από έναν υπολογιστή προς άλλους υπολογιστές συνδεδεμένους σε δίκτυο.

Οι εν λόγω κάρτες είναι αποτέλεσμα της εξελίξεως των προϊόντων LAN και έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπον ώστε η λειτουργία «WAN» να μη μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τη «LAN», η οποία όμως παραμένει διαθέσιμη ακόμη και αν η λειτουργία «WAN» αφαιρεθεί.

Κατ' εφαρμογήν του σημείου 4 του παραρτήματος του κανονισμού 1165/95, κατά το οποίο οι κάρτες που τοποθετούνται σε καλωδιακά συνδεδεμένους υπολογιστές και καθιστούν δυνατή την ανταλλαγή δεδομένων μέσω τοπικού δικτύου χωρίς να απαιτείται μόντεμ κατατάσσονται στην κλάση 8517, με συνέπεια την επιβολή αυξημένου δασμολογικού συντελεστή, οι δανικές αρχές εξέδωσαν απόφαση με την οποία υποχρέωσαν την Olicom να καταβάλει εκ των υστέρων τους οφειλόμενους δασμούς. Η τελευταία υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής.

Με την απόφαση της 10ης Μαΐου 2001, Cabletron (C-463/98, [EU:C:2001:256](#)), το Δικαστήριο κήρυξε ανίσχυρο τον κανονισμό 1165/95 όσον αφορά την κατάταξη στην κλάση 8517 της ΣΟ των καρτών δικτύου που αναφέρονται στο σημείο 4 του παραρτήματος του κανονισμού αυτού.

Βάσει των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την ερμηνεία της προαναφερθείσας αποφάσεως, τις οποίες κατάρτισε η Επιτροπή και οι οποίες απευθύνονται στα κράτη μέλη, επιστράφηκαν στην Olicom οι δασμοί που είχαν επιβληθεί στις κάρτες δικτύου που διέθεταν μόνο λειτουργία «LAN». Όσον αφορά τους δασμούς επί των καρτών δικτύου/μόντεμ, οι αρμόδιες δανικές αρχές αρνήθηκαν την επιστροφή των δασμών με το αιτιολογικό ότι οι κάρτες αυτές διαθέτουν και λειτουργία «μόντεμ» και, για τον λόγο αυτόν, πρέπει να καταταγούν στην κλάση 8517 ως συσκευές τηλεπικοινωνίας.

Η Olicom αμφισβήτησε την κατάταξη αυτή των καρτών δικτύου/μόντεμ και, αφού εξάντλησε τις διοικητικές προσφυγές, προσέφυγε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Το δικαστήριο αυτό ζήτησε από τις δανικές αρχές να προσφύγουν στην επιτροπή τελωνειακού κώδικα. Η επιτροπή αυτή εξέδωσε γνωμοδότηση σύμφωνα με την οποία οι κάρτες δικτύου/μόντεμ κατατάσσονται στην κλάση 8517.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να ρωτήσει το Δικαστήριο αν οι εξωτερικές κάρτες δικτύου/μόντεμ για φορητούς υπολογιστές πρέπει, μετά την

1η Ιανουαρίου 1996, να κατατάσσονται στην κλάση 8471 της ΣΟ³⁵ ως μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών ή στην κλάση 8517 ως συσκευές τηλεπικοινωνιών. Ρώτησε, συναφώς, αν, για να καταταγούν οι επίμαχες κάρτες στην κλάση αυτή, η έννοια της «ειδικής λειτουργίας» της σημειώσεως 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η λειτουργία «μόντεμ» των εν λόγω καρτών πρέπει να είναι ανεξάρτητη από αυτή της αυτόματης μηχανής επεξεργασίας πληροφοριών ή ότι αρκεί το να διαθέτουν οι κάρτες αυτές τέτοια λειτουργία.

Αφού υπενθύμισε τα συμπεράσματα που απορρέουν από την προγενέστερη νομολογία του σχετικά με τις κάρτες δικτύου, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι πρέπει να εξεταστεί αν η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή στις κάρτες δικτύου/μόντεμ, οι οποίες, λόγω του ότι διαθέτουν λειτουργία «μόντεμ», χρησιμεύουν στην ανταλλαγή δεδομένων μέσω εξωτερικών δικτύων.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι κάρτες δικτύου/μόντεμ πληρούν τις τρεις προϋποθέσεις της σημειώσεως 5, B, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, κατά το μέτρο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον τοποθετημένες σε φορητούς υπολογιστές, λειτουργούν μόνο συνδεδεμένες με τον συγκεκριμένο τύπο υπολογιστών και έχουν τη δυνατότητα να μετατρέπουν τα εισερχόμενα σήματα σε δεδομένα χρησιμοποιήσιμα από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών και τα εξερχόμενα σήματα σε δεδομένα χρησιμοποιήσιμα στο εξωτερικό περιβάλλον, είτε μεταδίδονται σε τοπικό δίκτυο («LA») είτε σε εξωτερικό («WAN»).

Οι κάρτες αυτές δεν επιτελούν «ειδική λειτουργία» κατά την έννοια της σημειώσεως 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ. Συγκεκριμένα, η «ειδική λειτουργία» που επιτελεί μια μηχανή συνδεδεμένη με αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών πρέπει να είναι διαφορετική «από εκείνη της επεξεργασίας πληροφοριών». Ωστόσο, εφόσον οι κάρτες δικτύου/μόντεμ προορίζονται για τη μεταβίβαση πληροφοριών μεταξύ περισσότερων υπολογιστών, προς τούτο δε καθιστούν τα εξωτερικά σήματα, κατά την είσοδό τους, κατανοητά από τον υπολογιστή και μετατρέπουν τα επεξεργασμένα από τον υπολογιστή σήματα, κατά την έξοδό τους, σε σήματα χρησιμοποιήσιμα στο εξωτερικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως του αν το λαμβανόμενο ή το εκπεμπόμενο σήμα είναι αναλογικό ή ψηφιακό, η λειτουργία που επιτελούν συνιστά επεξεργασία πληροφοριών.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι εξωτερικές κάρτες δικτύου/μόντεμ για φορητούς υπολογιστές οι οποίες, λόγω του ότι διαθέτουν λειτουργία «μόντεμ», χρησιμεύουν στην ανταλλαγή δεδομένων μέσω εξωτερικών δικτύων, πρέπει, μετά την 1η Ιανουαρίου 1996, να κατατάσσονται, ως μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών, στην κλάση 8471 της ΣΟ.

³⁵ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3009/95.

Απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2008, Kip Europe κ.λπ. (C-362/07 και C-363/07, [EU:C:2008:710](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Πολυλειτουργικές συσκευές – Συσκευές που αποτελούνται από τον συνδυασμό εκτυπωτή λέιζερ και ψηφιακού σαρωτή με επιπλέον δυνατότητα φωτοαντιγραφής – Κλάση 8471 – Κλάση 9009»

Στην υπόθεση αυτή, το Δικαστήριο ρωτήθηκε, μεταξύ άλλων, αν η σημείωση 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ ³⁶ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συσκευές επιτελούν «ειδική λειτουργία διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών», κατά την έννοια της σημείωσης αυτής, δεδομένου ότι, εκτός από τις λειτουργίες εκτύπωσης και ψηφιακής ηλεκτρονικής σάρωσης που επιτελούν σε σύνδεση με αυτόματες συσκευές επεξεργασίας πληροφοριών, επιτελούν επιπλέον αυτόνομη λειτουργία φωτοαντιγραφής.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Γαλλική, η Ολλανδική και η Πολωνική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή ισχυρίζονται ότι η κατάταξη των επίμαχων στην κύρια δίκη συσκευών στην κλάση 8471 αποκλείεται από τη σημείωση 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, αφού, καθ' ο μέτρο μπορούν να χρησιμοποιούνται για φωτοαντιγραφή χωρίς να είναι συνδεδεμένες με αυτόματη συσκευή επεξεργασίας πληροφοριών, επιτελούν «ειδική λειτουργία διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών» κατά την έννοια της εν λόγω σημειώσεως.

Ωστόσο, κατά το Δικαστήριο, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Πράγματι, από το κείμενο της σημειώσεως 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ προκύπτει ότι η «ειδική λειτουργία» που επιτελεί συσκευή που λειτουργεί σε συνδυασμό με αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών πρέπει να συνιστά λειτουργία «διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών».

Εξάλλου, από τη γενική οικονομία και τον σκοπό της εν λόγω σημειώσεως προκύπτει ότι η φράση «κατατάσσονται στην κλάση που αντιστοιχεί στη λειτουργία τους», που περιλαμβάνεται στη σημείωση αυτή, δεν σκοπεί να δώσει το προβάδισμα σε μία λειτουργία έναντι άλλων που εξίσου επιτελεί η προς ταξινόμηση συσκευή και εμπίπτει στην επεξεργασία πληροφοριών, αλλά να αποτρέψει την κατάταξη στην κλάση 8471 συσκευών των οποίων η λειτουργία είναι άσχετη προς την επεξεργασία πληροφοριών για τον μοναδικό λόγο ότι φέρουν ενσωματωμένη ή λειτουργούν σε συνδυασμό με αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών.

Κατά το Δικαστήριο, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από την απόφαση της 17ης Μαρτίου 2005, Ikegami (C-467/03, [EU:C:2005:182](#)), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι συσκευή της οποίας ο βασικός εξοπλισμός καθιστά δυνατή την αυτόματη επεξεργασία πληροφοριών πρέπει, εντούτοις, να θεωρηθεί ότι επιτελεί ειδική λειτουργία κατά την έννοια της σημείωσης 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, αφού, όπως

³⁶ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1719/2005.

είναι κατασκευασμένη, ελλείψει του καταλλήλου λογισμικού δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς εκτός από την εγγραφή και την αναπαραγωγή εικόνων και ήχων στο πλαίσιο βιντεοπαρακολούθησως.

Αντιθέτως, από τα στοιχεία που προκύπτουν από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο στο πλαίσιο των παρουσών διαδικασιών συνάγεται ότι οι επίμαχες στην κύρια δίκη συσκευές, εκτός από τη λειτουργία φωτοαντιγραφής η οποία δεν εμπίπτει στην επεξεργασία πληροφοριών, περιλαμβάνουν και τις λειτουργίες εκτύπωσης και ψηφιακής ηλεκτρονικής σάρωσης.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η σημείωση 5, E, του κεφαλαίου 84 της ΣΟ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι «ειδική λειτουργία διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών» επιτελούν μόνον οι συσκευές που φέρουν ενσωματωμένη ή εργάζονται σε συνδυασμό με αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών και των οποίων η λειτουργία δεν εμπίπτει στην επεξεργασία πληροφοριών.

Απόφαση της 11ης Ιουνίου 2015, Amazon EU (C-58/14, [EU:C:2015:385](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 8543 70 – Μηχανές και συσκευές ηλεκτρικές που έχουν δική τους λειτουργία, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού στο κεφάλαιο 85 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Διακρίσεις 8543 70 10 και 8543 70 90 – Συσκευή αναγνώσεως για ηλεκτρονικά βιβλία με λειτουργίες μεταφράσεως και λεξικού»

Η Amazon είναι εταιρία η οποία εισάγει, μεταξύ άλλων, συσκευές αναγνώσεως για ηλεκτρονικά βιβλία. Οι συσκευές αυτές, εκτός από τον απαραίτητο εξοπλισμό για την ανάγνωση βιβλίων, από μια δυνατότητα φωνητικής λειτουργίας και από ένα πρόγραμμα αναπαραγωγής ηχητικών αρχείων, διαθέτουν και λειτουργία λεξικού.

Συσκευές αναγνώσεως για ηλεκτρονικά βιβλία, εισαχθείσες στη Γερμανία από την Amazon το 2011, ταξινομήθηκαν στη διάκριση 8543 70 90 της ΣΟ από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές. Η Amazon υπέβαλε ένσταση κατά της ταξινομήσεως αυτής. Με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, το αρμόδιο κεντρικό τελωνείο ταξινόμησε εκ νέου τις εν λόγω συσκευές αναγνώσεως στη διάκριση 8543 70 10 της ΣΟ.

Τον Οκτώβριο του 2011, η Amazon ζήτησε να λάβει ΔΔΠ από άλλο τελωνείο, δηλαδή το Hauptzollamt Hannover (κεντρικό τελωνείο του Ανόβερου, Γερμανία, στο εξής: HZA), και πρότεινε την κατάταξη των εν λόγω συσκευών αναγνώσεως στη διάκριση 8543 70 10 της ΣΟ. Εντούτοις, το τελευταίο αποφάσισε, με τη χορηγηθείσα ΔΔΠ, να κατατάξει τις εν λόγω συσκευές αναγνώσεως στη διάκριση 8543 70 90 της ΣΟ, με το σκεπτικό ότι η κύρια λειτουργία τους έγκειται στην αναπαραγωγή αποθηκευμένων ηλεκτρονικώς βιβλίων και όχι στη λειτουργία μεταφράσεως ή λεξικού.

Κατόπιν αυτού, η Amazon άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg (φορολογικού δικαστηρίου του Αμβούργου, Γερμανία), το οποίο, με απόφαση της

14ης Φεβρουαρίου 2013, υποχρέωσε το ΗΖΑ να χορηγήσει ΔΔΠ περί κατατάξεως των συσκευών αναγνώσεως της κύριας δίκης στη διάκριση 8543 70 10 της ΣΟ. Κατά της αποφάσεως αυτής το ΗΖΑ άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Στη συνέχεια, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η ΣΟ ³⁷ έχει την έννοια ότι συσκευή αναγνώσεως ηλεκτρονικών βιβλίων που διαθέτει λειτουργία μεταφράσεως ή λεξικού πρέπει να ταξινομηθεί στη διάκριση 8543 70 10, ως ηλεκτρική μηχανή με λειτουργίες μεταφράσεως ή λεξικού, ή στη διάκριση 8543 7090, ως ηλεκτρική συσκευή.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από τα ερωτήματα και τις διευκρινίσεις του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι αυτό κρίνει ότι η κύρια λειτουργία των επίμαχων συσκευών αναγνώσεως είναι λειτουργία αναγνώσεως.

Δεν υφίσταται όμως, στη ΣΟ, καμία διάκριση στην οποία να γίνεται σαφώς μνεία ηλεκτρικής συσκευής με κύρια λειτουργία αυτήν της αναγνώσεως. Εντούτοις, αυτό δεν συνεπάγεται ότι, ελλείψει διακρίσεως της ΣΟ αντιστοιχούσας επακριβώς στην κύρια λειτουργία συσκευής, η εν λόγω συσκευή πρέπει να ταξινομηθεί σε ειδική διάκριση βάσει μιας από τις δευτερεύουσες λειτουργίες της.

Συγκεκριμένα, ένα προϊόν πρέπει να ταξινομηθεί λαμβανομένης υπόψη όχι μιας από τις δευτερεύουσες λειτουργίες του αλλά βάσει της κύριας λειτουργίας του, ακόμα και αν δεν υφίσταται διάκριση της ΣΟ αντιστοιχούσα συγκεκριμένα στην κύρια αυτή λειτουργία.

Επομένως, ελλείψει, στη ΣΟ, διακρίσεως αντιστοιχούσας στην κύρια λειτουργία ενός προϊόντος, το προϊόν αυτό πρέπει να ταξινομείται σε παραπλήσια διάκριση της εν λόγω ονοματολογίας.

Συνεπώς, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι συσκευή αναγνώσεως ηλεκτρονικών βιβλίων με λειτουργία μεταφράσεως ή λεξικού πρέπει να ταξινομείται, όταν η λειτουργία αυτή δεν αποτελεί την κύρια λειτουργία της, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, στη διάκριση 8543 70 90, ως ηλεκτρική συσκευή, και όχι στη διάκριση 8543 70 10, ως ηλεκτρική μηχανή με λειτουργίες μεταφράσεως ή λεξικού.

³⁷ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 861/2010.

III. Πηγές του καθεστώτος που εφαρμόζεται στη διαδικασία δασμολογικής κατάταξης

1. Επεξηγηματικές σημειώσεις

1.1. Επεξηγηματικές σημειώσεις του ΠΟΤ

Απόφαση της 15ης Μαΐου 2014, Data I/O (C-297/13, [EU:C:2014:331](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Δασμολογική κατάταξη – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Τμήμα XVI, σημείωση 2 – Κλάσεις 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 και 8473 – Έννοια των “μερών” και των “ειδών” – Μέρη και εξαρτήματα (κινητήρες, μονάδες τροφοδότησης ισχύος, lasers, γεννήτριες, καλώδια και heat-sealer) που προορίζονται για τη λειτουργία συστημάτων προγραμματισμού – Δεν υφίσταται κατά προτεραιότητα κατάταξη στην κλάση 8473 σε σχέση με τις άλλες κλάσεις των κεφαλαίων 84 και 85)»

Κατά τα έτη 2002 έως 2005, η Data I/O εισήγαγε από τις Ηνωμένες Πολιτείες στη Γερμανία ηλεκτρικούς κινητήρες, μονάδες τροφοδότησης ισχύος, λείζερ, γεννήτριες, καλώδια και heat-sealer (στο εξής, όλα μαζί: τα οικεία εμπορεύματα), που χρησιμοποιούνται στα αυτόματα συστήματα προγραμματισμού.

Τα εμπορεύματα τα οποία αφορούσαν οι εν λόγω εισαγωγές δηλώθηκαν ως υπαγόμενα στην κλάση 8471 της ΣΟ. Τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία χωρίς κανένα δασμό. Κατόπιν ελέγχου που διεξήχθη a posteriori, το Hauptzollamt München (κεντρικό τελωνείο Μονάχου, Γερμανία), εκτιμώντας ότι οι ηλεκτρικοί κινητήρες, τα τροφοδοτικά ισχύος, τα λείζερ, οι γεννήτριες, τα καλώδια και τα θερμοσυγκολλητικά μηχανήματα έπρεπε να καταταγούν, αντιστοίχως, στις κλάσεις 8501, 8504, 8456, 8543, 8544 και 8422 της ΣΟ, προέβη στην εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών που απορρέουν από την εν λόγω κατάταξη.

Στο πλαίσιο αυτό, η Data I/O άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Προς στήριξη της προσφυγής της, υποστήριξε ότι τα οικεία εμπορεύματα πρέπει να καταταγούν στην κλάση 8473 της ΣΟ, ως μέρη μηχανής η οποία υπάγεται στην κλάση 8471 της ΣΟ.

Έχοντας αμφιβολίες ως προς το συμβατό της κατατάξεως αυτής με τη σημείωση 2, στοιχείο α', του τμήματος XVI της ΣΟ³⁸, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η σημείωση αυτή έχει την έννοια ότι προϊόν, το οποίο δύναται να καταταγεί τόσο στην κλάση 8473 της ονοματολογίας αυτής, ως μέρος μηχανής που υπάγεται στην κλάση 8471 της εν λόγω ονοματολογίας, όσο και σε μία από τις κλάσεις 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 και 8544 της ίδιας ονοματολογίας, ως

³⁸ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό 2031/2001, τον κανονισμό 1832/2002, τον κανονισμό 1789/2003 και τον κανονισμό 1810/2004.

αυτοτελές είδος, πρέπει να καταταγεί στην κλάση 8473 ή σε μία από τις τελευταίες αυτές κλάσεις.

Αφού διευκρίνισε ότι η σημείωση 2 του τμήματος XVI της ΣΟ εφαρμόζεται μόνο στη δασμολογική κατάταξη «μερών μηχανών», το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από την αναπτυχθείσα νομολογία του σχετικά με την κλάση 8473 της ΣΟ και τη σημείωση 2, στοιχείο β', του τμήματος XVI αυτής προκύπτει ότι ο όρος «μέρος» προϋποθέτει την ύπαρξη ενός συνόλου για τη λειτουργία του οποίου το μέρος αυτό είναι απαραίτητο. Για να μπορεί ένα προϊόν να χαρακτηριστεί ως «μέρος», δεν αρκεί να αποδειχθεί ότι, χωρίς το προϊόν αυτό, η μηχανή δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες για τις οποίες προορίζεται. Επιπλέον, πρέπει να αποδειχθεί ότι η μηχανική ή ηλεκτρική λειτουργία της οικείας μηχανής εξαρτάται από το εν λόγω προϊόν.

Πράγματι, πρώτον, η κλάση 8473, καθόσον αφορά τα μέρη και τα εξαρτήματα που αναγνωρίζονται ότι προορίζονται αποκλειστικά ή κύρια για τις μηχανές ή συσκευές των κλάσεων 8469 έως 8472 της ΣΟ, αποτελεί μία γενική κλάση.

Δεύτερον, από το γράμμα της σημειώσεως 2, στοιχείο β', του τμήματος XVI της ΣΟ προκύπτει, αφενός, ότι αυτή εφαρμόζεται μόνο στα μέρη μηχανών που δεν μπορούν να καταταγούν δυνάμει του στοιχείου α' της ίδιας σημειώσεως, διότι δεν συνιστούν αυτοτελή είδη υπαγόμενα, αυτά καθεαυτά, σε εξειδικευμένες κλάσεις του κεφαλαίου 84 ή του κεφαλαίου 85 της ΣΟ, και, αφετέρου, ότι αυτή η σημείωση, η οποία διατυπώνει κανόνα κατάταξης στηριζόμενο στον προορισμό του οικείου μέρους μηχανής, επιτρέπει ρητώς κατάταξη αυτού του μέρους στην κλάση 8473 της ΣΟ.

Επομένως, κατάταξη στην κλάση 8473 της ΣΟ είναι δυνατή μόνον όταν δεν υφίσταται δασμολογική κλάση η οποία να καθιστά δυνατή την κατάταξη του οικείου μέρους ως αυτοτελούς είδους. Η κλάση 8473 της ΣΟ πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί ως εναπομένουσα κλάση και, ως εκ τούτου, επικουρική σε σχέση με τις κλάσεις που επιτρέπουν κατάταξη μέρους μηχανής ως αυτοτελούς είδους.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η σημείωση 2, στοιχείο α', του τμήματος XVI της ΣΟ δεν προβλέπει την κατάταξη των μερών μηχανής στην κλάση 8473 της ΣΟ κατά προτεραιότητα έναντι άλλης κλάσεως των κεφαλαίων 84 και 85 της ΣΟ. Αντιθέτως, η κατάταξη μέρους μηχανής στην κλάση 8473 είναι επικουρική σε σχέση με την κατάταξη του μέρους ως είδους, δυνάμει του στοιχείου α' της εν λόγω σημειώσεως.

Ασφαλώς, από τις επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ σχετικά με το κεφάλαιο 85 της ΣΟ προκύπτει ότι, όταν μηχανή ή συσκευή μπορεί να υπαχθεί σε κλάση τόσο του κεφαλαίου 84 όσο και του κεφαλαίου 85 της ΣΟ, πρέπει η δασμολογική της κατάταξη να γίνει στην πρώτη εκ των κλάσεων αυτών. Εντούτοις, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο κανόνας τον οποίον καθιερώνει το μέρος Α, πρώτο εδάφιο, των επεξηγηματικών σημειώσεων του ΕΣ σχετικά με το κεφάλαιο 85 του συστήματος αυτού δεν εφαρμόζεται στη δασμολογική κατάταξη μέρους μηχανών κατά την έννοια της σημειώσεως 2 του τμήματος XVI της ΣΟ.

Επομένως, το μέρος Α, πρώτο εδάφιο, των επεξηγηματικών σημειώσεων του ΕΣ σχετικά με το κεφάλαιο 85 του συστήματος αυτού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εξαίρεση από τους κανόνες κατατάξεως των μερών μηχανής, όπως αυτοί απορρέουν από τη σημείωση 2 του τμήματος XVI της ΣΟ, ούτε ότι καθιερώνει οιαδήποτε προτεραιότητα κατατάξεως των μερών μηχανών στην κλάση 8473 της ονοματολογίας αυτής σε σχέση με τις κλάσεις του κεφαλαίου 85 της τελευταίας.

Συνεπώς, προϊόν δυνάμενο να καταταγεί ταυτόχρονα στην κλάση 8473 της ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό, ως μέρος μηχανής που υπάγεται στην κλάση 8471 της εν λόγω ονοματολογίας, και σε μία από τις κλάσεις 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 και 8544 της ίδιας ονοματολογίας, ως αυτοτελές είδος, πρέπει να καταταγεί, αυτό καθεαυτό, σε μία από τις τελευταίες αυτές κλάσεις, ανάλογα με τα ίδια χαρακτηριστικά του.

Απόφαση της 13ης Μαρτίου 2019, Β. Σ. (Βύνη στη σύνθεση της μπίρας) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Ειδικοί φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά – Οδηγία 92/83/ΕΟΚ – Άρθρο 2 – Έννοια της “μπίρας” – Ποτό παρασκευαζόμενο από το γλεύκος που παράγεται από μείγμα το οποίο περιέχει περισσότερη γλυκόζη από ό,τι βύνη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάσεις 2203 (μπίρα από βύνη) ή 2206 (άλλα ποτά που προέρχονται από ζύμωση)»

Με την απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω³⁹, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η κλάση 2203 της ΣΟ, της οποίας την ερμηνεία ζήτησε το αιτούν δικαστήριο, δεν καθορίζει ελάχιστο ποσοστό βυνοποιημένων συστατικών στο προοριζόμενο για την παραγωγή της μπίρας γλεύκος. Στην περίπτωση αυτή, το Δικαστήριο παραπέμπει στην επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ σχετικά με την εν λόγω κλάση, η οποία ορίζει ρητώς ότι ορισμένες ποσότητες αβυνοποιήτων δημητριακών μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή του γλεύκους, χωρίς να απαιτείται να είναι μικρότερο το ποσοστό των αβυνοποιήτων αυτών συστατικών από το ποσοστό των βυνοποιημένων συστατικών. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ που καταρτίζονται από τον ΠΟΤ συμβάλλουν σημαντικά στην ερμηνεία του περιεχομένου των διάφορων δασμολογικών κλάσεων, χωρίς όμως να έχουν δεσμευτική νομική ισχύ.

Επιπλέον, όσον αφορά την ύπαρξη σιροπιού γλυκόζης στη σύνθεση του γλεύκους, η οποία επίσης δεν απαγορεύεται από τη ΣΟ, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ σχετικά με την κλάση 2203 προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα προσθήκης αρωματικών ουσιών στο γλεύκος κατά τη διάρκεια της ζύμωσης. Μολονότι υπάρχει κάποια απόκλιση μεταξύ των αποδόσεων στη γαλλική και την αγγλική γλώσσα όσον αφορά το ακριβές χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί να

³⁹ Βλ. ενότητα II.2.1, με τίτλο «Αντικειμενικά χαρακτηριστικά και αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος».

προστεθεί η γλυκόζη, δεδομένου ότι η πρώτη κάνει λόγο για προσθήκη της στην μπίρα («à la bière»), ενώ η δεύτερη δεν περιέχει τέτοια διευκρίνιση, εντούτοις καμία από τις δύο αυτές επίσημες αποδόσεις δεν απαιτεί να μην υπάρχει γλυκόζη στο γλεύκος που υφίσταται ζύμωση.

Επομένως, προϊόν παραγόμενο με μικρό ποσοστό βύνης και προσθήκη γλυκόζης πριν από την αλκοολική ζύμωση δεν εξαιρείται, για τους λόγους αυτούς και μόνον, από την έννοια «μπίρα από βύνη» της κλάσης 2203 της ΣΟ.

Απόφαση της 7ης Απριλίου 2022, Υ GmbH (Ελαιορητίνη βανίλιας) (C-668/20, [EU:C:2022:270](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Κλάσεις 1302, 3301 και 3302 – Εκχύλισμα ελαιορητίνης βανίλιας – Ειδικοί φόροι κατανάλωσης – Οδηγία 92/83/ΕΟΚ – Απαλλαγές – Άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο ε' – Έννοια της “αρωματικής ουσίας” – Οδηγία 92/12/ΕΟΚ – Επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Αρμοδιότητες»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, να διευκρινίσει αν η ΣΟ ⁴⁰ έχει την έννοια ότι εμπόρευμα αποτελούμενο κατά 85 % από αιθανόλη, κατά 10 % από νερό και κατά 4,8 % από ξηρά κατάλοιπα, του οποίου η μέση περιεκτικότητα σε βανιλίνη είναι 0,5 % και το οποίο λαμβάνεται διά της αραίωσης μέσα σε νερό και αιθανόλη ενός ενδιάμεσου προϊόντος, το οποίο λαμβάνεται αυτό καθαυτό από λοβούς βανίλιας με τη βοήθεια αιθανόλης, εμπίπτει στη διάκριση 1302 1905, στη διάκριση 3301 9030 ή στη διάκριση 3302 1090 της ονοματολογίας αυτής. Για να προκύψει ένα τέτοιο εμπόρευμα λαμβάνεται κατ' αρχάς ένα ενδιάμεσο προϊόν από λοβό βανίλιας μέσω αιθανόλης (στο εξής: ενδιάμεσο προϊόν). Το ενδιάμεσο αυτό προϊόν είναι προϊόν με έντονη οσμή, παχύρρευστο, χρώματος σκούρου καφέ, το οποίο στη συνέχεια αραιώνεται με αλκοόλη και νερό, με αποτέλεσμα να προκύπτει το επίμαχο στην κύρια δίκη εμπόρευμα.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο προβαίνει σε ανάλυση των εμπορευμάτων τα οποία αφορούν οι κλάσεις 1302, 3301 και 3302 της ΣΟ και υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα 1 για την ερμηνεία της ΣΟ, η δασμολογική κατάταξη καθορίζεται κατ' αρχήν σύμφωνα με το κείμενο των κλάσεων και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων.

Υπό το πρίσμα των προκαταρκτικών αυτών διαπιστώσεων, το Δικαστήριο, στηριζόμενο στη σημείωση 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο θ', του κεφαλαίου 13 της ΣΟ και στη σημείωση 1, στοιχείο α', του κεφαλαίου 33 της ΣΟ, καταλήγει, πρώτον, στο συμπέρασμα ότι εμπόρευμα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη φαίνεται ότι πρέπει να θεωρηθεί ως φυτικό εκχύλισμα, κατά την έννοια της κλάσης 1302 της ΣΟ, και, ειδικότερα, ως ελαιορητίνη βανίλιας, κατά την έννοια της διάκρισης 1302 1905 της ΣΟ.

⁴⁰ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/1754.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το γεγονός ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ διευκρινίζουν ότι η κλάση 1302 του ΕΣ αφορά μόνον τα φυτικά εκχυλίσματα που δεν αναφέρονται ή δεν περιλαμβάνονται αλλού δεν αποκλείει, από μόνον του, εμπόρευμα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη να πρέπει να θεωρηθεί ως φυτικό εκχύλισμα, κατά την έννοια της κλάσης 1302 της ΣΟ, για τον λόγο ότι το εμπόρευμα αυτό θα μπορούσε να εμπίπτει σε περισσότερες εξειδικευμένες κλάσεις, και συγκεκριμένα στις κλάσεις 3301 και 3302 της ΣΟ.

Πράγματι, ουδόλως προκύπτει από την κλάση 1302 της ΣΟ και από τις σημειώσεις από τις οποίες αυτή συνοδεύεται ότι η κλάση αυτή πρέπει να θεωρείται ως επικουρική κλάση, σε αντίθεση με ορισμένες από τις κλάσεις της ΣΟ στις οποίες ρητώς αναφέρεται ένα τέτοιο χαρακτηριστικό. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, όμως, ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ δεν είναι δεσμευτικές και δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να κατισχύουν των διατάξεων της ΣΟ, ούτε να τροποποιήσουν το περιεχόμενό της.

Εν πάση περιπτώσει, από τις επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ προκύπτει ότι, όσον αφορά την κλάση 1302 του ΕΣ, οι περισσότερες εξειδικευμένες κλάσεις στις οποίες γίνεται αναφορά είναι αυτές που αναφέρονται στο τέλος του σημείου Α της οικείας σημείωσης. Πάντως, στον κατάλογο των προϊόντων που περιλαμβάνεται σε αυτή δεν αναφέρονται τα προϊόντα των κλάσεων 3301 ή 3302 του ΕΣ.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, μολονότι το ενδιάμεσο προϊόν ελήφθη από λοβούς βανίλιας με τη βοήθεια αιθανόλης, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ελαιορητήνη βανίλιας, κατά την έννοια της κλάσης 1302 1905 της ΣΟ. Συγκεκριμένα, η σημείωση 1, πρώτο εδάφιο, του κεφαλαίου 13 της ΣΟ προβλέπει ρητώς ότι στην κλάση 1302 της ΣΟ εμπίπτει το «εκχύλισμα πύρεθρου». Πλην όμως, κατά τις επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ, το εκχύλισμα αυτό λαμβάνεται «με εξαγωγή με τη βοήθεια οργανικού διαλύτη», όπως και το προϊόν.

Επιπλέον, η κλάση 1301 της ΣΟ αφορά, μεταξύ άλλων, τις φυσικές ελαιορητίνες. Αντιθέτως, η ελαιορητήνη βανίλιας, κατά την έννοια της διάκρισης 1302 19 05 της ΣΟ, πρέπει επομένως να θεωρηθεί ως φυτικό εκχύλισμα το οποίο δεν λαμβάνεται με «φυσικό» τρόπο, αλλά μέσω τεχνολογικής διαδικασίας εκχύλισης, ιδίως με τη βοήθεια διαλύτη. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται επίσης από τις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ, όσον αφορά την κλάση 1302, οι οποίες διευκρινίζουν ότι «τα φυτικά εκχυλίσματα της κλάσης 1302 είναι ακατέργαστες φυτικές πρώτες ύλες που έχουν ληφθεί, για παράδειγμα, με εκχύλιση σε διαλύτες».

Επιπλέον, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, για να προκύψει το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης εμπόρευμα, το ενδιάμεσο αυτό προϊόν αραιώνεται σημαντικά με αιθανόλη και νερό. Εντούτοις, όπως επισημαίνεται στις επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ όσον αφορά την κλάση 1302, ένα φυτικό εκχύλισμα εξακολουθεί να εμπίπτει στην κλάση αυτή, ακόμη και αν υποστεί επεξεργασία που σχετίζεται με την τυποποίησή του.

Ομοίως, όσον αφορά την κλάση 1302, οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ διευκρινίζουν ότι στην κλάση αυτή εμπίπτουν επίσης τα «ρωόδη εκχυλίσματα», ήτοι

«διαλύματα [φυτικών] εκχυλισμάτων σε αλκοόλη [...] τα οποία κατά κανόνα παίρνουν τίτλο», ούτως ώστε να παρουσιάζουν, με σκοπό την εμπορία τους, ομοιόμορφη περιεκτικότητα σε φυτικό εκχύλισμα στο προϊόν αυτό. Εξάλλου, ούτε οι διατάξεις της ΣΟ ή του ΕΣ ούτε οι επεξηγηματικές σημειώσεις τους καθορίζουν ανώτατο όριο όσον αφορά τις ποσότητες άλλων προϊόντων δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν για την τυποποίηση του σχετικού φυτικού εκχυλίσματος.

Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, όταν η αραίωση ενός φυτικού εκχυλίσματος προορίζεται να διασφαλίσει την τυποποίησή του, όπως εν προκειμένω, τούτο δεν εμποδίζει το κατ' αυτόν τον τρόπο αραιωμένο φυτικό εκχύλισμα να εξακολουθεί να εμπίπτει στην κλάση 1302 της ΣΟ.

Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΕΣ αναφέρουν, όσον αφορά τις κλάσεις 1302 και 3301 του ΕΣ, ότι τα φυτικά εκχυλίσματα που εμπίπτουν στην κλάση 1302 διακρίνονται από τα εκχυλίσματα ελαιωρητινών, κατά την έννοια της κλάσης 3301, καθόσον, εκτός από τα πτητικά αρωματικά συστατικά, έχουν συνήθως πολύ υψηλότερη περιεκτικότητα σε άλλα φυτικά συστατικά απ' ό,τι τα εκχυλίσματα ελαιωρητινών που αναφέρονται στην κλάση 3301 του ΕΣ. Τούτο φαίνεται να συμβαίνει στην περίπτωση του επίμαχου στην κύρια δίκη εμπορεύματος, δεδομένου ότι η περιεκτικότητα σε ξηρά κατάλοιπα του λοβού βανίλιας σε αυτό είναι, σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, εννέα φορές μεγαλύτερη από την περιεκτικότητα σε βανιλίνη.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η ΣΟ έχει την έννοια ότι εμπόρευμα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη εμπίπτει στη διάκριση 1302 1905 της ονοματολογίας αυτής.

1.2. Επεξηγηματικές σημειώσεις της Επιτροπής

Απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1998, *Clees* (C-259/97, [EU:C:1998:587](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Συλλογές και αντικείμενα συλλογών που παρουσιάζουν ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον – Παλαιά αυτοκίνητα»

Το 1991 ο U. Clees ζήτησε από το αρμόδιο τελωνείο τον εκτελωνισμό και τη θέση υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας ενός μεταχειρισμένου αυτοκινήτου τύπου Mercedes-Benz 300 SL, κατασκευής 1956, ως αντικείμενου που παρουσιάζει ιστορικό ενδιαφέρον, εμπίπτον στην κλάση 9705 της ΣΟ.

Αφού εξέτασε το αυτοκίνητο, το τελωνείο διαπίστωσε ότι το εν λόγω αυτοκίνητο έπρεπε πράγματι να καταταγεί στη διάκριση 9705 0000 0003 της ΣΟ. Κατόπιν αυτού δέχθηκε το αίτημα του U. Clees με πράξη επιβολής φόρου.

Εντούτοις, η τελωνειακή αρχή απέστειλε στον U. Clees τροποποιητική πράξη αφορώσα τους εισαγωγικούς δασμούς, με το αιτιολογικό ότι το εν λόγω αυτοκίνητο πεπλανημένως κατετάγη στην κλάση 9705, ενώ θα έπρεπε να χαρακτηριστεί ως μεταχειρισμένο αυτοκίνητο εμπύπτον στην κλάση 8703 της ΣΟ, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 1985, Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)). Επειδή η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο U. Clees κατά της τροποποιητικής αυτής πράξεως επιβολής φόρου απορρίφθηκε, ο ενδιαφερόμενος άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Στη συνέχεια, το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η κλάση 9705 της ΣΟ ⁴¹ έχει την έννοια ότι αρκεί, κατά κανόνα, τα αυτοκίνητα οχήματα ως αντικείμενα συλλογής ιστορικής αξίας να βρίσκονται στην αρχική τους κατάσταση, χωρίς ουσιώδεις μεταβολές στο αμάξωμα, στο σύστημα διεύθυνσης ή στα φρένα, στον κινητήρα κ.λπ., να είναι ηλικίας τουλάχιστον τριάντα ετών και να αντιστοιχούν σε μοντέλο ή τύπο του οποίου η παραγωγή έχει σταματήσει.

Απαντώντας στο ερώτημα αυτό, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η Επιτροπή, επειδή διαπίστωσε ότι η προαναφερθείσα απόφαση είχε ερμηνευθεί διαφορετικά από τις εθνικές τελωνειακές αρχές, εξέδωσε τις επεξηγηματικές σημειώσεις της.

Δεδομένου ότι το εθνικό δικαστήριο επισήμανε ότι τα κριτήρια που καθορίζονται στις σημειώσεις αυτές δεν πληρούνται οπωσδήποτε από οποιοδήποτε παλαιό αυτοκίνητο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η ερμηνεία που δίδεται με απόφαση του Δικαστηρίου σε διάταξη σχετική με τη δασμολογική κατάταξη δεν μπορεί να αλλοιώνεται με την έκδοση εκ μέρους της Επιτροπής επεξηγηματικών σημειώσεων, οι οποίες, καίτοι αποτελούν σημαντικά στοιχεία για τη διασφάλιση της ενιαίας ερμηνείας της ΣΟ από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, εντούτοις δεν είναι νομικώς δεσμευτικές.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα τρία κριτήρια που έθεσε η Επιτροπή, δηλαδή το κριτήριο κατά το οποίο το συγκεκριμένο αυτοκίνητο πρέπει να βρίσκεται στην αρχική του κατάσταση, χωρίς ουσιώδη μεταβολή των σημαντικότερων στοιχείων του, το κριτήριο που συνίσταται στο να έχει σταματήσει η παραγωγή του αυτοκινήτου και το κριτήριο της ελάχιστης παλαιότητας του συγκεκριμένου αυτοκινήτου, ως στοιχεία συνθέτοντα το τεκμήριο της Επιτροπής, δεν αποκλίνουν από τις κατευθύνσεις που πηγάζουν από την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 1985, Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)). Πράγματι, τα αυτοκίνητα που πληρούν αυτά τα κριτήρια μπορούν, κατ' αρχήν, να εκφράσουν τις τεχνικές και αισθητικές ιδιομορφίες της εποχής παραγωγής τους και να αποτελέσουν, ειδικότερα, δείγματα μιας περιόδου εξελίξεως των επιτευγμάτων του ανθρώπου στον τομέα της κατασκευής αυτοκινήτων.

Αντιθέτως, το γεγονός ότι ένα αυτοκίνητο πληροί τα τρία αυτά κριτήρια που καθόρισε η Επιτροπή δεν αρκεί προκειμένου το αυτοκίνητο αυτό να καταταγεί στην κλάση 9705

⁴¹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87.

της ΣΟ. Αφενός, τα τρία αυτά κριτήρια θεσπίζουν απλώς τεκμήριο υπάρξεως του ιστορικού ή εθνογραφικού ενδιαφέροντος, το οποίο ανατρέπεται αν η αρμόδια αρχή αποδείξει ότι το αυτοκίνητο δεν παρουσιάζει καμιά ιδιομορφία συνδεόμενη με παρελθούσα περίοδο, υπό την έννοια ότι δεν υποδηλώνει ένα χαρακτηριστικό στάδιο της εξελίξεως των ανθρωπίνων επιτευγμάτων ή δεν αποτελεί δείγμα μιας περιόδου αυτής της εξελίξεως. Αφετέρου, πρέπει να πληρούνται τα τέσσερα κριτήρια τα οποία αφορούν τη συνδρομή των ιδιοτήτων που απαιτούνται προκειμένου να μπορεί ένα αυτοκίνητο να περιληφθεί σε μια συλλογή.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο απαντά ότι η κλάση 9705 της ΣΟ έχει την έννοια ότι παρουσιάζουν κατά τεκμήριο ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον τα αυτοκίνητα οχήματα τα οποία βρίσκονται στην αρχική τους κατάσταση, χωρίς ουσιώδεις μεταβολές στο αμάξωμα, στο σύστημα διεύθυνσης ή στα φρένα, στον κινητήρα κ.λπ., είναι ηλικίας τουλάχιστον τριάντα ετών και αντιστοιχούν σε μοντέλο ή τύπο του οποίου η παραγωγή έχει σταματήσει. Εντούτοις, τα αυτοκίνητα οχήματα που πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις δεν παρουσιάζουν ιστορικό ή εθνογραφικό ενδιαφέρον αν η αρμόδια αρχή αποδείξει ότι δεν αποτελούν χαρακτηριστικό στάδιο της εξελίξεως των επιτευγμάτων του ανθρώπου ή ότι δεν αποτελούν δείγματα μιας περιόδου αυτής της εξελίξεως. Επίσης, πρέπει να συντρέχουν τα κριτήρια που καθορίστηκαν με τη νομολογία του Δικαστηρίου τη σχετική με τις ιδιότητες που πρέπει να έχει ένα αυτοκίνητο προκειμένου να περιληφθεί σε μια συλλογή.

Απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2006, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht (C-311/04, [EU:C:2006:23](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη παρτίδων ρυζιού – Συμπληρωματική σημείωση 1, στοιχείο στ', του κεφαλαίου 10 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Κύρος – Εκ των υστέρων είσπραξη τελωνειακών δασμών – Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα – Ερμηνεία – Καλή πίστη του οφειλέτη»

Το κείμενο της ΣΟ ⁴² που ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης περιελάμβανε το τμήμα II, με τίτλο «Προϊόντα του φυτικού βασιλείου». Το τμήμα αυτό περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, το κεφάλαιο 10 με τίτλο «Δημητριακά». Στο κεφάλαιο αυτό περιλαμβανόταν η κλάση 1006, με τίτλο «Ρύζι», η οποία περιείχε, μεταξύ άλλων, τη διάκριση «μισολευκασμένο ρύζι» (διάκριση 1006 30). Επιπλέον, το ίδιο κεφάλαιο 10 περιέχει συμπληρωματική σημείωση (στο εξής: επίμαχη συμπληρωματική σημείωση), η οποία προβλέπει ορισμό του μισολευκασμένου ρυζιού ο οποίος περιέχει στοιχείο, σχετικό με το φύτρο του κόκκου ρυζιού, που δεν διαλαμβάνεται στην αντίστοιχη επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ.

⁴² ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2388/2000.

Τούτων δοθέντων, το αιτούν δικαστήριο ρώτησε, μεταξύ άλλων, το Δικαστήριο αν η επίμαχη συμπληρωματική σημείωση στερείται κύρους στο μέτρο που παραθέτει ορισμό του μισολευκασμένου ρυζιού ο οποίος περιέχει στοιχείο, σχετικό με το φύτρο του κόκκου ρυζιού, που δεν διαλαμβάνεται στην επεξηγηματική σημείωση του ΕΣ.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει εκ προοιμίου ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 300, παράγραφος 7, ΕΚ, η σύμβαση περί του ΕΣ δεσμεύει τα όργανα της Ένωσης. Κατά το άρθρο 3 της εν λόγω συμβάσεως, η Ένωση δεσμεύθηκε να μη μεταβάλει το περιεχόμενο του ΕΣ. Συναφώς, η αρχή της υπεροχής των διεθνών συμφωνιών που έχει συνάψει η Ένωση έναντι των διατάξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης απαιτεί να ερμηνεύονται οι διατάξεις αυτές, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο συνάδοντα προς τις εν λόγω συμφωνίες.

Επιπλέον, οι επεξηγηματικές σημειώσεις, οι οποίες καταρτίζονται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μεν όσον αφορά τη ΣΟ, από τον ΠΟΤ δε όσον αφορά το ΕΣ, συμβάλλουν σημαντικά στην ερμηνεία του περιεχομένου των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων, χωρίς, πάντως, να έχουν υποχρεωτική νομική ισχύ. Επομένως, το περιεχόμενο των εν λόγω σημειώσεων της ΣΟ πρέπει να είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις της ΣΟ και δεν μπορεί να τις τροποποιεί.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, έχοντας αναλύσει τους τίτλους της κατατάξεως των διαφόρων ειδών ρυζιού στις κλάσεις και διακρίσεις στο ΕΣ και στη ΣΟ, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ΣΟ είναι σύμφωνη με το ΕΣ. Το Δικαστήριο διευκρινίζει, ειδικότερα, ότι το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου απαιτεί να εξετασθεί αν το περιεχόμενο των διατάξεων της επίμαχης συμπληρωματικής σημειώσεως, καθ' όσον ορίζει τις έννοιες του μισολευκασμένου και του λευκασμένου ρυζιού, μεταβάλλει το περιεχόμενο της ΣΟ.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διαπιστώνει, βάσει συγκρίσεως των κειμένων της επεξηγηματικής σημειώσεως του ΠΟΤ και της επίμαχης συμπληρωματικής σημειώσεως όσον αφορά το μισολευκασμένο ρύζι, ότι υφίσταται μια διαφοροποίηση ως προς τη διατύπωση των ορισμών, η οποία έγκειται στο αν λαμβάνεται υπόψη η αφαίρεση του φύτρου στον ορισμό του μισολευκασμένου ρυζιού.

Εάν, λόγω της διαφοροποίησης αυτής, η επίμαχη συμπληρωματική σημείωση ερμηνευόταν ως εξαιρούσα από τη διάκριση 1006 30 της ΣΟ ρύζι από το οποίο έχει αφαιρεθεί μέρος του περικαρπίου, αλλά όχι το φύτρο, θα επιβαλλόταν η διαπίστωση ότι ούτε αυτό το ρύζι θα μπορούσε να καταταγεί στη διάκριση 1006 20 της ΣΟ. Μια τέτοια ερμηνεία θα είχε έτσι ως αποτέλεσμα να αποκλείσει κάθε πιθανότητα κατατάξεως αυτού του ρυζιού και, κατά συνέπεια, να περιορίσει το πεδίο εφαρμογής του ΕΣ, του οποίου η γενική οικονομία συνίσταται ακριβώς στο να κατατάσσει όλα τα προϊόντα. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, επομένως, ότι επιβάλλεται, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το παράγωγο δίκαιο πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο συνάδοντα προς τις διεθνείς συμφωνίες που δεσμεύουν την Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 300, παράγραφος 7, ΕΚ, να εξετασθεί αν υφίσταται άλλη ερμηνεία της επίμαχης συμπληρωματικής σημειώσεως που θα ήταν σύμφωνη με το ΕΣ.

Υπό το πρίσμα της εκτιμήσεως αυτής, το Δικαστήριο διαπιστώνει στη συνέχεια ότι η επίμαχη συμπληρωματική σημείωση μπορεί να ερμηνευθεί σύμφωνα με το ΕΣ. Κατά συνέπεια, η διαφοροποίηση ως προς το κείμενο της επίμαχης συμπληρωματικής σημειώσεως πρέπει να θεωρηθεί σύμφωνη με το ΕΣ και, ως εκ τούτου, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το κύρος της εν λόγω σημειώσεως.

Απόφαση της 14ης Απριλίου 2011, British Sky Broadcasting Group και Pace (C-288/09 και C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δέκτες και αποκωδικοποιητές ψηφιακής δορυφορικής τηλεόρασεως, μελειτουργία εγγραφής – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 12, παράγραφοι 5, στοιχείο α', σημείο i, και 6 – Χρονική ισχύς μιας δεσμευτικής δασμολογικής πληροφορίας»

Με την απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω ⁴³, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ ⁴⁴ πρέπει να μη λαμβάνονται υπόψη στο μέτρο που αντιβαίνουν στο γράμμα της ΣΟ.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις, οι οποίες καταρτίζονται, όσον αφορά τη ΣΟ, από την Επιτροπή και, όσον αφορά το ΕΣ, από τον ΠΟΤ, συμβάλλουν σημαντικά στην ερμηνεία του περιεχομένου των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων, χωρίς όμως να έχουν δεσμευτική νομική ισχύ.

Επιπλέον, το περιεχόμενο των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ, οι οποίες δεν υποκαθιστούν εκείνες του ΕΣ, αλλά πρέπει να θεωρούνται συμπληρωματικές τους και να λαμβάνονται υπόψη μαζί με αυτές, πρέπει, κατά συνέπεια, να είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της ΣΟ και δεν μπορεί να μεταβάλει το περιεχόμενο των διατάξεων αυτών.

Βάσει των ανωτέρω, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, αν προκύπτει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ΣΟ αντιβαίνουν στο γράμμα των κλάσεων της ΣΟ και των σημειώσεων των τμημάτων ή των κεφαλαίων, πρέπει να μη λαμβάνονται υπόψη.

Απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2016, Salutas Pharma (C-124/15, [EU:C:2016:87](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 3004 – Αναβράζοντα δισκία που περιέχουν 500 mg ασβεστίου – Περιεκτικότητα σε ορισμένη ουσία της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως σημαντικά μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση της ουσίας αυτής για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του οργανισμού και της υγείας»

⁴³ Βλ. ενότητα II.2.2., με τίτλο «Προορισμός του προϊόντος». Η απόφαση αυτή μνημονεύεται επίσης στην ενότητα III.3.2, με τίτλο «Δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες».

⁴⁴ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς 2587/91 και 1214/2007.

Το 2012, η Salutas Pharma ζήτησε τη χορήγηση ΔΔΠ για δισκία αποτελούμενα από παρασκεύασμα με βασικό συστατικό το ασβέστιο, το οποίο λαμβάνεται από το στόμα αφού διαλυθεί στο νερό. Πρότεινε την κατάταξη του προϊόντος αυτού στη διάκριση 3004 90 00 της ΣΟ.

Το τελωνείο κατέταξε το εν λόγω προϊόν, χορηγώντας τη ΔΔΠ, στη διάκριση 2106 90 92 της ΣΟ, με το αιτιολογικό ότι το προϊόν αυτό δεν εμπίπτει στην κλάση 3004 της ΣΟ στο μέτρο που η δοσολογία του δεν αντιστοιχεί σε επίπεδο κατανάλωσης ασβεστίου σημαντικά μεγαλύτερο από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του οργανισμού και της υγείας.

Κατόπιν διοικητικής ενστάσεως της Salutas Pharma, το τελωνείο επιβεβαίωσε την απόφαση περί κατατάξεως του επίδικου στην κύρια δίκη προϊόντος στην κλάση 2106 της ΣΟ, εκτιμώντας ότι η προϋπόθεση της συμπληρωματικής σημειώσεως 1 του κεφαλαίου 30 της ΣΟ δεν πληρούτο στο μέτρο που η περιεκτικότητα σε ασβέστιο της συνιστώμενης μέγιστης ημερήσιας δόσεως του επίδικου προϊόντος δεν ισούτο προς το τριπλάσιο της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως ασβεστίου.

Η Salutas Pharma άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως του τελωνείου, υποστηρίζοντας ότι η συμπληρωματική σημείωση 1 του κεφαλαίου 30 της ΣΟ είναι ανίσχυρη στο μέτρο που τροποποιεί το περιεχόμενο της δασμολογικής κλάσεως 3004 της ΣΟ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν τα αναβράζοντα δισκία που περιέχουν 500 mg ασβεστίου ανά δισκίο, χρησιμοποιούνται για την πρόληψη και θεραπεία της οστεοπορωσίας ή επικουρικώς προς τις ειδικές θεραπευτικές αγωγές για την πρόληψη και θεραπεία της οστεοπόρωσης και των οποίων η μέγιστη συνιστώμενη ημερήσια δόση ανέρχεται για τους ενήλικες, κατά τα αναγραφόμενα στην ετικέτα, σε τρία δισκία πρέπει να κατατάσσονται στη διάκριση 3004 90 00 της ΣΟ ⁴⁵.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι σημειώσεις των κεφαλαίων της ΣΟ συνιστούν σημαντικά μέσα για την εξασφάλιση ομοιόμορφης εφαρμογής του ΚΔ και παρέχουν αξιόπιστα στοιχεία για την ερμηνεία του. Το περιεχόμενο των εν λόγω σημειώσεων πρέπει επομένως να είναι σύμφωνο προς τις διατάξεις της ΣΟ και δεν μπορεί να τις τροποποιεί. Επιπλέον, οι επεξηγηματικές σημειώσεις συμβάλλουν σημαντικά στην ερμηνεία του περιεχομένου των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων, χωρίς πάντως να έχουν δεσμευτική νομική ισχύ.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το επίδικο στην κύρια δίκη προϊόν πληροί τις προϋποθέσεις της συμπληρωματικής σημειώσεως 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως δ', του κεφαλαίου 30 της ΣΟ, οι δε διάδικοι της κύριας δίκης διαφωνούν μόνον ως προς το αν η περιεκτικότητα σε ασβέστιο της συνιστώμενης ημερήσιας

⁴⁵ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011.

δόσεως του εν λόγω προϊόντος είναι «σημαντικά μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του οργανισμού και της υγείας», κατά την έννοια της ως άνω συμπληρωματικής σημειώσεως.

Ειδικότερα, η επεξηγηματική σημείωση επί του κεφαλαίου 30 της ΣΟ επισημαίνει, προς αποσαφήνιση του διαλαμβανόμενου στη συμπληρωματική σημείωση 1 του εν λόγω κεφαλαίου κριτηρίου το οποίο δηλώνεται με τη φράση «σημαντικά μεγαλύτερη», ότι η συνιστώμενη ημερήσια δόση πρέπει να έχει περιεκτικότητα σε βιταμίνες ή σε ανόργανες ουσίες «πολύ μεγαλύτερη [...], κατά κανόνα τουλάχιστον 3 φορές μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση».

Αφενός, η εν λόγω επεξηγηματική σημείωση, η οποία δεν έχει δεσμευτική νομική ισχύ, προβλέπει ότι προϊόν του οποίου η συνιστώμενη ημερήσια δόση περιέχει ποσότητα βιταμινών ή ανόργανων ουσιών τρεις φορές μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση των εν λόγω βιταμινών ή ανόργανων ουσιών υπάγεται στο οικείο κεφάλαιο εφόσον πληρούνται και όλες οι λοιπές προϋποθέσεις. Αφετέρου, η εν λόγω σημείωση, δεδομένου ότι περιέχει τη φράση «κατά κανόνα», δεν αποκλείει από το κεφάλαιο 30 της ΣΟ προϊόντα απλώς και μόνο διότι η περιεκτικότητα σε βιταμίνες ή σε ανόργανες ουσίες της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεώς τους δεν είναι τρεις φορές μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση των εν λόγω βιταμινών ή ανόργανων ουσιών.

Συνεπώς, κατά το Δικαστήριο, η επεξηγηματική σημείωση επί του κεφαλαίου 30 της ΣΟ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η περιεκτικότητα σε βιταμίνες ή σε ανόργανες ουσίες της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως των προϊόντων που αποτελούνται από τις ουσίες αυτές πρέπει οπωσδήποτε να είναι τρεις φορές μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση των εν λόγω βιταμινών ή ανόργανων ουσιών προκειμένου να επιτρέπεται η κατάταξη των προϊόντων αυτών στην κλάση 3004 της ΣΟ. Ειδικότερα, όταν η περιεκτικότητα σε βιταμίνες, ανόργανες ουσίες, απαραίτητα αμινοξέα και λιπαρά οξέα της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως ενός προϊόντος το οποίο εμφανίζει τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες που ορίζονται από το γράμμα της κλάσεως 3004 της ΣΟ είναι σημαντικά υψηλότερη από την αναγκαία ή συνιστώμενη για μια κανονική δίαιτα ποσότητα, το προϊόν πρέπει να καταταγεί στην κλάση αυτή.

2. Κανονισμοί δασμολογικής κατάταξης που έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή

Απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 1997, Wiener SI (C-338/95, [EU:C:1997:552](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Νυχτικό»

Το 1985 η γερμανική εταιρία Wiener εισήγαγε από την Ταϊλάνδη ενδύματα τα οποία δήλωσε ως «γυναικεία νυχτικά» υπό την έννοια της διακρίσεως 60.04 B IV β) 2 ββ) του ΚΔ. Κατόπιν δειγματοληπτικού ελέγχου, τα ενδύματα αυτά τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία και καταλογίστηκαν στη δασμολογική ποσόστωση για τα «νυχτικά».

Ωστόσο, κατόπιν συμπληρωματικού ελέγχου, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έκριναν ότι τα ενδύματα αυτά ήταν «φορέματα από συνθετικές υφαντικές ύλες» υπό την έννοια της διακρίσεως 60.05 A II β) 4 γγ) 22 του ΚΔ και επέβαλαν εκ των υστέρων δασμούς με υψηλότερο συντελεστή.

Ως εκ τούτου, η Wiener άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω πράξεως περί εκ των υστέρων επιβολής δασμών, η οποία όμως απορρίφθηκε με δικαστική απόφαση. Η Wiener άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο όρος «νυχτικά» της διακρίσεως 60.04 B IV β) 2 ββ) του ΚΔ του 1985 ⁴⁶ έχει την έννοια ότι καλύπτει μόνον τα «άλλα» εσωτερικά ενδύματα, τα οποία λόγω των χαρακτηριστικών τους προορίζονται σαφώς να φοριούνται αποκλειστικά ως ενδύματα νυκτός, ή καλύπτει επίσης τα προϊόντα τα οποία λόγω της εξωτερικής τους εμφανίσεως προορίζονται κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, να φοριούνται στο κρεβάτι.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το κείμενο της διακρίσεως 60.04 B IV β) 2 ββ) του ΚΔ δεν περιέχει ορισμό των νυχτικών για γυναίκες ή κορίτσια. Ορισμός των προϊόντων αυτών δεν υπάρχει ούτε στις επεξηγηματικές σημειώσεις του ΚΔ ούτε στις επεξηγηματικές σημειώσεις της ονοματολογίας του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

Εφαρμόζοντας το σκεπτικό της αποφάσεως της 9ης Αυγούστου 1994, Neckermann Versand (C-395/93, [EU:C:1994:318](#)), εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι, δεδομένου ότι τα εμπορεύματα προορίζονται να φοριούνται κυρίως στο κρεβάτι, πρέπει να θεωρηθούν ως «νυχτικά» υπό την έννοια της διακρίσεως 60.04 B IV β) 2 ββ) του ΚΔ, παρά το γεγονός ότι θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς.

Κατά το Δικαστήριο, το συμπέρασμα αυτό δεν θίγεται συνεπεία της εκδόσεως του κανονισμού 548/89, του οποίου το παράρτημα προβλέπει ότι τα πλεκτά ενδύματα που

⁴⁶ ΚΔ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3400/84.

είναι ελαφριά, προορίζονται να καλύπτουν το πάνω μέρος του σώματος, φθάνουν μέχρι το μέσο του μηρού, έχουν στρογγυλή και φαρδιά λαιμόκοψη, κοντά και φαρδιά μανίκια, καθώς και κορδόνι ραμμένο στην αριστερή ραφή, στο ύψος της μέσης, δεν μπορούν να καταταχθούν ως «νυχτικά», αλλά είναι «φορέματα» υπό την έννοια της κλάσεως 6104 της ΣΟ, δεδομένου ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι προορίζονται να φοριούνται αποκλειστικά ως ενδύματα νυκτός, καθώς και της εκδόσεως του κανονισμού 812/89, ο οποίος αποκλείει την κατάταξη ως «νυχτικών» διαφόρων πλεκτών ενδυμάτων (100 % βαμβάκι), που είναι ελαφριά, προορίζονται να καλύπτουν το πάνω μέρος του σώματος και φθάνουν μέχρι το μέσο του μηρού, έχουν στρογγυλή και φαρδιά λαιμόκοψη, κοντά μανίκια, χωρίς κορδόνι στο ύψος της μέσης.

Πράγματι, οι εν λόγω κανονισμοί περί δασμολογικής κατατάξεως είναι μεταγενέστεροι των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις τους δεν μπορούν να εφαρμοστούν κατ' αναλογία για την ερμηνεία μεταγενέστερων ρυθμίσεων της τελωνειακής νομοθεσίας, έστω και αν οι κανονισμοί αυτοί έχουν διευκρινιστικό μόνο σκοπό και δεν έχουν τροποποιήσει τη διατύπωση των οικείων κλάσεων ή διακρίσεων.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ιδίως ότι, πριν από την υλοποιηθείσα με τους μεταγενέστερους κανονισμούς περί δασμολογικής κατατάξεως παρέμβαση της Επιτροπής για τη συστατική ερμηνεία της έννοιας των «νυχτικών», συμφωνούσε απολύτως προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία αποτελεί θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης, το να μπορεί η έννοια αυτή να ερμηνεύεται συνήθως ως καλύπτουσα όχι μόνον τα εσωτερικά ενδύματα που προορίζονται αποκλειστικά να φοριούνται στο κρεβάτι, αλλά και εκείνα που προορίζονται κυρίως για τη χρήση αυτή.

Κατά συνέπεια, η διάκριση 60.04 Β IV β) 2 ββ) του ΚΔ έχει την έννοια ότι καλύπτει τα εσωτερικά ενδύματα τα οποία, λόγω των αντικειμενικών τους χαρακτηριστικών, προορίζονται να φοριούνται αποκλειστικά ή κυρίως στο κρεβάτι. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη το κόψιμο των ενδυμάτων, το υλικό κατασκευής τους, την εξωτερική τους εμφάνιση και τις εξελίξεις της μόδας στο οικείο κράτος μέλος, αν τα ενδύματα αυτά παρουσιάζουν τα προαναφερθέντα αντικειμενικά χαρακτηριστικά ή μπορούν, αντιθέτως, να φοριούνται τόσο στο κρεβάτι όσο και σε άλλους χώρους.

Απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, [EU:C:2008:645](#))

«Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως – Κύρος κανονισμού περί κατατάξεως εμπορευμάτων – Ερμηνεία του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1196/97 – Άρθρα 220 και 239 του τελωνειακού κώδικα – Άρθρα 871 και 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 – Αποξηραμένα φύλλα παρασκευασμένα με αλεύρι ρυζιού, αλάτι και νερό – Δασμολογική κατάταξη – Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών – Διαδικασία διαγραφής – Σφάλμα τελωνειακών αρχών το οποίο λογικά θα μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη – Πρόδηλη αμέλεια εισαγωγέα»

Η Η & S είναι ολλανδική επιχείρηση παραγωγής και εμπορίου η οποία προμηθεύει, μεταξύ άλλων, τα εστιατόρια με ασιατικά προϊόντα διατροφής. Προς τούτο, εισάγει ριζόχαρτο από το Βιετνάμ.

Η Η & S εισήγε το προϊόν αυτό, ήδη από το 1996, υπό τη διάκριση 1901 90 99 της ΣΟ ⁴⁷. Η εν λόγω δασμολογική κατάταξη είχε γίνει πλείονες φορές δεκτή από τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές (στο εξής: τελωνειακές αρχές), ακόμη και μετά από ελέγχους και αναλύσεις δειγμάτων των εισαγόμενων φορτίων.

Το 1997, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 1196/97, σύμφωνα με τον οποίο τα επίμαχα προϊόντα εμπίπτουν πράγματι στη διάκριση 1905 90 20 της ΣΟ. Ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 19 Ιουλίου 1997.

Ωστόσο, η Η & S εξακολούθησε να εισάγει ριζόχαρτο κατατάσσοντάς το στη δασμολογική διάκριση 1901 90 99. Οι τελωνειακές αρχές εξακολούθησαν επίσης να δέχονται τις δηλώσεις της, με τελευταίες τις δηλώσεις της 14ης Ιουλίου 1997 και της 16ης Μαρτίου 1998. Την ίδια ημέρα, στις 16 Μαρτίου, αντιλήφθηκαν ότι επρόκειτο περί εσφαλμένης κατατάξεως και ενημέρωσαν την εταιρία αυτή ότι το εν λόγω εμπόρευμα εμπίπτει στη διάκριση του προαναφερθέντος κανονισμού, ήτοι στη διάκριση 1905 90 20 της ΣΟ. Στη συνέχεια η Η & S δήλωσε τα προϊόντα της υπό την τελευταία αυτή διάκριση.

Κατά τη διάρκεια του 2000, οι τελωνειακές αρχές ενημέρωσαν την Η & S ότι, για την περίοδο από 25 Νοεμβρίου 1997 έως 2 Φεβρουαρίου 1998, θα εισέπρατταν εκ των υστέρων τους δασμούς που έπρεπε να είχαν καταβληθεί δυνάμει της κατατάξεως στη διάκριση 1905 90 20 της ΣΟ.

Κατόπιν αυτού, η Η & S υπέβαλε αίτηση περί διαγραφής των εν λόγω δασμών. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε, γεγονός που οδήγησε τελικά στη διαφορά της κύριας δίκης.

Το αιτούν δικαστήριο, έχοντας αμφιβολίες ως προς τη δασμολογική κατάταξη του ριζόχαρτου, αποφάσισε να ζητήσει από το Δικαστήριο να διευκρινίσει, μεταξύ άλλων, αν φύλλα παρασκευασμένα με αλεύρι ρυζιού, αλάτι και νερό που έχουν αποξηρανθεί,

⁴⁷ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1624/97.

αλλά δεν έχουν υποστεί θερμική επεξεργασία, εμπίπτουν στη διάκριση 1905 90 20 της ΣΟ και, ενδεχομένως, αν ο κανονισμός 1196/97 είναι ισχυρός.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το κείμενο της κλάσης 1905 της ΣΟ στην ολλανδική γλώσσα, αντίθετα προς ορισμένες άλλες γλωσσικές αποδόσεις, δεν αναφέρεται ρητώς σε ζύμες από αλεύρι ή άμυλο κάθε είδους σε φύλλα και παρόμοια προϊόντα που πρέπει να είναι «αποξηραμένα». Ειδικότερα, το κείμενο στην εν λόγω γλώσσα αναφέρεται μόνο σε προϊόντα υπό μορφή φύλλων.

Ωστόσο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας των κανονισμών της Ένωσης αποκλείει, σε περίπτωση αμφιβολίας, να λαμβάνεται μεμονωμένα υπόψη το κείμενο μιας διατάξεως, αλλά αντιθέτως απαιτεί να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό το πρίσμα των κειμένων στις άλλες επίσημες γλώσσες.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, αφενός, το κείμενο πλειόνων γλωσσικών αποδόσεων της διάκρισης 1905 90 20 της ΣΟ αναφέρεται ρητώς στο ριζόχαρτο («rice paper») ή στα «αποξηραμένα» προϊόντα, ενώ η κλάση 1901 έχει απλώς χαρακτηρή υπολοίπου, αφού αφορά αποκλειστικώς προϊόντα που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται σε άλλο τμήμα της ΣΟ.

Αφετέρου, όπως προκύπτει από το κείμενο πλειόνων γλωσσικών αποδόσεων της ΣΟ και τις επεξηγηματικές σημειώσεις της Επιτροπής που παραπέμπουν στις επεξηγηματικές σημειώσεις της συμβάσεως για το ΕΣ, το γεγονός ότι ένα προϊόν είναι ψημένο δεν αποτελεί αναγκαίο χαρακτηριστικό για την ταξινόμησή του στη διάκριση 1905 90 20.

Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η κατάταξη στη διάκριση 1905 90 20 της ΣΟ παρασκευασμάτων διατροφής υπό μορφή αποξηραμένων ημιδιαφανών φύλλων ή λεπτών φετών, διαφόρων μεγεθών, παρασκευασμένων από αλεύρι ρυζιού, αλάτι και νερό, είναι σύμφωνη προς το περιεχόμενο της εν λόγω διακρίσεως. Επομένως, δεν επηρεάζεται το κύρος του κανονισμού 1196/97.

Απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2009, Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Μόνιτορ με οθόνη υγρών κρυστάλλων (LCD) τα οποία διαθέτουν θύρες SUB-D, DVI-D, USB, S-video και composite video – Κλάση 8471 – Κλάση 8528 – Κανονισμός (ΕΚ) 754/2004»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω⁴⁸, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, επιπλέον, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο

⁴⁸ Βλ. ενότητα II.2.1, με τίτλο «Αντικειμενικά χαρακτηριστικά και αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος».

κανονισμός 754/2004 έχει εφαρμογή για τη δασμολογική κατάταξη των επίμαχων στην κύρια δίκη μόνιτορ τύπου LCD.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, αφενός, ότι ένας κανονισμός δασμολογικής κατατάξεως εκδίδεται από την Επιτροπή όταν η κατάταξη συγκεκριμένου προϊόντος στη ΣΟ δύναται να δημιουργήσει δυσκολία ή να γίνει το αντικείμενο διαμάχης και, αφετέρου, ότι ένας τέτοιος κανονισμός έχει γενική ισχύ καθόσον έχει εφαρμογή όχι μόνον επί ενός συγκεκριμένου επιχειρηματία, αλλά εφ' όλων των πανομοιότυπων προϊόντων με εκείνο που έγινε αντικείμενο της κατατάξεως αυτής.

Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η κατ' αναλογία εφαρμογή ενός κανονισμού δασμολογικής κατατάξεως επί προϊόντων ανάλογων με εκείνα που αφορά ο κανονισμός αυτός συμβάλλει στη συνεπή ερμηνεία της ΣΟ και στην ίση μεταχείριση των επιχειρηματιών, στην περίπτωση αυτή πρέπει, επίσης, τα προς κατάταξη προϊόντα και εκείνα που αφορά ο κανονισμός δασμολογικής κατατάξεως να μοιάζουν αρκετά. Πάντως, τα εν λόγω μόνιτορ LCD δεν είναι από τεχνολογικής απόψεως πανομοιότυπα με τα προϊόντα που κατατάσσει ο κανονισμός 754/2004, ο οποίος αφορά μόνιτορ με οθόνη πλάσματος, τα οποία είναι διαφορετικά και όσον αφορά τις διαστάσεις και την ανάλυσή τους.

Απλώς και μόνο το γεγονός ότι τόσο τα επίμαχα στην κύρια δίκη μόνιτορ όσο και τα προϊόντα που αφορά ο κανονισμός 754/2004 μπορούν, όλα, να αναπαράγουν σήματα που προέρχονται τόσο από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και από άλλες πηγές, πέρα από κάθε αξιολόγηση των αντικειμενικών χαρακτηριστικών τους καθώς και της αποδόσεώς τους όσον αφορά τις διάφορες λειτουργίες που έχουν, δεν είναι αρκετό για να εφαρμοστεί κατ' αναλογία ο εν λόγω κανονισμός στα μόνιτορ αυτά.

Επομένως, ο κανονισμός 754/2004 δεν έχει εφαρμογή για τη δασμολογική κατάταξη των μόνιτορ τύπου LCD με θύρες D-Sub, DVI-D, USB, S-video και composite video.

Απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Panasonic Italia κ.λπ. (C-472/12, [EU:C:2014:2082](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάσεις 8471 και 8528 – Οθόνες πλάσματος – Λειτουργικές δυνατότητες οθόνης υπολογιστή – Λειτουργικές δυνατότητες οθόνης τηλεόρασης, μετά την εισαγωγή κάρτας βίντεο»

Κατά τα έτη 2001 έως 2004, οι αναιρεσείουσες της κύριας δίκης εισήγαγαν στην Ιταλία οθόνες πλάσματος. Για την τελωνειακή διασάφησή τους, τις κατέταξαν στην κλάση 8471 60 90 της ΣΟ, ως οθόνες προοριζόμενες αποκλειστικά για τη μετάδοση εικόνων προερχόμενων από ηλεκτρονικό υπολογιστή, με συνέπεια την απαλλαγή από δασμούς και την καταβολή φόρου προστιθέμενης αξίας με συντελεστή 20 %.

Η υπηρεσία τελωνείων θεώρησε ωστόσο ότι οι οθόνες αυτές έπρεπε να καταταγούν στην κλάση 8528 της ΣΟ, η οποία αφορά μεταξύ άλλων τους δέκτες τηλεόρασης και τις

οθόνες απεικόνισης (βίντεο μόνιτορ), με συνέπεια την επιβολή δασμών με συντελεστή 14 %.

Κατά συνέπεια, οι αναιρεσείουσες της κύριας δίκης άσκησαν προσφυγές ενώπιον του Commissione tributaria provinciale di Milano (φορολογικού δικαστηρίου της επαρχίας του Μιλάνου, Ιταλία), το οποίο τις απέρριψε με το σκεπτικό ότι το γεγονός ότι, με την απλή εισαγωγή κάρτας, οι εν λόγω οθόνες αποκτούν τη δυνατότητα λήψεως σύνθετων σημάτων βίντεο απέκλειε την κατάταξή τους στην κλάση 8471 της ΣΟ. Οι αναιρεσείουσες της κύριας δίκης άσκησαν έφεση κατά των πρωτόδικων αποφάσεων ενώπιον του Commissione tributaria regionale di Milano (φορολογικού δικαστηρίου της περιφέρειας του Μιλάνου, Ιταλία), το οποίο επιβεβαίωσε την κατάταξη των εισαχθεισών οθονών στη δασμολογική κλάση 8528 της ΣΟ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο, επιληφθέν αιτήσεων αναίρεσως κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' έφεση, υπέβαλε στο Δικαστήριο, πρώτον, ερώτημα σχετικό με τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν, προκειμένου να καθοριστεί αν οι επίμαχες στην κύρια δίκη οθόνες πρέπει να καταταγούν στην κλάση 8471 της ΣΟ ⁴⁹ ή, άλλως, στην κλάση 8528 της ΣΟ.

Όσον αφορά τη μέθοδο που πρέπει να ακολουθηθεί για τη δασμολογική κατάταξη των οθονών αυτών, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από τη σημείωση 5, Β, στοιχεία α' έως γ', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ προκύπτει ότι οθόνες όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη υπάγονται στην κλάση 8471 της ΣΟ ως μονάδες αυτόματης μηχανής επεξεργασίας πληροφοριών εφόσον πληρούν τρεις προϋποθέσεις, δηλαδή ανήκουν σε τύπο που χρησιμοποιείται αποκλειστικώς ή κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών, μπορούν να συνδεθούν με την κεντρική μονάδα επεξεργασίας και μπορούν να δέχονται ή να παρέχουν δεδομένα σε μορφή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το σύστημα.

Δεδομένου ότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι πληρούνται η δεύτερη και η τρίτη προϋπόθεση που εκτέθηκαν ανωτέρω, όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η απλή δυνατότητα αναπαραγωγής εικόνων προερχόμενων από πηγές άλλες πλην αυτόματης μηχανής επεξεργασίας πληροφοριών δεν μπορεί να αποκλείσει την κατάταξη οθόνης στην κλάση 8471 της ΣΟ, λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως της σημειώσεως 5, Β, στοιχείο α', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, που αναφέρεται στις μονάδες που χρησιμοποιούνται «αποκλειστικά ή κυρίως» σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών.

Πράγματι, από τα σημεία των επεξηγηματικών σημειώσεων σχετικά με την κλάση 8471 προκύπτει ότι οι οθόνες που χρησιμοποιούνται κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών μπορούν να προσδιοριστούν, πέρα από το γεγονός ότι δεν έχουν κατάλληλη θύρα για σύνδεση με συστήματα επεξεργασίας δεδομένων, από άλλα

⁴⁹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό 2388/2000, τον κανονισμό 2031/2001, τον κανονισμό 1832/2002 και τον κανονισμό 1789/2003.

τεχνικά χαρακτηριστικά, ιδίως δε από το γεγονός ότι έχουν σχεδιαστεί για να εργάζεται ο χρήστης κοντά σε αυτές, ότι δεν έχουν δυνατότητα αναπαραγωγής τηλεοπτικών σημάτων, ότι έχουν μειωμένες ηλεκτρομαγνητικές εκπομπές, ότι το βήμα τους κοκκιδωτής οθόνης αρχίζει από 0,41 για μεσαίο βαθμό ανάλυσης και μικραίνει όσο αυξάνεται η ανάλυση, ότι το εύρος ζώνης τους είναι 15 MHz ή παραπάνω και ότι οι διαστάσεις των εικονοστοιχείων στην οθόνη είναι μικρότερες απ' ό,τι στα βίντεο μόνιτορ της κλάσεως 8528 του ΕΣ, ενώ η σύγκλιση των ως άνω οθονών είναι ισχυρότερη από αυτή των βίντεο μόνιτορ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι, για τη δασμολογική κατάταξη στη ΣΟ έγχρωμων οθονών πλάσματος, με διαγώνιο 106,6 cm εξοπλισμένη με δύο ηχεία και τηλεχειριστήριο και με ενσωματωμένη υποδοχή για κάρτα βίντεο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο συμφυής προορισμός τους που συνίσταται στην αναπαραγωγή, αφενός, δεδομένων προερχόμενων από αυτόματα μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών και, αφετέρου, σύνθετων σημάτων βίντεο. Τέτοιου είδους οθόνες πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 8471 60 90 της ΣΟ αν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών, υπό την έννοια της σημειώσεως 5, Β, στοιχείο α', του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, ή στη διάκριση 8528 21 90 της ΣΟ αν τούτο δεν ισχύει, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να καθορίσει βάσει των αντικειμενικών χαρακτηριστικών των εν λόγω οθονών και, ιδίως, αυτών που μνημονεύονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με την κλάση 8471 του ΕΣ, ειδικότερα στα σημεία 1 έως 5 του μέρους του κεφαλαίου Ι, Δ, του ΕΣ το οποίο αφορά τις οθόνες αυτόματων μηχανών επεξεργασίας πληροφοριών.

Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο ρώτησε αν ο κανονισμός 754/2004 πρέπει να εφαρμοσθεί αναδρομικώς.

Αφού υπενθύμισε τη νομολογία του, κατά την οποία η αρχή της ασφαλείας δικαίου δεν επιτρέπει την αναδρομική εφαρμογή ενός κανονισμού, τούτο δε ανεξάρτητα από τις ευνοϊκές ή δυσμενείς συνέπειες που η εν λόγω εφαρμογή μπορεί να έχει για τον ενδιαφερόμενο, εκτός και αν γίνεται επαρκώς σαφής μνεία, είτε στη διατύπωση είτε στους στόχους του, επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι ο κανονισμός δεν ισχύει μόνο για το μέλλον, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από κανένα από τα στοιχεία που περιέχονται στο προίμιο του κανονισμού 754/2004, στο γράμμα των διατάξεών του ή στο παράρτημά του δεν προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός πρέπει να εφαρμοστεί αναδρομικώς.

Εν πάση περιπτώσει, ένας κανονισμός που ορίζει τις προϋποθέσεις κατατάξεως σε δασμολογική κλάση ή διάκριση της ΣΟ δεν μπορεί να έχει αναδρομικά αποτελέσματα. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός 754/2004 δεν μπορεί να εφαρμοσθεί αναδρομικώς.

Απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Εκτίμηση του κύρους – Κανονισμός (ΕΚ) 1051/2009 – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 8701 – Ελκυστήρες –

Διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 – Γεωργικοί ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών (με εξαίρεση τους χειροδηγούμενους), τροχοφόροι, καινούργιοι – Ελαφρά τετράτροχα οχήματα παντός εδάφους που έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται ως ελκυστήρες»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω ⁵⁰, στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας που κίνησε η ΚΜΕ σχετικά με τις ΔΔΠ, το *Gerechtshof Amsterdam* (Εφετείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) υπέβαλε ερώτημα προς το Δικαστήριο ως προς το κύρος του κανονισμού 1051/2009 καθώς και, ενδεχομένως, ως προς τις διακρίσεις στις οποίες θα έπρεπε να καταταγούν τα συγκεκριμένα οχήματα.

Οι διάδικοι της κύριας δίκης και το αιτούν δικαστήριο υποστήριξαν ότι, μολονότι τα οχήματα τα οποία αφορά ο κανονισμός 1051/2009 και τα επίμαχα στην υπόθεση αυτή οχήματα δεν είναι πανομοιότυπα, εντούτοις είναι αρκούντως παρόμοια ώστε ο κανονισμός αυτός να έχει κατ' αναλογίαν εφαρμογή. Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το κύρος του ανωτέρω κανονισμού, λόγω της ελλείψεως ειδικού εξοπλισμού, όπως οι δυναμοδότες, οι υδραυλικές διατάξεις ανυψώσεως ή τα βαρούλκα.

Το αιτούν δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με τις δασμολογικές διακρίσεις αναφέρονται σε ειδικό εξοπλισμό όπως βαρούλκα για τους ελκυστήρες δασών, αλλά περιγράφουν τους γεωργικούς ελκυστήρες απλώς ως «συνήθως» εξοπλισμένους με υδραυλικές διατάξεις ανυψώσεως και δυναμοδότες. Η παρατήρηση αυτή ήγειρε ερωτήματα ως προς το αν ο κανονισμός 1051/2009 έχει εφαρμογή σε παρόμοια οχήματα παντός εδάφους, τα οποία θα μπορούσαν να ταξινομηθούν ως γεωργικοί ελκυστήρες ακόμη και αν δεν είναι εξοπλισμένα με τις εν λόγω διατάξεις.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ιδίως ότι, όταν το εθνικό δικαστήριο αμφιβάλλει για το κύρος κανονισμού περί δασμολογικής κατατάξεως τον οποίο πρέπει να εφαρμόσει κατ' αναλογία σε προϊόντα αρκούντως ανάλογα με τα προϊόντα που αφορά ο εν λόγω κανονισμός, κρίνεται δικαιολογημένο να υποβάλει προς το Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκειμένου να εκτιμηθεί το κύρος του.

Εν κατακλείδι, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το σημείο 2 του παραρτήματος του κανονισμού 1051/2009 είναι ανίσχυρο, καθόσον κατατάσσει το περιγραφόμενο σ' αυτό όχημα στη διάκριση 8701 90 90 της ΣΟ ⁵¹, και όχι σε εκείνη από τις διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 που αντιστοιχεί στην ισχύ του κινητήρα του οχήματος αυτού.

⁵⁰ Όσον αφορά το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της διαφοράς, βλ. ενότητα II.2.2, με τίτλο «Προορισμός του προϊόντος».

⁵¹ ΣΟ όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 948/2009.

Απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, LEK(C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Συμπληρώματα διατροφής που εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 2106 – Δραστική ουσία ως βασικό συστατικό – Ενδεχόμενη κατάταξη στο κεφάλαιο 30 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Παρουσίαση και διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων ως φαρμάκων»

Στην υπόθεση αυτή, μέρος του νομικού πλαισίου της οποίας εκτέθηκε ανωτέρω ⁵², το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημά του, να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν η ΣΟ ⁵³ έχει την έννοια ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία έχουν ευεργετικά αποτελέσματα για την υγεία εν γένει και των οποίων το βασικό συστατικό είναι δραστική ουσία που περιλαμβάνεται στα συμπληρώματα διατροφής τα οποία κατατάσσονται στην κλάση 2106 της ΣΟ, μολονότι παρουσιάζονται από τον κατασκευαστή ως φάρμακα και διατίθενται στην αγορά και πωλούνται ως τέτοια, μπορούν να καταταγούν στην κλάση 3004 της ΣΟ ή αν αντιθέτως υπάγονται στην κλάση 2106 αυτής.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο εξετάζει, μεταξύ άλλων, το ζήτημα αν ο κανονισμός 1264/98 και ο εκτελεστικός κανονισμός 727/2012, οι οποίοι κατατάσσουν ορισμένα προϊόντα στην κλάση 2106 της ΣΟ, έχουν εφαρμογή στα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα.

Πρώτον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, ένας κανονισμός περί κατατάξεως σε δασμολογική κλάση έχει γενική ισχύ, καθόσον δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση συγκεκριμένου επιχειρηματία, αλλά επί όλων των προϊόντων που είναι πανομοιότυπα με εκείνο που εξέτασε η επιτροπή τελωνειακού κώδικα. Προκειμένου να καθοριστεί, στο πλαίσιο ερμηνείας κανονισμού προβλέποντος μια τέτοια δασμολογική κατάταξη, το πεδίο εφαρμογής του, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, η αιτιολογία του. Επ' αυτού, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα δεν είναι πανομοιότυπα με εκείνα τα οποία αφορούν οι ανωτέρω κανονισμοί. Κατά συνέπεια, οι εν λόγω κανονισμοί δεν έχουν ευθέως εφαρμογή στα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα.

Δεύτερον, το Δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του, κατά την οποία η κατ' αναλογίαν εφαρμογή κανονισμού περί κατατάξεως σε δασμολογική κλάση, όπως ο κανονισμός 1264/98 και ο εκτελεστικός κανονισμός 727/2012, επί προϊόντων ανάλογων προς εκείνα που αφορούν οι κανονισμοί αυτοί συμβάλλει στη συνεπή ερμηνεία της ΣΟ καθώς και στην ίση μεταχείριση των επιχειρηματιών. Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής, το Δικαστήριο προβαίνει εν συνεχεία σε σύγκριση των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων των προϊόντων τα οποία αφορούν οι εν λόγω κανονισμοί με τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα. Το Δικαστήριο καταλήγει,

⁵² Βλ. ενότητα I., με τίτλο «Γενικές παρατηρήσεις ως προς τη φύση και την έκταση των καθηκόντων του δικαστή της Ένωσης καθώς και ως προς τα σχετικά κριτήρια εκτίμησης».

⁵³ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011.

ειδικότερα, στο συμπέρασμα ότι τα προϊόντα αυτά έχουν την ίδια δραστική ουσία με τα προϊόντα των οποίων την κατάταξη προβλέπουν ο κανονισμός 1264/98 και ο εκτελεστικός κανονισμός 727/2012 και ότι η διαφορά μεταξύ τους συνίσταται μόνο στη συγκέντρωση μικροοργανισμών και στα χρησιμοποιούμενα έκδοχα.

Βάσει των σκέψεων αυτών, το Δικαστήριο απαντά ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία έχουν ευεργετικά αποτελέσματα για την υγεία εν γένει και το βασικό συστατικό των οποίων είναι δραστική ουσία που περιλαμβάνεται στα συμπληρώματα διατροφής τα οποία κατατάσσονται στην δασμολογική κλάση 2106 της ΣΟ, μολονότι παρουσιάζονται από τον κατασκευαστή ως φάρμακα και διατίθενται στην αγορά και πωλούνται ως τέτοια, εμπίπτουν στην εν λόγω κλάση.

Απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, Vision Research Europe (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Κάμερα με διαγραφόμενη μνήμη, λόγω της οποίας οι εγγραφείσες εικόνες διαγράφονται κατά τη θέση της κάμερας εκτός λειτουργίας και κατά τη λήψη νέων φωτογραφιών – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διακρίσεις 8525 80 19 και 8525 80 30 – Επεξηγηματικές σημειώσεις – Ερμηνεία – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 113/2014 – Ερμηνεία – Κύρος»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας το πραγματικό πλαίσιο εκτέθηκε ανωτέρω⁵⁴, όσον αφορά την εξέταση του κύρους του εκτελεστικού κανονισμού 113/2014, το Δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι, κατά πάγια νομολογία, ένας κανονισμός δασμολογικής κατάταξης έχει γενική ισχύ, καθόσον δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση συγκεκριμένου επιχειρηματία, αλλά επί όλων των προϊόντων που είναι πανομοιότυπα με εκείνο που εξέτασε η επιτροπή τελωνειακού κώδικα. Προκειμένου να καθοριστεί, στο πλαίσιο ερμηνείας κανονισμού δασμολογικής κατάταξης, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού πρέπει να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, η αιτιολογία του.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι από τη σύγκριση μεταξύ των χαρακτηριστικών των συσκευών που περιγράφονται από τον εκτελεστικό κανονισμό 113/2014 και των χαρακτηριστικών της επίμαχης στην κύρια δίκη κάμερας προκύπτει ότι οι συσκευές αυτές δεν είναι πανομοιότυπες και ότι, ως εκ τούτου, ο εν λόγω κανονισμός δεν έχει απευθείας εφαρμογή στην επίδικη κάμερα.

Ωστόσο, αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, μολονότι ένας κανονισμός περί κατατάξεως δεν έχει απευθείας εφαρμογή επί προϊόντων τα οποία δεν είναι πανομοιότυπα, αλλά απλώς ανάλογα με το προϊόν που αφορά ο κανονισμός αυτός, ο εν λόγω κανονισμός έχει κατ' αναλογίαν εφαρμογή στα προϊόντα αυτά. Συναφώς, αρκεί τα προς κατάταξη προϊόντα και εκείνα τα οποία αφορά ο κανονισμός δασμολογικής κατάταξης να μοιάζουν αρκετά.

⁵⁴ Βλ. ενότητα ΙΙ.1.4., με τίτλο «Κανόνες 4 έως 6 – γενικός κανόνας, ειδικός κανόνας που ισχύει για ορισμένα είδη συσκευασίας, κανόνας σχετικός με τις συγκρίσεις μεταξύ διακρίσεων».

Δεδομένου ότι οι συσκευές που περιγράφονται από τον εκτελεστικό κανονισμό 113/2014 είναι παρόμοιες ως προς τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητές τους με την επίμαχη στην κύρια δίκη κάμερα, έπεται ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 113/2014 έχει κατ' αναλογία εφαρμογή στην εν λόγω κάμερα. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί το κύρος του κανονισμού αυτού.

Το Δικαστήριο επισημαίνει, επ' αυτού, ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει παράσχει, όσον αφορά την εφαρμογή της ΣΟ, στην Επιτροπή, η οποία ενεργεί σε συνεργασία με τους τελωνειακούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, ευρεία διακριτική ευχέρεια για τον προσδιορισμό του περιεχομένου των δασμολογικών κλάσεων που λαμβάνονται υπόψη για την κατάταξη συγκεκριμένου εμπορεύματος. Ωστόσο, η εξουσία της Επιτροπής να θεσπίζει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2658/87, όπως η κατάταξη των εμπορευμάτων, δεν της επιτρέπει να τροποποιεί το περιεχόμενο των δασμολογικών κλάσεων που έχουν θεσπιστεί βάσει του ΕΣ, που καθιερώθηκε με τη Σύμβαση για το ΕΣ, για την οποία η Ένωση έχει αναλάβει τη δέσμευση, με το άρθρο 3 αυτής, να μη μεταβάλει το περιεχόμενό της.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 113/2014 κατατάσσει στη διάκριση 8525 80 19 της ΣΟ τις «συσκευές λήψης υψηλών ταχυτήτων». Η αιτιολογία της κατάταξης αυτής στηρίζεται στη διαπίστωση ότι «[π]ροσωρινή αποθήκευση σε διαγραφόμενη μνήμη δεν θεωρείται εγγραφή στη συσκευή λήψης εικόνων, εφόσον οι εικόνες διαγράφονται μετά τη διακοπή λειτουργίας της συσκευής λήψης». Όπως, όμως, είχε ήδη διευκρινίσει το Δικαστήριο, η δυνατότητα των ψηφιακών φωτογραφικών μηχανών να πραγματοποιούν εγγραφή σταθερών εικόνων σε εσωτερική μνήμη αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των εμπορευμάτων που υπάγονται στη δασμολογική διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η δυνατότητα εγγραφής είναι προσωρινή ή μόνιμη.

Δεδομένου ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 113/2014, σε αντίθεση προς αυτό που προκύπτει από τη δασμολογική διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ, αποκλείει από τη διάκριση αυτή τις συσκευές που εγγράφουν προσωρινά εικόνες σε διαγραφόμενη μνήμη και, ως εκ τούτου, τις κατατάσσει ως «συσκευές λήψης υψηλών ταχυτήτων» στη διάκριση 8525 80 19 της ΣΟ, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός δεν συνάδει με το πεδίο εφαρμογής της διάκρισης 8525 80 30 της ΣΟ.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, θεσπίζοντας τον εκτελεστικό κανονισμό 113/2014, τροποποίησε το πεδίο εφαρμογής της διάκρισης 8525 80 30 της ΣΟ, περιορίζοντάς το, και ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων που της απένειμε το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2658/87.

Επομένως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η δασμολογική διάκριση 8525 80 30 της ΣΟ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμπίπτει στη διάκριση αυτή κάμερα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία μπορεί να αποτυπώνει μεγάλο αριθμό φωτογραφιών

ανά δευτερόλεπτο και να τις διατηρεί στη διαγραφόμενη εσωτερική της μνήμη, από την οποία διαγράφονται όταν η κάμερα τίθεται εκτός λειτουργίας, και ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 113/2014, στο μέτρο που εφαρμόζεται κατ' αναλογία σε προϊόντα με τα χαρακτηριστικά της εν λόγω κάμερας, είναι ανίσχυρος.

3. Γνωμοδοτήσεις κατάταξης και δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες

3.1. Γνωμοδοτήσεις κατάταξης του ΠΟΤ και της επιτροπής τελωνειακού κώδικα

Απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1975 (ολομέλεια), *Douaneagent der Nederlandse Spoorwegen* (38/75, [EU:C:1975:154](#))

«Ξηρογραφικά μηχαναί αποτυπώσεως εγγράφων»

Στις 28 Απριλίου 1971, ο προσφεύγων της κύριας δίκης εισήγαγε, από τρίτη χώρα, ξηρογραφική μηχανή αποτυπώσεως εγγράφων. Η ολλανδική τελωνειακή αρχή κατέταξε τη συσκευή αυτή στη δασμολογική κλάση 90.07 A, «φωτογραφικοί μηχαναί», του ΚΔ⁵⁵ και επέβαλε δασμό 14 % ως προς αυτήν. Η εν λόγω κατάταξη αντιστοιχεί σε συμπληρωματική σημείωση, προστεθείσα στο κεφάλαιο 90 του ΚΔ με τον κανονισμό 1/71 (στο εξής: επίδικη συμπληρωματική σημείωση), η οποία τροποποίησε, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1971, το ΚΔ και έχει ως εξής: «θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται επίσης στη διάκριση 90.07 A οι μηχανές αυτόματης αναπαραγωγής εγγράφων με ηλεκτροστατική μέθοδο, που περιλαμβάνουν οπτικό σύστημα λήψεως εικόνων». Η σημείωση αυτή αντιστοιχούσε σε γνώμη περί κατατάξεως που δόθηκε τον Δεκέμβριο του 1965 από το συμβούλιο τελωνειακής συνεργασίας το οποίο ήταν αρμόδιο να μεριμνά για την εκτέλεση της συμβάσεως περί της ονοματολογίας για την κατάταξη των εμπορευμάτων στα τελωνειακά δασμολόγια, η οποία υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 15 Δεκεμβρίου 1950 (στο εξής: σύμβαση για την ονοματολογία)⁵⁶.

Ωστόσο, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1971, η ολλανδική τελωνειακή αρχή είχε κατατάξει την εν λόγω συσκευή στην κλάση 84.54 B, «έτεροι μηχαναί και συσκευαί γραφείου», προκειμένου να συμμορφωθεί προς δύο αποφάσεις της *Tarief commissie* (επιτροπής δασμολογίου) της 2ας Φεβρουαρίου 1970.

Δεδομένου ότι ο εφαρμοστέος επί των εμπορευμάτων της κλάσεως 84.54 B δασμός είχε μειωθεί, στο πλαίσιο των πολυμερών διαπραγματεύσεων της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT), στο 7 %, ο προσφεύγων θεώρησε ότι η επίδικη συμπληρωματική σημείωση, «μεταφέροντας» το επίδικο εμπόρευμα από μια παγιωμένη στο 7 % κλάση σε κλάση υποκείμενη σε δασμό 14 %, αντιβαίνει στο άρθρο II

⁵⁵ ΚΔ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 950/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1/71.

⁵⁶ Σύμβαση περί της ονοματολογίας για την κατάταξη των εμπορευμάτων στα τελωνειακά δασμολόγια, η οποία υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 15 Δεκεμβρίου 1950.

της συμφωνίας αυτής. Κατόπιν της απορρίψεως της ενστάσεώς του, άσκησε προσφυγή ενώπιον της επιτροπής δασμολογίου, η οποία αποφάσισε να ζητήσει από το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, να διευκρινίσει αν η επίδικη συμπληρωματική σημείωση παραβιάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για την ονοματολογία – ειδικότερα, το άρθρο II, β', ii– που απαγορεύει τις τροποποιήσεις των σημειώσεων των κεφαλαίων και των τμημάτων που θα μπορούσαν να μεταβάλουν το περιεχόμενο των κεφαλαίων, των τμημάτων και των δασμολογικών κλάσεων της ονοματολογίας.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η Ένωση αντικατέστησε τα κράτη μέλη για τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για την ονοματολογία και από τη σύμβαση της ίδιας ημερομηνίας περί ιδρύσεως συμβουλίου τελωνειακής συνεργασίας⁵⁷ και, κατά συνέπεια, δεσμεύεται από τις υποχρεώσεις αυτές.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μεταξύ των υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στην πρώτη από τις συμβάσεις αυτές, αναφέρεται, υπό το άρθρο II, στοιχείο β', ii, η υποχρέωση των συμβαλλόμενων μερών «να μην επιφέρουν στις σημειώσεις κεφαλαίων ή τμημάτων καμία αλλαγή ικανή να τροποποιήσει το περιεχόμενο των κεφαλαίων, τμημάτων και δασμολογικών κλάσεων που αναφέρονται στην ονοματολογία».

Εξάλλου, οι γνώμες περί κατατάξεως που εκδίδει το συμβούλιο τελωνειακής συνεργασίας δεν δεσμεύουν τα συμβαλλόμενα μέρη, συνιστούν όμως ερμηνευτικά στοιχεία ιδιαίτερα καθοριστικά δεδομένου ότι προέρχονται από αρχή επιφορτισμένη από τα συμβαλλόμενα μέρη να διασφαλίζει την ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή της ΣΟ. Μια τέτοια ερμηνεία, όταν ανταποκρίνεται, εξάλλου, σε γενικά ακολουθούμενη πρακτική από τα συμβαλλόμενα κράτη, δεν μπορεί να απορριφθεί παρά μόνο αν φαίνεται ασυμβίβαστη προς τους όρους της εν λόγω δασμολογικής κλάσεως ή αν προφανώς αποτελεί υπέρβαση της εξουσίας εκτιμήσεως που έχει παραχωρηθεί στο συμβούλιο τελωνειακής συνεργασίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, λόγω του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των φωτογραφικών και των ξηρογραφικών μεθόδων με λήψη εικόνων, δεν προκύπτει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που επιβάλλουν την απόρριψη γνώμης περί κατατάξεως ως ασυμβίβαστης με την οικεία δασμολογική κλάση. Κατά συνέπεια, η επίδικη συμπληρωματική σημείωση δεν είναι ασυμβίβαστη με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για την ονοματολογία.

Επομένως, από τις σκέψεις αυτές συνάγεται ότι από την εξέταση της δικογραφίας δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος της επίδικης συμπληρωματικής σημειώσεως.

⁵⁷ Σύμβαση περί ιδρύσεως συμβουλίου τελωνειακής συνεργασίας, η οποία υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 15 Δεκεμβρίου 1950.

Απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2011, X και X BV (C-319/10 και C-320/10, [EU:C:2011:720](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Αποστεωμένο, κατεψυγμένο και εμποτισμένο με αλάτι κρέας κοτόπουλου – Κύρος και ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 535/94, 1832/2002, 1871/2003, 2344/2003 και 1810/2004 – Συμπληρωματική σημείωση 7 του κεφαλαίου 2 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Απόφαση του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ – Έννομα αποτελέσματα»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το Δικαστήριο κλήθηκε να απαντήσει, μεταξύ άλλων, στο ερώτημα αν, στο πλαίσιο της ερμηνείας ή της εκτίμησης του κύρους της συμπληρωματικής σημείωσης που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 1810/2004⁵⁸, είναι δυνατή η επίκληση της απόφασης του οργάνου επίλυσης διαφορών (στο εξής: ΟΕΔ) που συστάθηκε στο πλαίσιο του ΠΟΕ, καθόσον αυτή αφορά την ερμηνεία του όρου «αλατισμένος» που μνημονεύεται στην κλάση 0210, μολονότι η διασάφηση εντός του τελωνειακού καθεστώτος της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία πραγματοποιήθηκε πριν από την έκδοση της εν λόγω απόφασης του ΟΕΔ.

Η διαφορά της κύριας δίκης αφορούσε τη δασμολογική κατάταξη κατεψυγμένου και αποστεωμένου κρέατος κοτόπουλου, με διαφορετικά επίπεδα προσθήκης αλατιού, μεταξύ 0,6 % και 1 %. Οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης ισχυρίζονταν ότι το κρέας έπρεπε να καταταγεί στη διάκριση 0210 99 39 της ΣΟ, υποστηρίζοντας ότι η προσθήκη αλατιού, ακόμη και κάτω του 1,2 %, μεταβάλλει τον χαρακτήρα του κρέατος, θέση η οποία βασιζόταν στις αποφάσεις του ΟΕΔ. Αντιθέτως, οι τελωνειακές αρχές ισχυρίζονταν ότι τα εμπορεύματα έπρεπε να καταταγούν στη διάκριση 0207 14 10, στηριζόμενες στην επίδικη συμπληρωματική σημείωση. Το αιτούν δικαστήριο υπογράμμισε τη σημασία της ερμηνείας της εν λόγω σημείωσης και του κύρους των ρυθμίσεων, καθώς και τον αντίκτυπο των αποφάσεων του ΠΟΕ στην έκβαση της διαφοράς.

Όσον αφορά, πρώτον, το ζήτημα αν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί το κύρος της επίδικης συμπληρωματικής σημείωσης υπό το πρίσμα της απόφασης του ΟΕΔ, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι συμφωνίες του ΠΟΕ δεν περιλαμβάνονται, κατ' αρχήν, στους κανόνες βάσει των οποίων το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Μόνο στην περίπτωση που η Ένωση είχε την πρόθεση να εκπληρώσει μια ειδική υποχρέωση που είχε αναλάβει στο πλαίσιο του ΠΟΕ ή, όπως εν προκειμένω, στην περίπτωση που η πράξη της Ένωσης ρητώς παραπέμπει σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών του ΠΟΕ εναπόκειται στο Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητα της σχετικής πράξης με γνώμονα τους κανόνες του ΠΟΕ.

Επιπλέον, ένας επιχειρηματίας δεν μπορεί να προβάλει ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι μια ρύθμιση της Ένωσης είναι ασύμβατη προς ορισμένους κανόνες του ΠΟΕ, ακόμη και αν το ΟΕΔ έχει κηρύξει την εν λόγω ρύθμιση ασύμβατη προς τους

⁵⁸ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1810/2004.

κανόνες αυτούς. Επιπλέον, έχει παρέλθει η εύλογη προθεσμία η οποία προβλέπεται στο πλαίσιο του συστήματος επίλυσης διαφορών που θεσπίστηκε με τις συμφωνίες του ΠΟΕ και η οποία χορηγήθηκε στην Ένωση για να συμμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση.

Δεν μπορεί, επίσης, να γίνει δεκτή η δυνατότητα ενός επιχειρηματία να επικαλεστεί ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ότι ρύθμιση της Ένωσης είναι ασύμβατη προς απόφαση του ΟΕΔ. Συγκεκριμένα, οι συστάσεις ή οι αποφάσεις του ΟΕΔ με τις οποίες διαπιστώνεται η μη τήρηση των κανόνων του ΠΟΕ δεν μπορούν κατ' αρχήν, τούτο δε ανεξάρτητα από τη νομική ισχύ που τους αποδίδεται, να διαφέρουν θεμελιωδώς από τους ουσιαστικούς κανόνες που αντικατοπτρίζουν τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει ένα μέλος στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Επομένως, ούτε η σύσταση ή η απόφαση του ΟΕΔ με την οποία διαπιστώνεται η μη τήρηση των εν λόγω κανόνων ούτε οι ουσιαστικοί κανόνες που περιέχονται στις συμφωνίες ΠΟΕ μπορούν να προβληθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια ρύθμιση της Ένωσης είναι ασύμβατη προς την εν λόγω σύσταση ή απόφαση.

Εν προκειμένω, αφενός, κατά το Δικαστήριο, ούτε από τη δικογραφία ούτε από τις αιτιολογικές σκέψεις των σχετικών κανονισμών προκύπτει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τους κανονισμούς αυτούς, θέλησε να εκπληρώσει, στην έννομη τάξη της Ένωσης, ειδική υποχρέωση αναληφθείσα στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Αφετέρου, κανένας από τους κανονισμούς αυτούς δεν παραπέμπει ρητώς σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών του ΠΟΕ. Επιπλέον, η απόφαση του ΟΕΔ είναι μεταγενέστερη των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης και η εύλογη προθεσμία για την εφαρμογή της έληξε μόλις στις 27 Ιουνίου 2006.

Επομένως, στο πλαίσιο της εκτίμησης του κύρους της επίδικης συμπληρωματικής σημείωσης που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 1810/2004, δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, δυνατή η επίκληση της απόφασης του ΟΕΔ υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης.

Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν είναι δυνατή η ερμηνεία της επίδικης συμπληρωματικής σημείωσης υπό το πρίσμα της απόφασης του ΟΕΔ, η υπεροχή των συναπτόμενων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης επιτάσσει να ερμηνεύονται οι τελευταίες, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο ο οποίος συνάδει με τις συμφωνίες αυτές. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει αναφερθεί σε εκθέσεις ειδικής ομάδας ή του δευτεροβάθμιου οργάνου του ΠΟΕ για τη στήριξη της ερμηνείας που δίδει σε ορισμένες διατάξεις των συμφωνιών ΠΟΕ.

Ωστόσο, μολονότι δεν αποκλείεται να μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να γίνει επίκληση απόφασης του ΟΕΔ για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, εν προκειμένω, κατά το Δικαστήριο, η ερμηνεία της απόφασης του ΟΕΔ την οποία προβάλλουν οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης και το αιτούν δικαστήριο στηρίζεται σε εσφαλμένη ανάγνωση της εν λόγω απόφασης.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες οι διασαφήσεις εντός του τελωνειακού καθεστώτος της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία έγιναν πριν από τις 27 Σεπτεμβρίου 2005, δεν είναι δυνατόν να γίνει επίκληση της απόφασης του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ και δύο εκθέσεων της ειδικής ομάδας του ΠΟΕ ούτε στο πλαίσιο της ερμηνείας της επίδικης συμπληρωματικής σημείωσης που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 1810/2004 ούτε στο πλαίσιο της εκτίμησης του κύρους της συμπληρωματικής αυτής σημείωσης.

3.2. Δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες

Απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2010, Schenker (C-199/09, [EU:C:2010:728](#))

«Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 – Διατάξεις εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Αίτηση παροχής δεσμευτικής δασμολογικής πληροφορίας – Έννοια της φράσης “ενός μόνον είδους εμπορευμάτων”»

Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το αιτούν δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93, κατά το οποίο αίτηση παροχής ΔΔΠ μπορεί να αφορά ένα μόνον είδος εμπορευμάτων. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, ιδίως, αν η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια αίτηση παροχής ΔΔΠ πρέπει να αφορά περιοριστικώς ένα μόνον εμπόρευμα και, επομένως, δεν μπορεί να αφορά διαφορετικά εμπορεύματα έστω και αν τα στοιχεία διαφοροποιήσεως μεταξύ αυτών είναι ασήμαντα. Με το εν λόγω προδικαστικό ερώτημα ζητείται να προσδιοριστεί αν οθόνες υγρών κρυστάλλων LCD, όπως είναι οι επίμαχες στην κύρια δίκη, συνιστούν «ένα μόνον είδος εμπορευμάτων» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93.

Το Δικαστήριο παρατηρεί εκ προοιμίου ότι ο τελωνειακός κώδικας και ο κανονισμός εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα δεν περιέχουν ορισμό της έννοιας του «ενός μόνον είδους εμπορευμάτων» που εμφανίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού. Για την ερμηνεία της, πρέπει, συνεπώς, να ληφθούν υπόψη το γράμμα, το πλαίσιο και ο σκοπός της εν λόγω διατάξεως.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει, πρώτον, ότι, κατά το γράμμα του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 2, που αναφέρεται σε «ένα μόνον είδος εμπορευμάτων», μια αίτηση παροχής ΔΔΠ μπορεί να αφορά διαφορετικά εμπορεύματα εφόσον τα εμπορεύματα αυτά εμπίπτουν στο ίδιο είδος. Λαμβανομένης υπόψη της συνήθους σημασίας του τελευταίου αυτού όρου, μόνον εμπορεύματα που παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά δύναται να συνιστούν «ένα μόνον είδος εμπορευμάτων».

Δεύτερον, προκειμένου να προσδιορισθεί ποια στοιχεία διαφοροποίησης αποκλείουν τη δυνατότητα να θεωρηθούν ως εμπίπτοντα σε ένα μόνον είδος εμπορευμάτων, κατά

την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93, εμπορεύματα έχοντα παρόμοια χαρακτηριστικά, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το σύστημα των ΔΔΠ έχει ως σκοπό να παρέχει στον επιχειρηματία ασφάλεια δικαίου οσάκις υφίσταται αμφιβολία ως προς τη δασμολογική κατάταξη εμπορεύματος. Έτσι, η ΔΔΠ εγγυάται στον κάτοχό της την κατάταξη του εμπορεύματος σε συγκεκριμένη δασμολογική κλάση, γεγονός το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να γνωρίζει, εκ των προτέρων, το ύψος των οφειλομένων δασμών κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων για το εν λόγω εμπόρευμα.

Εξάλλου, το εν λόγω σύστημα διευκολύνει τη λειτουργία των ίδιων των τελωνειακών υπηρεσιών καθόσον η δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο μιας τέτοιας πληροφορίας καθορίζεται και για κάθε μέλλουσα τελωνειακή διασάφηση αφορώσα τα εν λόγω εμπόρευμα επί όσο χρόνο ισχύει η εν λόγω πληροφορία.

Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού τον οποίο επιδιώκει η επίμαχη ρύθμιση, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι ορισμένα εμπόρευμα, έστω και αν έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά, δεν μπορούν να θεωρούνται ότι ανήκουν σε ένα μόνον είδος εμπορευμάτων κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93 οσάκις αυτά είναι ικανά να καταταγούν σε διαφορετικές κλάσεις ή διατάξεις της τελωνειακής ονοματολογίας. Συγκεκριμένα, η υποβολή για πλείονα εμπόρευμα, τα οποία ενδέχεται να εμπίπτουν σε διαφορετικές κλάσεις ή διατάξεις, μιας και της αυτής αιτήσεως παροχής ΔΔΠ, θα καθιστούσε πλέον περίπλοκη την εργασία των τελωνειακών υπηρεσιών αλλά και θα συνεπαγόταν σοβαρό κίνδυνο προκλήσεως πλάνης κατά την εκτίμηση των παρεχομένων με την αίτηση στοιχείων και, επομένως, κατά τον προσδιορισμό της κατατάξεως των εν λόγω εμπορευμάτων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μια αίτηση παροχής ΔΔΠ δεν μπορεί να αφορά διαφορετικά εμπόρευμα, έστω και αν αυτά παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά, οσάκις τα υφιστάμενα μεταξύ των εν λόγω εμπορευμάτων στοιχεία διαφοροποιήσεως ενδέχεται να επηρεάσουν καθ' οιονδήποτε τρόπο τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων αυτών.

Συνεπώς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93 έχει την έννοια ότι αίτηση παροχής ΔΔΠ μπορεί να αφορά διαφορετικά εμπόρευμα εφόσον αυτά εμπίπτουν σε ένα μόνον είδος εμπορευμάτων. Μόνον εμπόρευμα τα οποία παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά και των οποίων τα στοιχεία διαφοροποιήσεως ουδόλως επηρεάζουν τη δασμολογική τους κατάταξη μπορούν να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν σε ένα μόνον είδος εμπορευμάτων κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Intermodal Transports (C-495/03, [EU:C:2005:552](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία – Κλάση 8709 – Ελκυστήρας "Magnum ET120 Terminal Tractor" – Άρθρο 234 ΕΚ – Υποχρέωση υποβολής

προδικαστικού ερωτήματος εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου – Προϋποθέσεις – Δεσμευτική δασμολογική πληροφορία χορηγηθείσα σε τρίτον από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους για παρόμοιο όχημα»

Η Intermodal, ολλανδική εταιρία, υπέβαλε διασάφηση για μηχανοκίνητα οχήματα προκειμένου να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, κατατάσσοντάς τα στη δασμολογική κλάση 8709 της ΣΟ.

Οι αρμόδιες για την εξέταση της διασαφήσεως ολλανδικές τελωνειακές αρχές κατέληξαν, ωστόσο, στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω οχήματα υπάγονταν στη διάκριση 8701 20 10 ΣΟ. Κατόπιν τούτου, απηύθυναν στην Intermodal πράξη επιβολής πρόσθετων δασμών. Προς στήριξη της προσφυγής που άσκησε κατά της πράξεως αυτής, η Intermodal προσκόμισε, μεταξύ άλλων, ΔΔΠ εκδοθείσα από τις φινλανδικές τελωνειακές αρχές, η οποία προσδιόριζε μια φινλανδική εταιρία ως δικαιούχο και κατέτασσε παρόμοια οχήματα στην κλάση 8709 της ΣΟ. Ωστόσο, η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε.

Η Intermodal άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Το εν λόγω δικαστήριο, μολονότι αναγνώρισε ότι η Intermodal δεν μπορεί να αντλήσει δικαιώματα από ΔΔΠ της οποίας δεν είναι δικαιούχος και η οποία αφορά άλλο εμπόρευμα, εντούτοις διερωτήθηκε αν, υπό συνθήκες όπως αυτές της υπό κρίση περιπτώσεως, ένα εθνικό δικαστήριο, το οποίο εκτιμά ότι η χορηγηθείσα σε τρίτον ΔΔΠ συνεπάγεται προδήλως πεπλανημένη κατάταξη από απόψεως ΣΟ, οφείλει να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο ρώτησε, πρώτον, το Δικαστήριο αν ένα εθνικό δικαστήριο, το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς περί της κατατάξεως εμπορεύματος στη ΣΟ και ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση ΔΔΠ χορηγηθείσας σε τρίτον από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους, οφείλει να υποβάλλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα περί της ερμηνείας της ΣΟ, εφόσον εκτιμά ότι η εν λόγω ΔΔΠ δεν είναι σύμφωνη προς τη ΣΟ και, ως εκ τούτου, προτίθεται να προβεί σε διαφορετική δασμολογική κατάταξη από την προκύπτουσα από τη ΔΔΠ.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι από το άρθρο 12 του κανονισμού 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι μια ΔΔΠ γεννά δικαιώματα μόνον υπέρ του δικαιούχου αυτής και μόνο ως προς τα εμπορεύματα που αυτή περιγράφει.

Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο διαφοράς εκκρεμούς ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, οι διάδικοι δεν έχουν δικαίωμα να επικαλεσθούν ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτον από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους για παρόμοιο προϊόν.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, όταν, στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου περί της δασμολογικής κατατάξεως ορισμένου προϊόντος, προσκομίζεται ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτον από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους για παρόμοιο προϊόν και το δικαστήριο αυτό φρονεί ότι η

προκύπτουσα από την εν λόγω ΔΔΠ δασμολογική κατάταξη είναι πεπλανημένη, τότε τα δύο αυτά γεγονότα δεν μπορούν να έχουν ως συνέπεια ότι ένα δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου υποχρεούται να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία.

Οι περιστάσεις αυτές και μόνον δεν συνεπάγονται ότι ένα δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου υποχρεούται αυτομάτως να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία. Πάντως, ένα τέτοιο δικαστήριο οφείλει, όταν ανακύπτει ενώπιόν του ζήτημα δικαίου της Ένωσης, να εκπληρώνει την υποχρέωσή του προδικαστικής παραπομπής, εκτός εάν διαπιστώνει ότι το ανακύψαν ζήτημα δεν είναι καθοριστικό για την έκδοση της αποφάσεώς του ή ότι η επίμαχη διάταξη του δικαίου της Ένωσης έχει αποτελέσει αντικείμενο ερμηνείας εκ μέρους του Δικαστηρίου ή ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης είναι τόσο προφανής ώστε να μην υφίσταται περιθώριο εύλογης αμφιβολίας. Η εξέταση του ενδεχομένου αυτού πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά του δικαίου της Ένωσης, τις ιδιαίζουσες δυσχέρειες που παρουσιάζει η ερμηνεία του και τον κίνδυνο αποκλίσεων της νομολογίας στο εσωτερικό της Ένωσης.

Συναφώς, η ύπαρξη ΔΔΠ εκδοθείσας από τις αρχές άλλου κράτους μέλους πρέπει να καθιστά το δικαστήριο αυτό ιδιαίτερος προσεκτικό κατά την εκτίμηση της ενδεχόμενης απουσίας εύλογης αμφιβολίας ως προς την ορθή εφαρμογή της ΣΟ⁵⁹, λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των τριών προπαρατεθέντων στοιχείων εκτιμήσεως.

Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο ρώτησε το Δικαστήριο αν η κλάση 8709 της ΣΟ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα όχημα που παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά του εν προκειμένω επίμαχου υπάγεται στην εν λόγω κλάση.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι από το γράμμα της κλάσεως 8709 της ΣΟ προκύπτει διάκριση μεταξύ δύο κατηγοριών οχημάτων, οι οποίες προσδιορίζονται βάσει, μεταξύ άλλων, ορισμένων φυσικών χαρακτηριστικών και/ή χρήσεών τους. Επιπλέον, το γράμμα της εν λόγω κλάσεως αποδίδει καθοριστική σημασία στο γεγονός ότι τα οικεία οχήματα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την έλξη μικρότερων οχημάτων εντός σιδηροδρομικών σταθμών και ιδίως, όπως προκύπτει από ορισμένες γλωσσικές αποδόσεις, στις αποβάθρες αυτών. Το κριτήριο αυτό παραπέμπει στα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του οχήματος-ελκυστήρα, τα οποία πρέπει να είναι τέτοια ώστε το όχημα αυτό να μπορεί να χρησιμοποιηθεί εντός των σιδηροδρομικών σταθμών, ιδίως στις αποβάθρες αυτών, και να είναι ίδιο ή ανάλογο με τα οχήματα που χρησιμοποιούνται συνήθως σε τέτοιους χώρους.

Κατά το Δικαστήριο, από τα χαρακτηριστικά των εν προκειμένω επίμαχων οχημάτων προκύπτει σαφώς ότι τα τελευταία δεν μπορούν να θεωρηθούν όμοια με τα οχήματα που χρησιμοποιούνται συνήθως για την έλξη άλλων οχημάτων εντός των σιδηροδρομικών σταθμών, ιδίως δε στις αποβάθρες αυτών, ούτε μπορούν, εκ της

⁵⁹ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2261/98.

φύσεώς τους, να χρησιμοποιηθούν προς τον σκοπό αυτό. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω οχήματα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της κλάσεως 8709.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η κλάση 8709 της ΣΟ δεν καλύπτει όχημα εφοδιασμένο με πετρελαιοκινητήρα ισχύος 132 kW στις 2 500 στροφές ανά λεπτό, αυτοματοποιημένο σύστημα μεταδόσεως με τέσσερις ταχύτητες και μία όπισθεν, κλειστή καμπίνα, καθώς και ανυψωτικό δίσκο με δυνατότητα ανυψώσεως 60 cm, το οποίο μπορεί να μεταφέρει φορτίο έως 32 000 kg, διαθέτει πολύ μικρή ακτίνα περιστροφής και προορίζεται για τη μετατόπιση ημιρυμουλκούμενων σε ανοιχτούς χώρους και εντός βιομηχανικών εγκαταστάσεων. Πράγματι, ένα τέτοιο όχημα δεν συνιστά ούτε αυτοκίνητο όχημα που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά εμπορευμάτων ούτε όχημα-ελκυστήρα των τύπων που χρησιμοποιούνται στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, κατά την έννοια της εν λόγω κλάσεως.

Απόφαση της 7ης Απριλίου 2011, Sony Supply Chain Solutions (Europe) (C-153/10, [EU:C:2011:224](#))

«Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρα 12, παράγραφοι 2 και 5, 217, παράγραφος 1, και 243 – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 – Διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 – Άρθρα 10 και 11 – Κατάταξη εμπορευμάτων – Δεσμευτική δασμολογική πληροφορία – Επίκλησή της από άλλο επιχειρηματία πλην του δικαιούχου για το ίδιο εμπόρευμα – Οδηγίες της εθνικής τελωνειακής αρχής – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη»

Η Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (στο εξής: SLE) άσκησε προσφυγή κατά αποφάσεως των ολλανδικών τελωνειακών αρχών με την οποία οι τελευταίες ζήτησαν την καταβολή δασμών σχετικά με την εισαγωγή ηλεκτρονικών συσκευών παιγνίων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η συσκευή Playstation 2 Computer Entertainment System (στο εξής: συσκευή PS 2). Στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής, η SLE στηρίχθηκε σε μια διαφορά μεταξύ της Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (στο εξής: SCEE), η οποία ανήκε στον ίδιο όμιλο εταιριών, και των τελωνειακών αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Στις 19 Οκτωβρίου 2000 οι αρχές αυτές χορήγησαν, στην SCEE, ΔΔΠ όσον αφορά τη συσκευή PS 2 η οποία κατατάχθηκε στη δασμολογική κλάση 9504 10 00 της ΣΟ ⁶⁰.

Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει, μεταξύ άλλων, αν ο κανονισμός 2913/92 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/97, καθώς και ο κανονισμός 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 12/97 (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), έχουν την έννοια ότι ο διασαφητής που υποβάλλει τελωνειακές διασαφήσεις ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό μπορεί να επικαλεστεί

⁶⁰ ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τους κανονισμούς 2204/1999 και 2263/2000.

μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας δεν είναι ο ίδιος, αλλά μια εταιρία με την οποία συνδέεται και κατ' εντολήν της οποίας πραγματοποίησε τις εν λόγω διασαφήσεις.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σκοπός της χορηγήσεως ΔΔΠ είναι η παροχή ασφάλειας δικαίου στον επιχειρηματία, οσάκις υφίσταται αμφιβολία σχετικά με την κατάταξη εμπορεύματος στην ισχύουσα Συνδυασμένη Ονοματολογία, προστατεύοντάς τον με τον τρόπο αυτό έναντι κάθε μεταγενέστερης τροποποίησης της θέσεως των τελωνειακών αρχών όσον αφορά την κατάταξη του εν λόγω εμπορεύματος.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι από τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα σε συνδυασμό με τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι μόνον ο δικαιούχος μιας ΔΠΠ μπορεί να την επικαλεστεί έναντι των τελωνειακών αρχών που τη χορήγησαν και έναντι των τελωνειακών αρχών των λοιπών κρατών μελών. Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι μια ΔΔΠ γεννά δικαιώματα μόνον υπέρ του δικαιούχου της. Ωστόσο, από τα άρθρα 5 και 64 του τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι ο κανόνας κατά τον οποίο μόνον ο δικαιούχος μιας ΔΔΠ μπορεί να την επικαλεστεί δεν απαγορεύει την πραγματοποίηση τελωνειακής διασαφήσεως από τρίτο. Πράγματι, ο κώδικας αυτός ρυθμίζει εξαντλητικώς το δικαίωμα τελωνειακής αντιπροσωπεύσεως.

Πλην όμως, τόσο από την απόφαση περί παραπομπής όσο και από τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο Δικαστήριο η SLE προέκυπτε ότι η τελευταία δεν είχε ενεργήσει ως αντιπρόσωπος της SCEE. Κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να επικαλεστεί έναντι των ολλανδικών τελωνειακών αρχών μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας ήταν η SCEE. Το γεγονός και μόνον ότι η SCEE και η SLE ανήκαν στον ίδιο όμιλο εταιριών ή ότι η SLE ήταν φορολογική αντιπρόσωπος της SCEE στις Κάτω Χώρες δεν εξασφάλιζε στη SLE την ιδιότητα του αντιπροσώπου κατά την έννοια του άρθρου 5 του τελωνειακού κώδικα.

Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα καθώς και τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι ο διασαφητής που υποβάλλει τελωνειακές διασαφήσεις ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό δεν μπορεί να επικαλεστεί μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας δεν είναι ο ίδιος, αλλά μια εταιρία με την οποία συνδέεται και κατ' εντολήν της οποίας πραγματοποίησε τις εν λόγω διασαφήσεις.

Με άλλο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, στο πλαίσιο διαδικασίας εισπράξεως δασμών, ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να βάλει κατά της εν λόγω εισπράξεως προσκομίζοντας ΔΔΠ χορηγηθείσα, για τα ίδια εμπορεύματα, από άλλο κράτος μέλος. Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε επίσης να διευκρινιστεί αν πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτή η ΔΔΠ, της οποίας το κύρος αμφισβητούνταν κατά τον χρόνο της εισαγωγής και η οποία εν τέλει τροποποιήθηκε, αλλά κατόπιν της εν λόγω εισαγωγής.

Επ' αυτού, το Δικαστήριο διευκρινίζει κατ' αρχάς ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 11 του κανονισμού εφαρμογής, μια ΔΔΠ δεσμεύει τις τελωνειακές αρχές μόνον όταν την επικαλείται ο

δικαιούχος της ή ο αντιπρόσωπός του. Πέραν της περιπτώσεως αυτής, το δικαιοδοτικό όργανο ενώπιον του οποίου ασκείται προσφυγή κατά το άρθρο 243, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα και στο οποίο προσκομίζεται μια ΔΔΠ δεν μπορεί να ενεργοποιήσει την παραγωγή των εννόμων αποτελεσμάτων της εν λόγω ΔΔΠ. Ωστόσο, επίκληση μιας ΔΔΟ εν είδει αποδεικτικού στοιχείου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί από άλλο πρόσωπο πλην του δικαιούχου της. Συγκεκριμένα, ελλείψει ρυθμίσεως όσον αφορά την έννοια της αποδείξεως σε επίπεδο Ένωσης, όλα τα αποδεικτικά μέσα που δέχεται το δικονομικό δίκαιο των κρατών μελών σε διαδικασίες ανάλογες με εκείνη του άρθρου 243 του τελωνειακού κώδικα είναι καταρχήν παραδεκτά.

Εξάλλου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του, κατά την οποία το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους χορήγησαν σε τρίτο, ως προς τη διαφορά της οποίας επιλαμβάνεται εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ένδικης προσφυγής εσωτερικού δικαίου, ΔΔΠ για συγκεκριμένο προϊόν από την οποία προκύπτει διαφορετική ερμηνεία των κλάσεων της ΣΟ από αυτήν που δέχεται το εν λόγω δικαστήριο για παρόμοιο προϊόν στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαφοράς, πρέπει βεβαίως να καθιστά το δικαστήριο αυτό ιδιαιτέρως προσεκτικό κατά την εκτίμηση της ενδεχόμενης απουσίας εύλογης αμφιβολίας ως προς την ορθή εφαρμογή της ΣΟ.

Το Δικαστήριο συνάγει από τη νομολογία αυτή ότι μια ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο μπορεί να ληφθεί υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο από δικαστήριο επιλαμβανόμενο διαφοράς σχετικής με την τελωνειακή κατάταξη εμπορεύματος και τη συνακόλουθη καταβολή δασμών.

Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 5, και το άρθρο 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 11 του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εισπράξεως δασμών, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βάλει κατά της εισπράξεως αυτής προσκομίζοντας, εν είδει αποδεικτικού στοιχείου, μια ΔΔΠ χορηγηθείσα για τα ίδια εμπορεύματα από άλλο κράτος μέλος, χωρίς αυτή η ΔΔΠ να μπορεί να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματα που συνεπάγεται. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται πάντως να εξακριβώσει αν οι κρίσιμοι δικονομικοί κανόνες του οικείου κράτους μέλους προβλέπουν τη δυνατότητα προσκομίσεως των εν λόγω αποδεικτικών μέσων.

Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να διευκρινιστεί αν ο τελωνειακός κώδικας και ο κανονισμός εφαρμογής έχουν την έννοια ότι μια εθνική πράξη της διοικήσεως που αναγνωρίζει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επικαλεστούν, στο πλαίσιο της δασμολογικής κατάταξης διασαφηνθέντων εμπορευμάτων, ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο για τα ίδια εμπορεύματα μπορεί να δημιουργήσει στους εισαγωγείς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους τους επίκληση της εν λόγω εθνικής πράξεως.

Προκαταρκτικώς, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως των επίμαχων στην κύρια δίκη

εισαγωγών, οι ολλανδικές τελωνειακές οδηγίες προέβλεπαν ότι «μόνον ο δικαιούχος μπορεί να επικαλεσθεί μια ΔΔΠ [και ότι], εν πάση περιπτώσει, τα προσκομιζόμενα εμπορεύματα πρέπει από κάθε άποψη να ανταποκρίνονται στην περιγραφή των εμπορευμάτων της ΔΔΠ. Όταν ένας εισαγωγέας αναφέρεται σε ισχύουσα ΔΔΠ, της οποίας δεν είναι ο δικαιούχος, αλλά προβαίνει σε διασάφηση για τα ίδια ακριβώς με τα περιγραφόμενα στη ΔΔΠ εμπορεύματα, η κατάταξη πρέπει να αντιστοιχεί προς αυτή της ΔΔΠ».

Συναφώς, το Δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του, κατά την οποία επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν χωρεί έναντι ρητής διατάξεως του δικαίου της Ένωσης και η αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορά εθνικής αρχής επιφορτισμένης με την εφαρμογή του δικαίου αυτού δεν μπορεί να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους του επιχειρηματία ότι θα τύχει μεταχειρίσεως αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης.

Το άρθρο 12 του τελωνειακού κώδικα ρυθμίζει με ακρίβεια τους όρους χορηγήσεως, τη νομική αξία και τη διάρκεια ισχύος των ΔΔΠ. Εξάλλου, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής ορίζει ρητώς ότι την οικεία ΔΔΠ μπορεί να επικαλεστεί μόνον ο δικαιούχος της ή ο αντιπρόσωπος που ενεργεί για λογαριασμό του εν λόγω δικαιούχου.

Επομένως, αναγνωρίζοντας την ίδια νομική αξία σε μια ΔΔΠ είτε την επικαλείται τρίτος είτε ο δικαιούχος της, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης επέδειξαν αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορά.

Συνεπώς, το Δικαστήριο απαντά ότι το άρθρο 12 του τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι μια εθνική πράξη της διοικήσεως που αναγνωρίζει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επικαλεστούν, στο πλαίσιο της δασμολογικής κατατάξεως διασαφηθέντων εμπορευμάτων, μια ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο για τα ίδια εμπορεύματα δεν μπορεί να δημιουργήσει στους εισαγωγείς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους τους επίκληση της εν λόγω εθνικής πράξεως.

Απόφαση της 14ης Απριλίου 2011, British Sky Broadcasting Group και Pace (C-288/09 και C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

«Κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δέκτες και αποκωδικοποιητές ψηφιακής δορυφορικής τηλεοράσεως, με λειτουργία εγγραφής – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 12, παράγραφοι 5, στοιχείο α', σημείο i, και 6 – Χρονική ισχύς μιας δεσμευτικής δασμολογικής πληροφορίας»

Στην απόφαση αυτή, της οποίας ορισμένα στοιχεία του νομικού πλαισίου εκτέθηκαν ανωτέρω ⁶¹, το Δικαστήριο κλήθηκε να απαντήσει στο ερώτημα αν μια ΔΔΠ η οποία δεν είναι πλέον σύμφωνη με τη ΣΟ, λόγω της ενάρξεως ισχύος του τροποποιητικού νομοθετήματος, έπαυσε να ισχύει μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του νομοθετήματος αυτού.

Στη διαφορά της κύριας δίκης στη δεύτερη συνεκδικασθείσα υπόθεση, η Pace, εταιρία εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, κατασκεύαζε και εισήγε χωριστές ενότητες με σύστημα επικοινωνίας και σκληρό δίσκο (στο εξής: ενότητες STB-HDD), προοριζόμενες για τους παρέχοντες υπηρεσίες συνδρομητικής τηλεόρασης. Η Pace εισήγαγε τις εν λόγω ενότητες στο Ηνωμένο Βασίλειο, ιδίως το μοντέλο TDS 470NB SD PVR (καλούμενο επίσης: ενότητα Sky+) το οποίο κατασκευάζει η Sky και το αποκαλεί μοντέλο DRX 280.

Στις 8 Απριλίου 2005, οι Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (στο εξής: Commissioners) χορήγησαν στην Pace ΔΔΠ με την οποία κατέταξαν την ενότητα Sky+ στη διάκριση 8528 12 91 της ΣΟ, όπως αυτή προέκυπτε από τον κανονισμό 1810/2004. Κατόπιν της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 1549/2006 την 1η Ιανουαρίου 2007, η διάκριση αυτή έλαβε τον κωδικό 8528 71 13. Οι μικρές διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των διαφόρων ενοτήτων STB-HDD, ως προς τα τεχνικά χαρακτηριστικά ή την περιγραφή των προϊόντων, δεν επηρεάζουν την κατάταξή τους.

Με έγγραφο της 4ης Δεκεμβρίου 2006 και της 29ης Ιανουαρίου 2007, οι Commissioners πληροφόρησαν την Pace ότι, «από 1ης Ιανουαρίου 2007, η ΣΟ θα υφίστατο σημαντικές αλλαγές κωδικών» και ότι, «[κ]ατόπιν της τροποποίησης των κωδικών, η ΔΔΠ [της 8ης Απριλίου 2005] θα ανακαλούνταν από 31ης Δεκεμβρίου 2006».

Με έγγραφο της 8ης Αυγούστου 2008, οι Commissioners επιβεβαίωσαν ότι το μοντέλο ενοτήτων STB-HDD TDS 460, το οποίο έχει δύο τύπους, δηλαδή τους TDS 460NV και TDS 460NS, καλυπτόταν επίσης από τη ΔΔΠ της 8ης Απριλίου 2005, για όσο χρόνο αυτή εξακολουθούσε να ισχύει. Με άλλο έγγραφο, επιβεβαίωσαν επίσης ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα, η ΔΔΠ της 8ης Απριλίου 2005 έπαυσε να ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2007, λόγω αλλαγών στους κωδικούς τις οποίες προκάλεσαν η αλλαγή στο ΕΣ και η ετήσια ενημέρωση των τελωνειακών δασμών.

Στις 17 Νοεμβρίου 2008, οι Commissioners ζήτησαν από την Pace την εκ των υστέρων καταβολή δασμών για όλες τις ενότητες STB-HDD, περιλαμβανομένης της ενότητας Sky+, οι οποίες εισήχθησαν από τον Ιανουάριο του 2007 μέχρι τον Απρίλιο του 2008. Το αίτημα αυτό διατυπώθηκε λόγω του ότι οι ενότητες STB-HDD είχαν καταταχθεί σε εσφαλμένη κλάση της ΣΟ, δηλαδή στη διάκριση 8528 71 13, ενώ, κατά τους Commissioners, τα προϊόντα αυτά έπρεπε να καταταχθούν στη διάκριση 8521 90 00.

⁶¹ Βλ. ενότητα II. 2.2., με τίτλο «Προορισμός του προϊόντος». Η απόφαση αυτή παρουσιάζεται επίσης υπό την ενότητα III. 1. 2. «Επεξηγηματικές σημειώσεις της Επιτροπής».

Αφού ζήτησε ανεπιτυχώς την επανεξέταση της αποφάσεως των Commissioners, η Pace άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής, υποστηρίζοντας ότι η ΔΔΠ περί των επιμάχων ενοτήτων εξακολούθησε να ισχύει επί εξαμήνο μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 1549/2006 και ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν αποτελεί «κανονισμό» κατά τη διάταξη αυτή.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να ζητήσει από το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, να διευκρινίσει αν το άρθρο 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι ο κανονισμός 1549/2006 πρέπει να θεωρηθεί ως κατά τη διάταξη αυτή κανονισμός. Το δικαστήριο αυτό ρώτησε ειδικότερα αν μια ΔΔΠ η οποία δεν ήταν πλέον σύμφωνη προς τη ΣΟ, λόγω της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 1549/2006, έπαυσε να ισχύει μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού αυτού.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο παραθέτει το κείμενο του άρθρου 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα, κατά το οποίο μια ΔΔΠ παύει να ισχύει όταν, λόγω της εκδόσεως ενός κανονισμού, δεν είναι σύμφωνη με το ισχύον δίκαιο. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το άρθρο αυτό δεν αφορά μόνον τους κανονισμούς οι οποίοι, όπως ο κανονισμός 1549/2006, εκδίδονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 2658/87, αλλά και κάθε κανονισμό ο οποίος επηρεάζει ή καθορίζει την κατάταξη των εμπορευμάτων στη ΣΟ.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2007, το παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, στο οποίο περιλαμβάνεται η ΣΟ, αντικαταστάθηκε από το κείμενο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του κανονισμού 1549/2006, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 του τελευταίου αυτού κανονισμού. Πράγματι, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1549/2006 διευκρινίζει ότι, κατά το άρθρο 12 του κανονισμού 2658/87, το παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού πρέπει να αντικατασταθεί, από 1ης Ιανουαρίου 2007, από πλήρη κατάλογο της ΣΟ.

Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο κατάλογος της ΣΟ ο οποίος περιέχεται στο παράρτημα του κανονισμού 1549/2006 δεν περιλαμβάνει πλέον τη διάκριση 8528 12 91. Επομένως, ΔΔΠ κατατάσσουν ένα εμπόρευμα στη διάκριση αυτή δεν ήταν πλέον σύμφωνη προς τη ΣΟ και, συνεπώς, είχε αυτομάτως παύσει να ισχύει, από 1ης Ιανουαρίου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα.

Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, στοιχείο α', σημείο i, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι ο κανονισμός 1549/2006 πρέπει να θεωρηθεί ως κατά τη διάταξη αυτή κανονισμός. Συνεπώς, μια ΔΔΠ η οποία δεν ήταν πλέον σύμφωνη προς τη ΣΟ, λόγω της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 1549/2006, έπαυσε να ισχύει μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού αυτού.

4. Άλλες νομικά δεσμευτικές πράξεις

Απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2018, SAKSA (C-185/17, [EU:C:2018:108](#))

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Κατάταξη των εμπορευμάτων – Ευρωπαϊκό εναρμονισμένο πρότυπο EN 590:2013 – Διάκριση 2710 19 43 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας – Κρίσιμα κριτήρια για την κατάταξη ενός εμπορεύματος ως πετρελαίου εσωτερικής καύσεως»

Το 2015, η SAKSA, βουλγαρική εταιρία, διασάφησε ορυκτέλαιο στην τελωνειακή αρχή του λιμένος της Βάρνας στη δασμολογική διάκριση 2710 19 43 της ΣΟ, προκειμένου να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Η τελωνειακή αρχή Βάρνας απέστειλε στο τοπικό τελωνειακό εργαστήριο δύο δείγματα του διασαφηθέντος εμπορεύματος προκειμένου να προσδιορισθεί η φύση του και να καθορισθεί η δασμολογική του κατάταξη. Τα χαρακτηριστικά της αποστάξεως και άλλων συγκεκριμένων δεικτών κατέδειξαν ότι το αναλυθέν δείγμα πληρούσε τις απαιτήσεις για τα «μεσαία έλαια» της συμπληρωματικής σημειώσεως 2, στοιχείο γ', του κεφαλαίου 27 της ΣΟ.

Επομένως, η τελωνειακή αρχή έκρινε ότι το εμπόρευμα θα έπρεπε να έχει καταταγεί στη διάκριση 2710 19 25 της ΣΟ, υποκείμενο σε δασμό ύψους 4,7 % έναντι τρίτων χωρών. Ως εκ τούτου, ο διευθυντής του τελωνείου Βάρνας διόρθωσε τη δασμολογική κατάταξη και επέβαλε την καταβολή συμπληρωματικών δασμών και φόρου προστιθέμενης αξίας.

Επιπλέον, οι τελωνειακές αρχές έκριναν ότι στοιχειοθετείτο ποινική ευθύνη της SAKSA λόγω διοικητικής παραβάσεως. Κατά συνέπεια, ο διευθυντής του τελωνείου Βάρνας τής επέβαλε χρηματική ποινή.

Η SAKSA άσκησε προσφυγή κατά της ποινής αυτής ενώπιον του Varnenski Rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου της Βάρνας, Βουλγαρία), το οποίο, με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2016, ακύρωσε την εν λόγω ποινή, αφού διαπίστωσε ότι το επίμαχο ορυκτέλαιο ανταποκρινόταν στον ορισμό των καυσίμων για πετρελαιοκινητήρες, που προορίζονται για αρκτικά κλίματα ή για κλίματα με συνθήκες βαρέως χειμώνας, κλάση 4, των οποίων τα χαρακτηριστικά ορίζονται από το πρότυπο «EN 590:2014».

Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο, ενώπιον του οποίου οι τελωνειακές αρχές άσκησαν αναίρεση κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως, ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ένα ορυκτέλαιο μπορεί να καταταγεί ως πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως στη διάκριση 2710 19 43 της ΣΟ ⁶², όταν πληροί τις σχετικές με το

⁶² ΣΟ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 1101/2014.

πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που προορίζεται για αρκτικά κλίματα ή για συνθήκες βαρέως χειμώνας απαιτήσεις του προτύπου EN 590:2013 ⁶³.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η διάκριση 2710 19 43 της ΣΟ, της οποίας το κείμενο αφορά το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης περιεκτικότητας κατά βάρος σε θείο που δεν υπερβαίνει το 0,001 %, αποτελεί μέρος της διακρίσεως 2710 της ΣΟ, που αφορά το αργό πετρέλαιο και το πετρέλαιο από ασφαλτούχα ορυκτά, εξαιρουμένων των ακατέργαστων λαδιών. Για την εφαρμογή της διακρίσεως αυτής, η συμπληρωματική σημείωση 2 του κεφαλαίου 27 της ΣΟ ορίζει, στο στοιχείο ε', την έννοια του «πετρελαίου εσωτερικής καύσης».

Συναφώς, από το κείμενο του στοιχείου ε', σε συνδυασμό με το στοιχείο δ', της συμπληρωματικής αυτής σημειώσεως, προκύπτει ότι θεωρούνται ως «πετρέλαιο εσωτερικής καύσης», μεταξύ άλλων, τα λάδια και τα παρασκευάσματα που αποστάζουν κατ' όγκον, με τις απώλειες, λιγότερο του 65 % στους 250 °C και 85 % ή περισσότερο στους 350 °C, σύμφωνα με τη μέθοδο ISO 3405. Ως εκ τούτου, για τον σκοπό της δασμολογικής κατατάξεως ενός εμπορεύματος ως πετρελαίου εσωτερικής καύσης, κρίσιμο είναι, στο πλαίσιο της διακρίσεως 2710 της ΣΟ, μόνον το επίπεδο αποστάξεως στις αναφερόμενες θερμοκρασίες, σύμφωνα με τη μέθοδο ISO 3405.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, δεδομένου ότι το επίμαχο ορυκτέλαιο αποστάζει, σύμφωνα με τη μέθοδο ISO 3405, περισσότερο από 65 % στους 250 °C, αυτό δεν εμπίπτει στον ορισμό του «πετρελαίου εσωτερικής καύσης», συμφώνως προς τη συμπληρωματική σημείωση 2, στοιχείο ε', του κεφαλαίου 27 της ΣΟ, και δεν μπορεί να καταταγεί στις σχετικές με τα προϊόντα που εμπίπτουν στον ορισμό αυτόν διακρίσεις.

Εξάλλου, η παραπομπή στη σημείωση g του πίνακα 3 του προτύπου EN 590:2013, κατά την οποία ο ορισμός του «πετρελαίου εσωτερικής καύσης» που δίδεται στην ΣΟ «[είναι] δυνατόν να μην εφαρμόζεται επί των κλάσεων που προορίζονται για χρήση σε αρκτικά κλίματα ή σε συνθήκες βαρέως χειμώνας», δεν ασκεί επιρροή συναφώς, δεδομένου ότι το πρότυπο αυτό εγκρίθηκε όχι από όργανο της Ένωσης, αλλά από τη CEN, έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου. Πράγματι, το εν λόγω πρότυπο αποτέλεσε αντικείμενο επεξεργασίας από τη CEN βάσει της εντολής M 394, την οποία έδωσε η Επιτροπή στις 13 Νοεμβρίου 2006, η οποία στη συνέχεια επικαιροποίησε, με την οδηγία 2014/77, την παραπομπή στο πρότυπο αυτό στη σημείωση 1 του παραρτήματος II της οδηγίας 98/70.

Βεβαίως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται ότι ένα εναρμονισμένο πρότυπο, που έχει αποτελέσει αντικείμενο επεξεργασίας από οργανισμό ιδιωτικού δικαίου, μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί τμήμα του δικαίου της Ένωσης όταν το πρότυπο αυτό σχεδιάστηκε με πρωτοβουλία και υπό τη διεύθυνση καθώς και υπό τον έλεγχο της Επιτροπής, και ότι παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα κατόπιν

⁶³ Εναρμονισμένο πρότυπο EN 590, ως είχε στην από Σεπτεμβρίου 2013 έκδοσή του, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης, με τίτλο «Καύσιμα αυτοκινήτων – Καύσιμα για πετρελαιοκινητήρες (πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως) – Απαιτήσεις και μέθοδοι δοκιμών».

δημοσιεύσεως των στοιχείων του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, κατά το Δικαστήριο, δεδομένου ότι η σημείωση g του πίνακα 3 του προτύπου EN 590:2013 δεν παρέχει κάποια μέθοδο δοκιμής, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί τμήμα του δικαίου της Ένωσης και δεν ασκεί επιρροή ως προς τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο απαντά ότι ένα ορυκτέλαιο δεν μπορεί, λόγω των χαρακτηριστικών του αποστάξεως, να καταταγεί ως πετρέλαιο εσωτερικής καύσης στη διάκριση 2710 19 43 της ΣΟ, ακόμη και όταν το λάδι αυτό πληροί τις απαιτήσεις του εναρμονισμένου προτύπου EN 590:2013 τις σχετικές με το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που προορίζεται για αρκτικά κλίματα ή για συνθήκες βαρέως χειμώνας.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Διεύθυνση Έρευνας και Τεκμηρίωσης

Δεκέμβριος 2025